

LECȚII BIBLICE PENTRU SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Învățături din Epistolele lui Petru (II)

iulie — septembrie 2024

Cuprins

1. Scăparea miraculoasă
2. Urcând cu sânguință scara
3. În cinste dând întâietate altora
4. Cel mai înalt scop
5. Asigurându-ne
6. Întăriți în Adevărul Prezent
7. Profeția în folosul nostru
8. Puritate într-un veac stricat
9. Prețuind lumina cerească
10. Întărindu-ne mintea
11. Timp suplimentar pentru un scop
12. Ce fel de oameni?
13. Perseverând până la capăt

Ilustrații: GoodSalt pe prima copertă; Map Resources și Adobe Stock — la paginile cu Darul Primului Sabat

Lecțiile Școlii de Sabat, un program de studiu zilnic, se bazează exclusiv pe Biblie și Spiritul Profetic, fără comentarii adiționale. Citațele sunt cât de scurte posibil, pentru a oferi gânduri concise, directe. Parantezele [] sunt folosite în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul adecvat și o lizibilitate ușoară. Se recomandă cu căldură studierea suplimentară a materialelor sursă.

Lecții biblice pentru Sabat (USPS 005-118) Vol. 100, Nr. 3, iulie – septembrie 2024. Publicate trimestrial de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea – Mișcarea de Reformă, Departamentul Școlii de Sabat. Copyright 2024, tipărite și distribuite de Asociația de Publicații Reformation Herald 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24022 – 9993 SUA.

Datorită faptului că lecțiile sunt concepute de frați vorbitori de limbă engleză, ei referindu-se la texte din versiunea engleză King James, în cazul în care textele biblice românești sunt diferite de cele engleze, s-a ales traducerea acestora sau varianta română BTF (Biblia Traducerea Fidelă), astfel încât cititorul să poată înțelege la ce se referă întrebarea și să poată găsi cu ușurință răspunsul.

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27

505200 Făgăraș, jud. Brașov

Tel: 0268 213 714

e-mail: info@farulsperantei.ro

www.farulsperantei.ro

Păzitorul Adevărului

Cuvânt înainte

Cauti să obții biruință în viața ta creștină? Atunci ai ajuns la locul potrivit: „În a doua epistolă adresată de Petru celor care dobândiseră ‘o credință de același preț’ cu a sa, apostolul prezintă planul lui Dumnezeu pentru dezvoltarea caracterului creștin.” – *Faptele Apostolilor*, p. 529 (cap. 52)

„Primul capitol al celei de a doua epistole a lui Petru este plin de învățături și subliniază nota fundamentală a biruinței. Prin modul în care este prezentat în acest capitol, adevărul este imprimat asupra minții. Să recomandăm mai mult studiul acestor cuvinte și practicarea acestor precepte.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 7, p. 942 (cap. referitor la 2 Petru 1).

Cât de esențial este să dezvoltăm caractere cu adevărat creștine într-o perioadă din istorie când, în curând, va trebui să stăm fără un Mijlocitor care să pledeze în favoarea noastră în Locul Preasfânt al sanctuarului ceresc! Având aceste gânduri solemne în minte, studenții școlii de Sabat din întreaga lume se vor concentra asupra *Învățăturilor din Epistolele lui Petru (II)*.

„Nu a existat niciodată un timp când să fi fost mai important să ne tăgăduim pe noi înșine — și să ne luăm crucea, decât este acum. Cât de multă tăgăduire de noi înșine suntem dispuși să practicăm?” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 138 (sect. *Unitate în Hristos Isus*).

„Noi devenim părtași de natură divină, scăpând de stricăciunea care este în lume prin poftă...

În Cuvântul lui Dumnezeu nu există conceptul de alegere necondiționată – odată în har, întotdeauna în har. În al doilea capitol al celei de-a doua epistole a lui Petru, subiectul este făcut clar și distinct...

Scripturile înfățișează clar că cei care au cunoscut odată calea vieții și s-au bucurat de adevăr sunt în pericol să cadă prin apostazie și să se piardă. Prin urmare, este nevoie de o convertire hotărâtă, zilnică, față de Dumnezeu.

Toți cei care caută să susțină doctrina alegerii, odată în har, întotdeauna în har, fac aceasta împotriva unui simplu: ‘Așa spune Domnul!’...

Cei care s-au convertit cu adevărat au fost îngropați împreună cu Hristos, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui și s-au ridicat din mormântul de apă, printr-o înviere asemănătoare cu a Lui, pentru a umbla în înnoirea vieții. Printr-o ascultare credincioasă față de adevăr, ei trebuie să-și întărească chemarea și alegerea lor.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 6, pp. 1114, 1115 (cap. referitor la Efeseni 1).

„Privind și imitând viața lui Hristos, noi vom fi reînnoiți după chipul Său. Slava cerului va străluci în viața noastră și va fi reflectată asupra altora. La tronul harului putem găsi ajutorul de care avem nevoie pentru a ne face în stare să trăim astfel. Aceasta este adevărata sfințire; și ce altă poziție mai înaltă pot să dorească muritorii, decât aceea de a fi legați de Hristos așa cum mlădița este legată de viță?” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 306 (cap. 32 — *Este nevoie de credincioșie și perseverență*). Amin.

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 6 iulie 2024

Darul Sabatului Întâi pentru un locaș, o școală și un sediu în Liberia

Denumită uneori una dintre ultimele frontiere ale Africii, Liberia este o țară cu păduri tropicale de pe coasta vestică a continentului african, înconjurată de Sierra Leone, Coasta de Fildeș, Guinea și Oceanul Atlantic. Dintre cei peste 5 milioane de locuitori, 85,3% mărturisesc credința creștină (în mare parte protestanți, inclusiv adventiști de ziua a șaptea), 12,6% mărturisesc Islamul, 1,5% nu mărturisesc nicio religie, iar 0,6% aderă la religiile tribale.

Cea mai veche republică din Africa, Liberia încă încearcă să se recupereze după 14 ani de război civil devastator (1989–2003), care a distrus structura acestei națiuni, considerată una dintre cele mai sărace țări din lume – în top 10. Agricultură a fost decimată, iar infrastructura și industriile au fost lăsate în ruină.

În mijlocul greutăților, în 2011, frați din Liberia au fost atrași de doctrinele Mișcării de Reformă a Adventiștilor de Ziua a Șaptea prin intermediul site-ului SDARM GC, www.sdarm.org, iar lucrarea s-a înființat aici în 2012. De atunci, s-a extins din capitala Monrovia în trei dintre cele 15 comitate ale Liberiei.

Deși criza civilă s-a încheiat, urmele rănilor sale pot fi încă văzute în întreaga țară. Economia este distrusă și adesea este greu să obții un loc de muncă aici, dacă nu juri credința unui partid politic. Circumstanțele sunt copleșitoare, totuși credința noastră înaintea.

Pentru a dezvolta lucrarea în Liberia, există o nevoie imediată de un sediu, precum și de un loc pentru închinare și pentru a îmbunătăți activitățile noastre misionare medicale. De asemenea, este necesar să asigurăm o școală primară pentru copiii noștri, care se confruntă adesea cu provocări, pentru că trebuie să piardă examenele și orele suplimentare programate chiar în ziua de Sabat.

În 2019, un frate (care între timp a decedat) a donat cu bunăvoință o parcelă de pământ în vederea construirii unei școli, a unui sanatoriu și a unui sediu. Pentru a începe construcția locașului și aceste proiecte necesare, suntem binecuvântați cu un lot de un hectar în Nyanforla (Ferma Collins) în comitatul de jos Bong, precum și cu un alt lot de aproximativ un sfert de hectar în Monrovia.

În aceste condiții, cerem cu bunăvoință tuturor fraților și surorilor din întreaga lume să ne ajute cu *Darul Sabatului Întâi*, pentru a ne permite să atingem obiectivele necesare în vederea dezvoltării lucrării Domnului în Liberia. Vă mulțumim anticipat!

Frații și surorile voastre din Liberia

Scăparea miraculoasă

Text de memorat: „Prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași naturii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă.” (2 Petru 1:4).

„O, dacă și-ar da seama, cei care au o viață spirituală atât de pipernicită, că viața veșnică le poate fi acordată doar acelor care devin părtași de natură divină și care scapă de stricăciunea care este în lume prin poftă!” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 118 (sect. — *Putere prin ascultare*).

Studiu recomandat: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pp. 737-746 (cap. 89 — *Caracterul lui Dumnezeu descoperit în Hristos*); *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pp. 76-78 (cap. 3 – *Spiritualitatea Legii*).

Duminică

30 iunie

1. O EPISTOLĂ CU UN SCOP

a. Cui – și de ce – se adresează această epistolă și cum este posibil totul? 2 Petru 1:1.

2 Petru 1:1: „Simon Petru, rob și apostol al lui Isus Hristos, către cei ce au căpătat o credință de același preț cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.”

„Ce temă măreață de contemplat este aceasta – neprihănirea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos! Contemplându-L pe Hristos și neprihănirea Lui, nu rămâne nici un loc pentru îndreptățirea de sine, pentru înălțarea eului. La acest capitol nu există stagnare; este o înaintare continuă în fiecare fază a cunoașterii lui Hristos.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 7, p. 942 engl. (cap. referitor la 2 Petru 1).

b. Pe măsură ce Îl căutăm cu adevărat și cu fervoare pe Dumnezeu în Cuvântul Său, ce recompense curg din belșug în inimile noastre? 2 Petru 1:2.

2 Petru 1:2: „Harul și pacea să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Hristos!”

„Dacă omul își însușește natura dumnezeiască, lucrând după tabla adunării, adăugând har după har la desăvârșirea caracterului creștin, Dumnezeu va lucra după tabla înmulțirii. El zice în Cuvântul Său: ‘Harul și pacea să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Hristos.’”
– *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 148 (cap. 18 — *Piedici în calea reformei*).

Luni

1 iulie

2. BINECUVÂNTAREA DE A-L CUNOAȘTE PE DUMNEZEU

- a. Ce asigurare binecuvântată ne este dată fiecăruia dintre noi — și este binevenită mai ales în timpuri dificile? Ieremia 24:7; Iov 22:21–23, 29.**

Ieremia 24:7: „Le voi da o inimă ca să înțeleagă că Eu sunt Domnul. Ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor, dacă se vor întoarce la Mine cu toată inima lor.”

Iov 22:21–23, 29: „Împrietenește-te dar cu Dumnezeu și vei avea pace; te vei bucura astfel iarăși de fericire. Primește învățătură din gura Lui și pune-ți la inimă cuvintele Lui. Vei fi așezat iarăși la locul tău, dacă te vei întoarce la Cel Atotputernic, dacă depărtezi fărădelegea din cortul tău... Vină smerirea, tu te vei ruga pentru ridicarea ta: Dumnezeu ajută pe cel cu ochii plecați.”

„Speranța noastră va fi în mod constant întărită prin cunoașterea faptului că Domnul Hristos este neprihănirea noastră. Credința noastră să se sprijine pe această temelie, căci ea va sta tare pentru totdeauna. În loc să ne ocupăm de întunericul lui Satan și să ne temem de puterea lui, noi ar trebui să ne deschidem inimile pentru a primi lumina de la Hristos și să lăsăm ca ea să lumineze lumea, declarând că El este întotdeauna mai presus de toată puterea lui Satan, că brațul Său susținător îi va sprijini pe toți aceia care se încred în El.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 742 (cap. 89 — *Caracterul lui Dumnezeu descoperit în Hristos*).

- b. Pe măsură ce devenim din ce în ce mai familiarizați cu Domnul Isus, care sunt rezultatele? Osea 13:4; Efeseni 3:17–19.**

Osea 13:4: „Dar Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău din țara Egiptului încoace. Tu cunoști că nu este alt Dumnezeu afară de Mine și nu este alt Mântuitor afară de Mine.”

Efeseni 3:17–19: „Așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, având rădăcina și temelie pusă în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea; și să cunoașteți dragostea lui Hristos care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu.”

„Părerile limitate pe care foarte mulți le-au avut despre caracterul înălțat și despre slujba Domnului Hristos au făcut ca experiența lor religioasă să se îngusteze și au împiedicat foarte mult progresul lor în viața spirituală. Printre noi, ca popor, religia personală are un nivel foarte scăzut. Există mult formalism, mult automatism, multă religie a limbii; dar ceva mai profund, ceva mai solid trebuie să fie adus în experiența noastră religioasă.” — Ibid., p. 743 (cap. 89 — *Caracterul lui Dumnezeu descoperit în Hristos*).

„Domnul Isus a spus: ‘Căci Tatăl Însuși vă iubește’. Dacă credința noastră este fixată asupra lui Dumnezeu, prin Hristos, se va dovedi ‘ca o ancoră a sufletului; o nădejde tare și neclintită, care pătrunde dincolo de perdeaua dinăuntrul Templului, unde Isus a intrat pentru noi, ca Înainte-mergător’. Este adeverat că vor veni dezamăgiri. Trebuie să ne așteptăm la necazuri; dar trebuie să încredințăm totul, mare sau mic, mult sau puțin, lui Dumnezeu. El nu Se va încurca din cauza multelor noastre necazuri și nici nu va fi copleșit de greutatea poverilor noastre. Grija Lui veghetoare se extinde asupra fiecărei case și cuprinde pe fiecare în mod individual; El se preocupă de toate problemele, de toate lucrările și necazurile noastre. El reține fiecare lacrimă; El este mișcat de simțământul neputinței noastre. Toate suferințele și încercările care vin asupra noastră aici sunt îngăduite, pentru a aduce la îndeplinire planurile iubirii Sale față de noi, ‘ca să ne facă părtași sfințeniei Lui’ și să devenim astfel părtași ai acelei bucurii depline care se găsește în prezența Lui.

‘Dumnezeul acestei lumi a orbit mințile celor care nu cred, ca lumina evangheliei glorioase a lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu, să nu strălucească asupra lor.’ (engl.) Dar Biblia a așezat înaintea noastră, în termenii cei mai puternici, importanța faptului de a obține cunoașterea de Dumnezeu.” — Ibid., p. 742 (cap. 89 — *Caracterul lui Dumnezeu descoperit în Hristos*).

Marți

2 iulie

3. CĂUTÂND ȘI GĂSIND

a. Descrieți starea lumii de astăzi. 1 Ioan 5:19. Cu toate acestea, cât de mult a oferit Dumnezeu în cuvântul Său? 2 Petru 1:3.

1 Ioan 5:19: *Știm că suntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în cel rău.*

2 Petru 1:3: *„Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui.”*

„Este intenția continuă a lui Satan să țină mintea oamenilor ocupată cu acele lucruri care să-i împiedice să capete cunoașterea lui Dumnezeu. El caută să-i țină ocupați cu lucruri ce vor întuneca înțelegerea și vor descuraja

sufletul. Suntem într-o lume a păcatului și a corupției, înconjurați de influențe ce tind să ademenească sau să îi demoralizeze pe urmașii Domnului Hristos. Mântuitorul a spus: ‘Și din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci.’ Mulți își fixează ochii asupra nelegiurii teribile ce există în jurul lor, a apostaziei și slăbiciunii din toate părțile și ei vorbesc despre aceste lucruri până când inimile lor sunt pline de tristețe și îndoială. Ei țin în prim-plan înaintea minții lucrarea meșteșugită a arhiînșelătorului și se ocupă de laturile descurajatoare ale experienței lor, în vreme ce par că pierd din vedere puterea Tatălui ceresc și iubirea Lui fără egal. Toate acestea sunt așa cum le dorește Satan. Este o greșeală să te gândești la vrăjmașul neprihănirii că este îmbrăcat cu o mare putere, în timp ce te ocupi prea puțin de iubirea lui Dumnezeu și de puterea Sa. Noi trebuie să vorbim despre atotputernicia Domnului Hristos. Suntem întru totul lipsiți de putere pentru a putea scăpa din prinsoarea lui Satan; dar Dumnezeu a stabilit o cale de scăpare. Fiul Celui Preaînalt are putere să lupte pentru noi, ca ‘noi, ... prin Acela care ne-a iubit’, să putem fi ‘mai mult decât biruitorii.’” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pp. 740, 741 (cap. 89 — *Caracterul lui Dumnezeu descoperit în Hristos*).

b. Cum se leagă, în mod direct, victoria spirituală de o căutare sinceră a unei cunoașteri mai mari a lui Dumnezeu? Proverbe 9:10; 15:14 (prima parte).

Proverbe 9:10: „Începutul înțelepciunii este frica de Domnul; și știința sfinților este priceperea.”

Proverbe 15:14 p.p.: „Inima celor pricepuți caută știința...”

„O cunoaștere a lui Dumnezeu este temelia oricărei educații adevărate, și a oricărei slujiri adevărate. Aceasta este singura apărare reală împotriva ispitei. Numai ea ne poate face asemenea lui Dumnezeu în caracter.

Aceasta este cunoașterea de care au nevoie toți aceia care lucrează pentru ridicarea semenilor lor. Transformarea caracterului, puritatea vieții, eficiența slujirii, îmbrățișarea principiilor corecte, toate depind de o cunoaștere exactă a lui Dumnezeu. Această cunoaștere este pregătirea esențială atât pentru viața aceasta, cât și pentru viața viitoare.” – *Divina vindecare*, p. 409 (cap. 35 — *Lumina cunoașterii slavei lui Dumnezeu*).

Miercuri

3 iulie

4. PROMISIUNI NESPUSE DE MARI ȘI PREȚIOASE

a. Ce am putea subestima, din păcate, în viața noastră creștină? 2 Petru 1:4.

2 Petru 1:4: „Prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespus de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă.”

„Dacă nu dorim să avem o experiență bolnăvicioasă, trebuie să începem, cu toată seriozitatea și fără întârziere, să ne ducem până la capăt mântuirea cu frică și cutremur. Sunt mulți care nu dovedesc în mod lămurit că sunt credincioși legământului făcut la botez. Zelul lor a fost răcit de formalism, de ambiție lumească, mândrie și iubire de sine. Ocazional se simt emoționați, sentimentele le sunt mișcate, însă ei nu cad pe Stânca Isus Hristos. Ei nu vin la Dumnezeu cu inima zdrobită, cu pocăință și mărturisire. Aceia care trăiesc în inima lor lucrarea adevăratei convertirii, vor manifesta în viața lor roadele Duhului.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 117 (sect. *Putere prin ascultare*).

„Atunci când suntem siguri ancorați în Hristos, avem o putere pe care nicio ființă omenească nu ne-o poate lua. De ce? Pentru că suntem părtași ai naturii divine, după ce am scăpat de stricăciunea care este în lume prin poftă; părtași ai naturii Aceluia care a venit pe acest pământ, îmbrăcat în veșmântul naturii omenești, astfel încât să poată sta în fruntea omenirii și să dezvolte un caracter care a fost fără pată sau urmă de păcat.

De ce atât de mulți dintre noi sunt slabi și ineficienți? Pentru că primim la noi înșine, studiindu-ne propriul temperament și întrebându-ne cum ne-am putea găsi un loc pentru noi înșine, pentru individualitatea și particularitățile noastre, în loc să-L studiem pe Hristos și caracterul Său.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 139 (sect. *O viață de har și de pace*).

b. Ce schimbare se produce în noi, atunci când ne prindem cu adevărat de aceste făgăduințe? Romani 3:31; 8:14.

Romani 3:31: „Deci prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea.”

Romani 8:14: „Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.”

„Creștini fiind, ne-am angajat să realizăm și să îndeplinim responsabilitățile noastre și să arătăm lumii că avem o legătură strânsă cu Dumnezeu. Astfel, prin cuvintele și faptele evlavioase ale ucenicilor Săi, Hristos trebuie să fie reprezentat.

Dumnezeu cere de la noi o ascultare desăvârșită față de legea Sa — expresia caracterului Său... Această lege este ecoul vocii lui Dumnezeu, care ne spune: ‘Mai sfințiți, da, încă mai sfințiți.’ Tânjiți după plinătatea harului lui Hristos; da, doriți — flămânziți și însetați — după neprihănire. Făgăduința

este: 'Și veți fi săturați.' Lăsați ca inima voastră să se umple de o dorință aprinsă după această neprihănire, lucrare despre care Cuvântul lui Dumnezeu declară că este pacea, iar roadele sale sunt liniștea și odihna pe vecie.

Este privilegiul nostru să fim părtași ai naturii divine, scăpând de stricăciunea care este în lume prin poftă." — *Bible Training School*, 1 februarie 1904.

Joi

4 iulie

5. PUȘI DEOPARTE ÎN MOD UIMITOR

a. Explicați voința lui Dumnezeu pentru fiecare copil al familiei umane. Ioan 17:17; Psalmi 119:151.

Ioan 17:17: „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.”

Psalmi 119:151: „Dar Tu ești aproape, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărul”

„Dumnezeu ne cere să ne asemănăm chipului Său. Sfințenia este reflectarea asupra poporului Său a razelor strălucitoare ale slavei Sale. Dar pentru a reflecta această slavă, trebuie să lucrăm cu Dumnezeu. Inima și mintea trebuie să fie golite de tot ce conduce spre rău. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie citit și aprofundat, cu dorința sinceră de a primi din el putere spirituală. Pâinea cerească trebuie să fie mâncată și digerată, pentru ca să devină o parte a vieții. Astfel dobândim viața veșnică. Atunci se împlinește rugăciunea Mântuitorului: 'Sfințește-i prin adevărul Tău; Cuvântul Tău este adevărul.'"

Îngerii nu se pot pune în locul nostru; dar ei sunt gata să coopereze cu noi pentru a atrage sufletele la Hristos; și ei ne îndeamnă să lucrăm în comuniune cu ei." — *Bible Training School*, 1 februarie 1904.

„Dumnezeu a declarat limpede că El ne cere să fim desăvârșiți; și pentru că El cere acest lucru, El a luat măsuri ca să putem fi părtași ai naturii divine. Numai astfel putem obține succes în lupta noastră pentru viața veșnică. Puterea este oferită de Domnul Hristos." – Ibid.

b. Care este apelul lui Dumnezeu pentru noi acum? 2 Corinteni 6:15-18; 7:1.

2 Corinteni 6:15-18: „Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? Cum se împacă templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi suntem templul Dumnezeului celui Viu, cum a zis Dumnezeu: „Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.” De aceea: „Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul cel Atotputernic.”

2 Corinteni 7:1: „Deci fiindcă avem astfel de făgăduințe, preaiubiților, să ne curățăm de orice înținăciune a cărnii și a duhului și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu.”

„Creatorul Universului ți se adresează ca un Părinte iubitor. Dacă te desparți de iubirea ta de lume și te eliberezi de contaminarea ei, scăpând de stricăciunea care este în lume prin poftă, Dumnezeu va fi Tatăl tău, El te va adopta în familia Sa, și tu vei fi moștenitorul Lui. În locul lumii, El îți va da, pentru viața de ascultare, Împărăția cerurilor. El îți va da o greutate veșnică de slavă și o viață care este la fel de durabilă ca veșnicia.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 44 (cap. 3 – *Vinderea dreptului de întâi născut*).

Vineri

5 iulie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De unde provine credința mai mare?**
- 2. Ce nu am reușit, poate, să apreciez pe deplin referitor la dragostea lui Dumnezeu pentru mine?**
- 3. Cum mi-au distras atenția „pomii cunoștinței binelui și răului” din zilele de astăzi?**
- 4. Ce se va întâmpla dacă sunt ancorat în siguranță în Domnul Hristos, ca niciodată mai înainte?**
- 5. Conform acestei lecții, cum poate fi desăvârșit caracterul meu defect?**

Urcând cu sârguință scara

Text de memorat: „De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia”. (2 Petru 1:5-6)

„Petru ne prezintă scara adevăratei sfințiri, a cărei bază se sprijină pe pământ, în timp ce treapta cea mai de sus ajunge până la tronul Infinitului. Nu putem, printr-un simplu efort, să ajungem la treapta cea mai de sus a acestei scări. Trebuie să urcăm treaptă după treaptă. Dar tocmai prin acest efort suntem în pericol să amețim, să ne simțim slăbiți sau să cădem, dacă nu ne ținem ochii îndreptați în sus, privind către Isus, Autorul și Desăvârșitorul credinței noastre.” — *The Review and Herald*, 1 decembrie 1885.

Studiu recomandat: *Divina vindecare*, pp. 497-502 (subcap. – *Creștere și slujire*).

Duminică

7 iulie

1. O CALITATE CREȘTINĂ ESENȚIALĂ

a. Ce pas urmează atunci când clădim cu sârguință la credința noastră? 2 Petru 1:5 (prima parte).

2 Petru 1:5 p.p.: „De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta.”

„După ce am primit credința Evangheliei, cea dintâi lucrare a noastră este să depunem toate eforturile pentru a ne însuși principii curate și sfinte, curățindu-ne astfel mintea și inima pentru a primi o cunoștință adevărată.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 552 (cap. 98 – *Reformatorul sănătății*).

„Este o luptă continuă aceea de a te împotrivi răului și de a fi în alertă tot timpul; însă merită să obții biruință după biruință asupra eului și asupra puterilor întunericului...”

Fără trăsături de caracter curate, neîntinate, nimeni nu se poate ridica vreodată la o înălțime onorabilă. Însă aspirațiile nobile și dragostea pentru neprihănire nu se moștenesc. Caracterul nu poate fi cumpărat; el trebuie format prin eforturi stăruitoare și împotrivire față de ispită. Formarea unui caracter drept constituie lucrarea unei vieți întregi și este urmarea rugăciunii, meditației unite cu un înalt scop pentru viață. Caracterul deosebit pe care tu îl ai trebuie să fie rezultatul eforturilor tale proprii. Prietenii te pot

încuraja, însă nu pot face lucrul în locul tău. Dorințele, suspinele, idealurile nu te vor face niciodată grozav sau mai bun. Tu trebuie să urci. Încinge-ți coapsele minții și pornește lucrul cu toate puterile voinței tale.” – *Principii fundamentale ale educației creștine*, p. 187 (cap. 9 – *Importanța educației*).

Luni

8 iulie

2. CUNOȘTINȚELE NECESARE MÂNTUIRII

- a. **Descrieți tipul de cunoștință pe care suntem chemați să o dobândim în timp ce urcăm scara lui Petru. 2 Petru 1:5 (ultima parte); Ioan 17:3.**

2 Petru 1:5 u.p.: „...cu fapta, cunoștința.”

Ioan 17:3: „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.”

„Apostolul prezintă înaintea credincioșilor scara progresului creștin. Fiecare treaptă a acesteia reprezintă înaintarea în cunoașterea lui Dumnezeu și în urcarea ei nu trebuie să existe răgaz...

După ce a primit credința Evangheliei, următoarea lucrare a credinciosului este să adauge la caracterul său virtutea, iar astfel să curățească inima și să pregătească mintea pentru a primi cunoașterea de Dumnezeu. Cunoștința aceasta este temelia oricărei adevărate educații și a oricărei slujiri adevărate. Ea este singura apărare sigură împotriva ispitei și numai prin ea poate omul să devină asemenea lui Dumnezeu în ce privește caracterul. Prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Fiului Său, Isus Hristos, creștinului îi este dat ‘tot ce privește viața și evlavia.’ Niciun dar bun nu este reținut de la acela care în mod sincer dorește să primească neprihănirea lui Dumnezeu.” — *The Review and Herald*, 19 septembrie 1912.

„Noi trebuie să învățăm de la Hristos. Noi trebuie să știm ce este El pentru cei pe care i-a răscumpărat. Trebuie să înțelegem că prin credința în El, este privilegiul nostru să devenim părtași firii dumnezeiești și astfel să scăpăm de stricăciunea care este în lume prin poftă. Atunci, suntem curățați de toate păcatele, de toate defectele de caracter. Nu mai păstrăm nicio înclinație spre păcat...

Când devenim părtași naturii divine, tendințele spre rău, ereditare și cultivate, sunt cu totul îndepărtate din caracter, iar noi devenim o putere vie pentru bine. Învățând continuu de la Învățătorul divin, împărtășindu-ne zilnic de caracterul Său, noi conlucrăm cu Dumnezeu în biruirea ispitelor lui Satan. Dumnezeu lucrează și omul lucrează, pentru ca omul să poată fi una

cu Hristos, după cum Hristos este una cu Tatăl.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 7, p. 943.

b. Numiți un al doilea tip de cunoștință necesară creșterii creștine. Psalmi 77:6; 2 Corinteni 13:5.

Psalmi 77:6: „Mă gândesc la cântările mele noaptea, cuget adânc înăuntrul inimii mele, îmi cade duhul pe gânduri...”

2 Corinteni 13:5: „Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință. Pe voi înșivă încercați-vă. Nu recunoașteți voi că Isus Hristos este în voi? Afară numai dacă sunteți lepădați.”

„Pentru a primi ajutor de la Hristos, trebuie să ne dăm seama de nevoia noastră. Trebuie să ne cunoaștem bine pe noi înșine. Hristos îl poate mântui numai pe acela care recunoaște că este păcătos. Numai dacă ne dăm seama de completa noastră neajutorare și renunțăm la orice încredere în noi, vom avea parte de puterea divină.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 8, p. 316 (cap. 47 — *Importanța căutării adevăratei cunoștințe*).

Marti

9 iulie

3. AUTOCONTROL, NU SCĂPAT DE SUB CONTROL

a. Asupra cărui subiect stăruie învățătorii inspirați ai Evangheliei? Fapte 24:24, 25; Filipeni 4:5

Fapte 24:24, 25: „După câteva zile, a venit Felix cu nevasta sa, Drusila, care era iudeică; a chemat pe Pavel și l-a ascultat despre credința în Hristos Isus. Dar, pe când vorbea Pavel despre neprihănire, despre înfrânare și despre judecata viitoare, Felix, îngrozit, a zis: „De astă dată, du-te; când voi mai avea prilej, te voi chema.”

Filipeni 4:5, BTF: „Tuturor oamenilor să le fie cunoscută cumpătarea voastră. Domnul este aproape.”

„Le-am vorbit oamenilor aproximativ o oră și jumătate despre scara sfințeniei lui Petru, care este compusă din opt trepte. Am zăbovit asupra cumpătării și importanței pentru părinți de a-i învăța pe copii tăgăduirea și controlul de sine, înfrânând apetitul și gustul de la îngăduirea lor în detrimentul puterii mintale, morale și fizice.

Lecțiile despre autocontrol și tăgăduire de sine trebuie să fie primite prin educație, în copilărie și adolescență. Apetitul trebuie să fie înfrânat și educat, iar aceasta este munca responsabilă care revine părinților. Tineretul din generațiile trecute este indicele societății.

Dacă părinții și-ar fi făcut datoria, punând pe masă alimente sănătoase, eliminând substanțele iritante și stimulente și, în același timp, învățându-i pe copiii lor autocontrolul și educându-le caracterele pentru fortificarea capacității morale, acum n-am mai fi avut de-a face cu leul necumpătării. După ce au fost formate obiceiuri ale necumpătării, dezvoltate odată cu dezvoltarea copilului și consolidate odată cu maturizarea lui, cât de greu le este celor care n-au fost corect educați în tinerețe să scape de obiceiurile lor greșite și să se învețe să-și pună frâu, lor și apetitului lor nenatural. Cât de greu este să-i înveți pe astfel de tineri și să-i faci să simtă nevoia unei temperanțe creștine, când ajung la maturitate! Lecțiile de temperanță trebuie să înceapă din vremea când copilul se află încă în leagăn.” — *The Review and Herald*, 11 mai 1876.

b. Cum se continuă această scară – și de ce? 2 Petru 1:6 p.p.

2 Petru 1:6 p.p.: „...cu cunoștința, înfrânarea...”

„Dumnezeu nu-i permite omului să încalce legile ființei sale. Dar oameii, prin cedarea în fața ispitelor lui Satan în ce privește necumpătarea, aduc cele mai înalte calități în subordonarea poftelor și pasiunilor animalice. Când acestea câștigă teren, omul, care a fost creat puțin mai prejos decât îngerii, cu capacități intelectuale destinate unei dezvoltări nelimitate, cedează, predând lui Satan controlul. El câștigă ușor accesul la cei care sunt robiți apetitului. Prin necumpătare, unii sacrifică o jumătate, iar alții două treimi din puterile lor fizice, mintale și morale. Cei ce vor să aibă mintea clară pentru a discerne înșelăciunile lui Satan, trebuie să-și controleze poftele fizice prin rațiune și conștiință. Activitatea morală și viguroasă a puterilor mai înalte ale minții este esențială pentru perfectarea unui caracter creștin.” — *The Health Reformer*, 1 martie 1878.

Miercuri

10 iulie

4. RĂBDAREA – IMPOSIBILĂ FĂRĂ ÎNFRÂNARE

a. Cum conduce înfrânarea la următoarea calitate esențială în scară? 2 Petru 1:6 (secțiunea din mijloc); Luca 21:19.

2 Petru 1:6: „cu înfrânarea, răbdarea...”

Luca 21:19: „Prin răbdarea voastră, vă veți câștiga sufletele voastre.”

„Orice practică sau obicei care slăbește puterea nervilor și a creierului sau forțele fizice, ne descalifică pentru a exercita următoarea roadă a harului, după cumpătare — răbdarea...”

Un om care nu este cumpătat, care folosește produse stimulante – bere, vin, băuturi tari, ceai și cafea, opiu, tutun sau oricare dintre aceste substanțe care sunt dăunătoare sănătății — nu poate fi un om răbdător. Astfel, înfrânarea este o treaptă a scării pe care trebuie să ne așezăm piciorul înainte de a adăuga harul răbdării. În alimentație, în îmbrăcăminte, în muncă, în ore regulate, în exerciții sănătoase, trebuie să fim reglați de cunoștința pe care este privilegiul nostru de a o dobândi – astfel încât, printr-un efort serios, să ne plasăm într-o poziție corectă față de viață și sănătate.” – *Înalta noastră chemare*, p. 69 engl. (cap. 63, *Și la cunoștință, înfrânarea*).

b. Cum ajută înfrânarea la dezvoltarea răbdării – și de ce sunt amândouă atât de importante în ultimele zile ale istoriei acestui pământ? Apocalipsa 14:12.

Apocalipsa 14:12: „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.”

„Maltratarea stomacului prin satisfacerea apetitului este izvorul prolific al celor mai multe încercări din biserică. Cei care mănâncă și lucrează necumpătat și irațional, vorbesc și acționează irațional. Un om necumpătat nu poate fi un om răbdător. Nu este neapărat nevoie să consumi băuturi alcoolice pentru a fi necumpătat. Păcatul de a mânca fără cumpătare, de a mânca prea des, prea mult și încă alimente bogate, vătămătoare, distruge acțiunea sănătoasă a organelor digestive, afectează creierul și pervertește judecata, împiedicând o gândire și o acțiune rațională, calmă, sănătoasă. Și aceasta este o sursă rodnică de încercări în biserică. De aceea, pentru ca poporul Său să se afle într-o stare în care pot fi aprobați de El, în care pot să-I dea slavă în trupurile și duhurile lor, care sunt de fapt ale Sale, trebuie să-și tăgăduiască poftele cu interes și abnegație și să practice cumpătarea în toate lucrurile. Atunci pot ei să înțeleagă adevărul în frumusețea și limpezimea sa, să-l aplice în viețile lor și, printr-o umblare prudentă, înțeleaptă, cinstită, să nu dea vrăjmașilor credinței noastre nicio ocazie de a aduce rușine cauzei adevărului.” – *Mărturiile pentru comunitate*, vol. 1, p. 618 (cap. 106 – *Taie și spânzură*).

Joi

11 iulie

5. REZULTATUL FRUMOS AL RĂBDĂRII

a. Ce va dezvolta în noi exercițiul răbdării? 2 Petru 1:6 u.p..

2 Petru 1:6: „cu răbdarea, evlavia.”

„Nerăbdarea aduce conflicte, învinuiri și necazuri; dar răbdarea toarnă balsamul păcii și al iubirii în experiențele vieții de cămin. Când prețiosul har al răbdării este exercitat în relațiile cu alții, și ei vor reflecta același spirit și noi vom strânge împreună cu Hristos. Răbdarea se va strădui pentru unitate în biserică, în familie și între oameni. Harul acesta trebuie să fie întrețesut în viața noastră. Fiecare trebuie să urce acest fuscel al progresului, unind cu fapta, credința și înfrânarea, harul răbdării.

‘Cu răbdarea, evlavia.’ Evlavia este roada unui caracter creștin. Dacă suntem în Viță, vom aduce roadele Duhului. Viața Viței se va manifesta prin mlădițe. Trebuie să avem o legătură strânsă și desăvârșită cu Cerul, ca să putem aduce roadele pline de har ale evlaviei. Domnul Isus trebuie să fie oaspetele casei noastre, un membru al familiei, ca să putem reflecta chipul Său și să arătăm lumii că noi suntem fii și fiice ale Celui Preaînalt. Religia în cămin este ceva minunat. Dacă Domnul va locui cu noi, vom simți că suntem membri ai familiei lui Hristos din ceruri, ne vom da seama că îngerii veghează asupra noastră și atunci purtarea noastră va fi plăcută și vom arăta îngăduință față de alții. Ne vom pregăti să intrăm în curțile cerești, cultivând evlavia și politetea. Conversația noastră va fi sfântă și gândurile noastre vor fi îndreptate spre lucrurile cerești.

Enoh a umblat cu Dumnezeu. El L-a onorat pe Domnul în fiecare aspect al vieții. În căminul și în lucrul său, el întreba totdeauna: ‘Va fi plăcut Domnului lucrul acesta?’ Amintindu-și de Dumnezeu și urmând sfatul Său, caracterul lui a fost transformat, iar el a devenit un om evlavios, ale cărui căi au fost plătute înaintea lui Dumnezeu.” — *The Review and Herald*, 21 februarie 1888.

Vineri

12 iulie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De ce trebuie să cultiv atât virtuți creștine active, cât și pasive?**
- 2. Cum pot să-L cunosc pe Dumnezeu mai bine – și de ce este esențial acest lucru chiar acum?**
- 3. În ce domenii ale vieții trebuie să exersez mai multă înfrânare?**
- 4. De ce este răbdarea atât de vitală într-o societate din ce în ce mai ostilă și agresivă?**
- 5. Unde și cum se manifestă evlavia, așa cum a exemplificat Enoh?**

În cinste dând întâietate altora

Text de memorat: „Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească, în cinste, fiecare să dea întâietate altuia.” (Romani 12:10).

„Cultivă dispoziția de a-i stima pe alții mai bine decât pe tine însuși. Fii mai puțin independent, mai puțin încrezut; cultivă răbdarea, îndurarea și iubirea frățească.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 133 (cap. 12 – *Înălțare de sine*).

Studiu recomandat: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pp. 167-177 (cap. 16 — *Iubire frățească*).

Duminică

14 iulie

1. BUNĂTATEA

a. Ce trebuie să curgă, ca rezultat natural al unei relații autentice cu Dumnezeu? 2 Petru 1:7 (prima parte); Marcu 12:28-31.

2 Petru 1:7: „cu evlavia, dragostea de frați...”

Marcu 12:28-31: „Unul din cărturari, care-i auzise vorbind, fiindcă știa că Isus răspunsese bine saducheilor, a venit la El și L-a întrebat: „Care este cea dintâi dintre toate poruncile?” Isus i-a răspuns: „Cea dintâi este aceasta: „Ascultă Israele! Domnul Dumnezeuul nostru este un singur Domn”; și: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta”; iată porunca dintâi. Iar a doua este următoarea: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” Nu este altă poruncă mai mare decât acestea.”

„Înălțați stindardul, înălțați-l mai sus și tot mai sus. Îndreptați atenția oamenilor către capitolul douăzeci din Exod, unde este scrisă Legea lui Dumnezeu. Primele patru dintre Cele Zece Porunci subliniază datoria noastră față de Făcătorul nostru. Cel care este nesincer față de Dumnezeu lui, nu poate fi sincer față de aproapele lui. Cel care Îl iubește pe Dumnezeu mai presus decât orice, îl va iubi și pe aproapele lui ca pe sine însuși. Mândria se înalță spre îngâmfare, determinând ființa omenească să-și facă un idol din sine însuși. Evanghelia lui Hristos sfințește sufletul, alungând iubirea de sine.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 156 (secț. *Sabatul*).

„Nimeni nu poate să-L iubească pe Hristos și să nu îi iubească pe copiii Săi. Când suntem uniți cu Hristos, avem mintea lui Hristos. Puritatea și iubirea strălucesc în caracter, iar blândețea și adevărul ne stăpânesc viața. Însăși

expresia chipului nostru este transformată. Când Hristos sălășluiește în suflet, se exercită o putere transformatoare, iar aspectul exterior mărturisește despre pacea și bucuria care domnesc în interior. Sorbim dragostea lui Hristos, așa cum mlădița se alimentează din seva viței. Dacă suntem altoiți în Hristos, dacă fibră cu fibră am fost uniți cu Vița cea Vie, vom da mărturie despre acest fapt, dând roade bogate ale vieții sfinte. Dacă suntem conectați cu Lumina, vom fi canale de lumină și, în cuvintele și faptele noastre, vom reflecta lumina lumii.” – *Solii Alese*, vol. 1, p. 337 engl. (cap. 51, *Uniți cu Vița cea Vie*).

Luni

15 iulie

2. BUNĂTATEA INIMII

a. Cum este dragostea frățească strâns legată de adevărata credință în Dumnezeu – și o mărturie adecvată pentru Hristos? 1 Ioan 4:20, 21; Iacov 3:17.

1 Ioan 4:20, 21: „Dacă zice cineva: „Eu iubesc pe Dumnezeu”, și urăște pe fratele său, este un mincinos; căci, cine nu iubeste pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-L vede? Și aceasta este porunca pe care o avem de la El: cine iubeste pe Dumnezeu iubeste și pe fratele său.”

Iacov 3:17: „Înțelepciunea care vine de sus este, întâi, curată, apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune, fără părtinire, nefățarnică.”

„Suntem îndemnați să unim cu evlavia dragostea de frați. O, cât de mult avem nevoie să facem și acest pas, să adăugăm această calitate la caracterul nostru! În multe dintre casele noastre se manifestă un spirit aspru și violent. Cuvintele de critică și faptele lipsite de iubire sunt ofensatoare pentru Dumnezeu. Cerul nu poate accepta o atitudine dictatorială, poruncitoare și arogantă, nici o purtare plină de trufie. Motivul pentru care există atâtea neînțelegeri între frați este că ei nu au reușit să adauge și dragostea frățească [la lista de calități]. Ar trebui să avem față de alții aceeași dragoste pe care a avut-o Domnul Hristos față de noi. Omul este prețuit de Domnul cerului la adevărata lui valoare. Dacă el este lipsit de amabilitate în căminul său de pe pământ, nu va fi potrivit pentru căminul din ceruri. Dacă vrea să își vadă de drumul lui, fără să-i pese că păgubește sau rănește pe cineva, el nu ar fi mulțumit în ceruri, decât dacă ar putea să conducă acolo. Iubirea Domnului Isus Hristos trebuie să ia în stăpânire inimile noastre și pacea lui Dumnezeu va sălășlui în căminele noastre. Căută-L pe Domnul cu un duh zdrobit și umilit, și vei fi umplut de înțelegere și milă de frații tăi.” — *The Review and Herald*, 21 februarie 1888.

b. Numiți un pas de bază în cultivarea dragostei frățești.

Matei 6:12, 14, 15; Efeseni 4:32.

Matei 6:12, 14, 15: „Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri...¹⁴⁻¹⁵ Dacă iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre. Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre.”

Efeseni 4:32: „Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.”

„Noi cerem ca mila lui Dumnezeu față de noi să fie măsurată cu mila pe care noi o manifestăm față de alții. Domnul Hristos declară că aceasta este regula pe care o folosește Domnul în relațiile cu noi: ‘Dacă iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre.’ Minunați termenii! Dar cât de puțini sunt înțeleși sau ascuțați! Unul dintre cele mai obișnuite păcate, însoțit de cele mai vătămătoare rezultate, este îngăduirea unui spirit neiertător. Cât de mulți vor nutri un spirit de dușmănie sau răzbunare și apoi se vor pleca înaintea lui Dumnezeu și vor cere să fie iertați așa cum iartă ei! În mod sigur, ei n-au un simțământ real al importanței acestei rugăciuni, ori altfel nu ar îndrăzni să o rostească cu buzele lor. Noi suntem dependenți de mila iertătoare a lui Dumnezeu, și aceasta în fiecare zi și în fiecare ceas. Cum putem deci să mai nutrim amărăciune și răutate față de cei păcătoși ca și noi? Dacă, în toate legăturile lor zilnice, creștinii ar duce cu ei principiile acestei rugăciuni, ce binecuvântată schimbare ar avea loc în biserică și în lumea întregă! Aceasta va fi cea mai convingătoare mărturie ce poate fi dată despre realitatea religiei Bibliei.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 170 (cap. 16 — *Iubire frățească*).

Marți

16 iulie

3. DEPĂȘIREA PIEDICILOR ÎN CALEA DRAGOSTEI FRĂȚEȘTI

a. Descrieți amploarea și profunzimea adevăratei iubiri frățești.

Romani 12:9, 10; Filipeni 2:3.

Romani 12:9, 10: „Dragostea să fie fără prefăcătorie. Fie-vă groază de rău, și lipiți-vă tare de bine. Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia.”

Filipeni 2:3: „Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci, în smerenie, fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși.”

„Pavel dorește să facem deosebirea între iubirea pură, neegoistă, atitudine care este inspirată de Spiritul lui Hristos, și pretențiile lipsite de sens, înșelătoare, de care este plină lumea. Această josnică imitație a dus multe suflete în rătăcire. A fi de acord cu cel păcătos, în loc de a-i arăta cu credincioșie greșelile, ar șterge distincția dintre ce e drept și ce e greșit. O astfel de atitudine nu izvorăște niciodată dintr-o adevărată prietenie. Spiritul ce inspiră la aceasta locuiește numai în inimile firești. În timp ce creștinul va fi totdeauna bun, milos și iertător, el nu va fi niciodată în armonie cu păcatul. El va urî răul și se va prinde de ceea ce este bun, sacrificând întovărășirea sau prietenia cu cei neevlavioși. Spiritul Domnului Hristos ne va face să urâm păcatul, în timp ce suntem dispuși să facem orice sacrificiu pentru salvarea păcătosului.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 171 (cap. 16 — *Iubire frățească*).

b. Ce împiedică adesea dragostea frățească – și cum putem fi eliberați dintr-o astfel de cursă? Luca 6:45; Evrei 12:15.

Luca 6:45: „Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui, iar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui; căci din prisosul inimii vorbește gura.”

Evrei 12:15: „Luați seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu, pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă tulburare, și mulți să fie întinați de ea.”

„Se fac aluzii și critici tăioase unii față de alții, dar, în același timp, tocmai cei care fac aceste aluzii și critici sunt orbi față de lipsurile lor.” – *Ibid.*, vol. 4, p. 222 (cap. 20 – *Necesitatea armoniei*).

„Vorbirea de rău este un îndoit blestem, căzând mai greu asupra celui care vorbește decât a celui care aude. Cel care împrăștie sămânța neînțelegerii și a certei culege în propriul său suflet roadele ei nimicitoare. Cât de jalnică este starea bârfitorilor, a bănuitorilor de rău!

Păcatul vorbirii de rău începe cu nutrirea gândurilor rele. Șiretenia include necurăția în toate formele ei. Un gând necurat tolerat, o dorință nesfântă nutrită și astfel sufletul este contaminat, integritatea lui compromisă... Dacă vrem să nu săvârșim păcat, atunci să-l evităm chiar de la început. Fiecare sentiment și fiecare dorință trebuie să fie puse sub stăpânirea rațiunii și a conștiinței. Fiecare gând nesfânt trebuie să fie imediat respins. Mergeți în cămăruța voastră, urmași ai lui Hristos. Rugați-vă cu credință și din toată inima. Satan urmărește să-ți prindă picioarele în cursă. Trebuie să fii ajutat de sus, dacă vrei să scapi de șiretlicurile lui.” – *Ibid.*, vol. 5, pp. 176, 177 (cap. 16 — *Iubire frățească*).

4. DOVADA SIGURĂ A UCENICIEI

- a. **Pe măsură ce dragostea celor mai mulți se răcește, ce principiu biblic uităm adesea? Tit 3:2. Ce se va întâmpla dacă respectăm acest principiu? Ioan 13:35.**

Tit 3:2: „Să nu vorbească de rău pe nimeni, să nu fie gata de ceartă, ci cumpătați, plini de blândețe față de toți oamenii.”

Ioan 13:35: „Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.”

„Îndată ce ‘pârâșul fraților’ reușește să pătrundă în inima unuia dintre bărbații [de aceeași credință], controlând gândirea și imaginația lui, apare gelozia și se manifestă invidie și suspiciune. Ca urmare, cel care credea că este în siguranță bazându-se pe dragostea și prietenia fratelui său, descoperă că este tratat cu neîncredere și că motivele îi sunt judecate greșit. Falsul frate își uită propriile slăbiciuni omenesti și obligația de a nu gândi sau vorbi de rău, dezonorându-L în felul acesta pe Dumnezeu și rănindu-L pe Domnul Hristos în persoana sfinților Săi. Toate defectele care pot fi bănuite sau inventate sunt comentate fără milă, iar caracterul fraților este reprezentat ca fiind îndoielnic și întunecos.

Este trădată o încredere sfântă. Lucrurile spuse în spiritul unei încrederi frățești sunt repetate și denaturate, iar fiecare cuvânt, fiecare faptă, oricât de nevinovate și bine intenționate ar fi, sunt criticate cu răceală și cu suspiciune de aceia despre care se credea că sunt prea nobili, prea onorabili pentru a încerca să obțină chiar și cel mai mic avantaj de pe urma încrederei frățești și a relației de prietenie. Inimile se închid înaintea harului, a dreptății și iubirii lui Dumnezeu și se manifestă un spirit rece, disprețuitor și arrogant, cu care își tratează Satan victimele lui.

Astfel a fost tratat Mântuitorul lumii, iar noi suntem expuși influenței aceluiași spirit rău intenționat. A venit vremea când nu este sigur să te încrezi într-un prieten sau într-un frate.

Așa cum în zilele lui Hristos, iscoadele erau pe urmele Sale, tot așa sunt acum pe urmele noastre. Dacă poate să-i determine pe așa-zișii credincioși să fie niște pârâși ai fraților lor, Satan este foarte mulțumit, deoarece aceia care fac lucrul acesta îi slujesc cu aceeași credincioșie ca Iuda când L-a trădat pe Domnul Hristos, chiar dacă nu sunt conștienți de aceasta.” — *The Review and Herald*, 3 iunie 1884.

„Dacă păcatul este evident la un frate, nu sufla acest lucru altuia, ci, cu iubire pentru sufletul aceluia frate, cu o inimă plină de compasiune, plină de îndurare, spune-i lui ceea ce a greșit și apoi lasă acel lucru pe seama lui și a Domnului. Te-ai despovărat de datoria ta. Nu ești cel care trebuie să dea sentințe.

A fost făcut un lucru prea neînsemnat acela de a-i ține pe frați din scurt, a-i condamna și a-i ține sub condamnare. A existat zel pentru Dumnezeu, dar nu acel zel care este în acord cu cunoștința. Dacă fiecare și-ar pune inima în rânduială, când frații se adună laolaltă, mărturia lor ar fi promptă și ar veni dintr-un suflet plin, iar oamenii din jur, care nu cred în adevăr, ar fi mișcați. Manifestarea Duhului lui Dumnezeu ar spune inimilor lor că voi sunteți copiii lui Dumnezeu.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 165 (cap. 28 – *Încercările Bisericii*).

Joi

18 iulie

5. PÂNĂ LA SFÂRȘIT

a. Ce apel este făcut Bisericii până la sfârșitul veacurilor? Evrei 13:1.

Evrei 13:1: „Stăruieți în dragostea frățească.”

„Iubirea și bunăvoința care există numai când căile noastre sunt aprobate de prietenii noștri ca fiind drepte, nu au o valoare reală, pentru că acest lucru este natural pentru inima nerenăscută. Cei care mărturisesc a fi copii ai lui Dumnezeu și umblă în lumină, să nu se simtă deranjați sau mânaiați atunci când le este barat drumul.

Tu iubești adevărul și ești doritor ca el să înainteze. Vei fi pus în diferite circumstanțe la încercare și la probă. Poți să-ți dezvolti un adevărat caracter creștin, dacă te vei supune învățaturii. În joc sunt interesele tale vitale. De aceea, cel mai mult ai nevoie de adevărata sfințire și un spirit de sacrificiu de sine. Noi putem să cunoaștem bine adevărul, să tălmăcim tainele lui ascunse și chiar să dăm trupurile noastre să fie arse, de dragul lui; totuși, dacă n-avem iubire și generozitate, suntem ca o aramă sunătoare și un chimval zăngănit...

Cât de puțin cunoști încercările inimii sufletelor sărmene, care au fost lăsate în lanțurile întinericului și cărora le lipsesc hotărârea și puterea morală! Străduiește-te să înțelegi slăbiciunea altora. Ajută-i pe nevoiași, răstignește eul și lasă-L pe Isus să pună stăpânire peste sufletul tău, ca să poți aduce la îndeplinire principiile adevărului în viața ta zilnică. Atunci vei

fi, ca niciodată mai înainte, o binecuvântare pentru biserică și pentru toți cei cu care vii în contact.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 133 (cap. 12 – *Înălțare de sine*).

„Dacă frații și surorile noastre ar vrea să devină misionari pentru Dumnezeu, vizitându-i pe cei bolnavi și năpăstuiți și lucrând cu răbdare și bunățate pentru cei greșiți — pe scurt, dacă ar vrea să imite Modelul, — biserica ar prospera în toate ramurile ei.” – *Ibid.*, vol. 5, p. 176 (cap. 16 — *Iubire frățească*).

Vineri

19 iulie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Descrie ce pot percepe alții în atitudinea celui care îl iubește pe Dumnezeu.**
- 2. Cum pot cultiva un simțământ mai puternic al dragostei frățești în inima mea?**
- 3. Dintre cei pe care îi cunosc, cui ar trebui să îi arăt o bunățate mai profundă?**
- 4. Cum pot numi păcatul pe adevăratul său nume, dar să evit un spirit acuzator?**
- 5. În gândurile mele, de ce am tendința să mă port aspru cu unii care poate sunt mai slabi?**

Cel mai înalt scop

Text de memorat: „Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii.” (Coloseni 3:14)

„Când se adună la un loc credincioșii adevărați, discuțiile lor nu vor fi despre nedesăvârșirile altora și ei nu vor avea plăcere să murmure sau să se plângă; iubirea, dragostea, legătura desăvârșirii îi vor înconjura.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 509 (cap. 86 – *Către tineri*).

Studiu recomandat: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pp. 154-157 (cap. 13 — *Va jefui oare un om pe Dumnezeu?*), 547-549 (cap. 64 – *Influențe lumești*).

Duminică

21 iulie

1. MAI PRESUS DE DRAGOSTEA FIREASCĂ

- a. De ce este menționată dragostea creștină (iubirea de oameni) doar după dragostea frățească? 2 Petru 1:7 (ultima parte); Romani 5:7, 8; Iacov 3:17.

2 Petru 1:7 u.p.: „cu dragostea de frați, iubirea de oameni.”

Romani 5:7, 8: „Pentru un om neprihănit cu greu ar muri cineva; dar pentru binefăcătorul lui, poate că s-ar găsi cineva să moară. Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.”

Iacov 3:17: „Înțelepciunea care vine de sus este, întâi, curată, apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune, fără părtinire, nefățarnică.”

„Trebuie să-i iubim pe oameni de dragul lui Hristos. Inimii firești îi este ușor să iubească doar câțiva preferați și să fie părtinitoare cu ei, dar Domnul Hristos ne îndeamnă să ne iubim unii pe alții, așa cum ne-a iubit El.” – *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, p. 156 (cap. 15 – *Chemare la un standard mai înalt*).

- b. Ce prezintă Domnul Isus ca fiind în legătură cu desăvârșirea? Matei 5:43-48; Luca 6:36; Coloseni 3:14.

Matei 5:43-48: „Ați auzit că s-a zis: „Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău.” Dar Eu vă spun: iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei dreپți și peste cei

nedrepti. Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai așteptați? Nu fac așa și vameșii? Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru neobișnuit faceți? Oare păgânii nu fac la fel? Voi fiți, dar, desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.”

Luca 6:36: „Fiți, dar, milostivi cum și Tatăl vostru este milostiv.”

Coloseni 3:14: „Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii.”

„Oamenii erau inspirați de curăția și demnitatea morală a Mântuitorului nostru, în timp ce iubirea Sa neegoistă și bunătatea mărinimoasă le-au curcerit inima. El a fost întruparea perfecțiunii.” — *Gospel Workers*, p. 73. [ediția din 1892]

„Să nu cultivați un sentiment semeț de supremație, crezându-vă mai buni ca alții. ‘Astfel dar, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă.’ Pacea și odihna vor fi cu voi, dacă vă aduceți voința în subordonare față de voința lui Hristos. Atunci dragostea lui Hristos va domni în inimă.” – *Solii către tineret*, p. 73 (cap. 17 – *Adevărata convertire*).

Luni

22 iulie

2. ATITUDINEA CEREASCĂ REVĂRSATĂ

a. Descrieți profunzimea atitudinii unui creștin adevărat față de ceilalți. Psalmi 101:2; Filipeni 2:1–4.

Psalmi 101:2: „Mă voi purta cu înțelepciune pe o cale neprihănită. – Când vei veni la mine? – Voi umbla cu inima fără prihană în mijlocul casei mele.”

Filipeni 2:1-4: „Deci, dacă este vreo îndemnare în Hristos, dacă este vreo mângâiere în dragoste, dacă este vreo legătură a Duhului, dacă este vreo milostivire și vreo îndurare, faceți-mi bucuria deplină și aveți o simțire, o dragoste, un suflet și un gând. Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci, în smerenie, fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși. Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora.”

„Temperamentul repezit și ușuratic va fi domolit și atenuat prin revărsarea uleiului harului lui Hristos. Sentimentul că păcatele îți sunt iertate, îți va aduce pacea ce depășește orice pricepere. Va exista un efort susținut de a combate tot ceea ce se opune desăvârșirii creștine. Discordia va dispărea. Cel ce găsea cusur celor din jurul său va vedea că greșeli mult mai mari există în propriul său caracter.” — *Solii către tineret*, p. 73 (cap. 17 – *Adevărata convertire*).

b. Doar cum poate sălășlui tipul de atitudine descris mai sus, în inima fiecăruia dintre noi? Filipeni 2:5-8; 1 Corinteni 2:16.

Filipeni 2:5-8: „Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.”

1 Corinteni 2:16: „Căci „cine a cunoscut gândul Domnului, ca să-I poată da învățătură?” Noi însă avem gândul lui Hristos.”

„Ceea ce distruge pacea noastră este iubirea de sine. Cât timp eul nostru trăiește, noi suntem într-o permanentă alertă, pentru a-l apăra de insulte și umilințe; dar dacă suntem morți față de sine, viețile noastre sunt ascunse cu Hristos în Dumnezeu și, ca urmare, nu vom pune la inimă faptul că suntem desconsiderați sau jigniți. Atunci vom fi surzi la reproșuri și orbi față de dispreț și insulte...”

Pacea lui Hristos este constantă. Ea nu depinde de nici o circumstanță a vieții, nu depinde de cantitatea bunurilor lumești sau de numărul prietenilor de pe pământ. Domnul Hristos este izvorul de apă vie, iar fericirea care vine de la El nu va seca niciodată.

Blândețea Domnului Hristos, manifestată în cămin, îi va face fericiți pe cei ce-l locuiesc; ea nu provoacă ceartă, nu dă nici un răspuns aspru, ci liniștește temperamentul iritat, și răspândește o amabilitate care va fi simțită de toți cei care se găsesc în cercul ei încântător. Dacă este nutrită în inimă, ea face ca familiile de pe pământ să fie o parte a marii familii de sus.

Ar fi cu mult mai bine să suferim datorită unei acuzații false, decât să ne supunem pe noi înșine torturilor provocate de dorința de răzbunare împotriva dușmanilor. Spiritul urii și al răzbunării își are originea în Satan și nu poate aduce nimic altceva decât răul celui ce îl cultivă. Smerirea inimii, acea blândețe care este rodul rămânerii în Hristos, este adevăratul secret al binecuvântării: ‘Domnul îi onorează pe cei smeriți, mântuindu-i.’” – *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pp. 16, 17 (cap. 2 — *Fericirile*).

Marți

23 iulie

3. DRAGOSTEA CREȘTINĂ: ADEVĂRATĂ SAU FALSĂ

- a. Descrieți adevărata dragoste creștină pe care Dumnezeu este gata să o ofere tuturor celor care sunt dornici să pună stăpânire pe ea – prețuind-o în mod profund. Matei 5:6; 1 Corinteni 13:4-8.**

Matei 5:6: „Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!”

1 Corinteni 13:4-8: „Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate; dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată. Prorociile se vor sfârși; limbile vor înceta; cunoștința va avea sfârșit.”

„Pentru ca biserica să prospere, membrii ei trebuie să depună un efort stăruitor, spre a cultiva prețioasa plantă a iubirii. Fie ca ea să aibă orice avantaj ca să poată să înflorească în inimă. Orice adevărat creștin va dezvolta în viața lui caracteristicile iubirii divine; el va da pe față un spirit de îngăduință, de binefacere și eliberare de orice invidie și gelozie. Acest caracter dezvoltat prin cuvânt și faptă nu va fi respingător sau inaccesibil, rece și indiferent față de interesele altora. Cel care cultivă planta cea prețioasă a iubirii va fi plin de un spirit de lepădare de sine și nu va renunța la controlul de sine, nici chiar când este provocat. El nu va pune în sarcina altora motive greșite și intenții rele, ci se va întrista din cauza păcatului, atunci când acesta se vede în oricare dintre ucenicii Domnului Hristos.

Iubirea nu se laudă. Ea este un element umil; ea niciodată nu face pe un om să se îngâmfe, să se înalțe pe sine. Iubirea pentru Dumnezeu și pentru semenii noștri nu va fi dată pe față prin acte de nechibzuință și nici nu ne va face să fim aroganți, căutători de greșeli sau dictatori. Dragostea nu se umflă de mândrie. Inima în care domnește iubirea va fi îndrumată spre un comportament nobil, curtenitor și plin de milă față de alții, fie că aceștia sunt de acord sau nu cu gusturile noastre, fie că ne respectă sau nu, ori ne tratează rău. Iubirea este un principiu activ; ea păstrează totdeauna înaintea noastră ceea ce este bun la alții, împiedicându-ne astfel să acționăm nechibzuit și ajutându-ne să nu dăm greș în obiectivul nostru de a câștiga suflete pentru Hristos. Dragostea nu caută folosul său, nu umblă după ale sale. Ea nu-i va îndemna pe oameni să caute comoditatea și satisfacerea eului. Respectul pe care îl dăm eului este ceea ce împiedică adesea creșterea iubirii.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pp. 123-124 (cap. 10 – *Mustrări și avertizări*).

b. Cum suntem avertizați împotriva dragostei creștine false? Iacov 2:19; Iuda 1:11–13.

Iacov 2:19: „Tu crezi că Dumnezeu este unul și bine faci; dar și dracii cred... și se înfioară!”

Iuda 1:11-13: „Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain! S-au aruncat în rătăcirea lui Balaam, din dorința de câștig! Au pierit într-o rășcoală ca a lui Core! Sunt niște stânci ascunse la mesele voastre de dragoste, unde se ospătează fără rușine împreună cu voi și se îndoapă de-a binelea; niște nori fără apă, mânați încoace și încolo de vânturi, niște pomi tomnatici fără rod, de două ori morți, dezrădăcinați; niște valuri înfuriate ale mării, care își spumegă rușinile lor; niște stele rătăcitoare, cărora le este păstrată negura întunericii pentru vecie.”

„Fratele B părea un om foarte sfânt. Avea multe de spus despre dragostea creștină. Vorbind despre credință, el a spus: ‘Tot ce trebuie să facem este să credem, iar orice vom cere de la Dumnezeu ne va fi dat.’ Fratele White i-a răspuns: ‘Bindecuvântările ne sunt promise cu anumite condiții.’ Ioan 15:7: ‘Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va face!’. Teoria ta despre credință este goală, ca un butoi de făină cu ambele capete deschise. Și în ceea ce privește adevărata dragoste creștină, aceasta este un personaj foarte sensibil, care nu se abate niciodată de la calea adevărului biblic.” — *Spiritual Gifts*, vol. 2, p. 46.

Miercuri

24 iulie

4. UN ASPECT SEMNIFICATIV

a. Cât de important este să abundăm în toate harurile creștine enumerate ca trepte pe scara lui Petru? 2 Petru 1:8.

2 Petru 1:8: „Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Hristos.”

„Fie ca harul creștin să fie din belșug în voi. Predați Mântuitorului vostru cele mai bune și mai sfinte simțăminte. Dați deplină ascultare voinței Lui. El nu va accepta nimic mai puțin de atât. Să nu vă lăsați mișcați din statornicia voastră, de batjocurile și ironiile celor ale căror minți sunt predate deșertăciunii. Urmați-L pe Mântuitorul vostru atât în timpuri rele, cât și în cele bune; considerați ca o bucurie și onoare sacră de a purta crucea lui Hristos. Domnul Isus vă iubește; El a murit pentru voi. Dacă nu căutați să-I slujiți Lui cu simțămintele voastre neîmpărțite, nu veți reuși să desăvârșiți sfințirea în temere de El, și veți fi obligați să auziți, în cele din urmă, înspăimântătorul cuvânt: Plecați!” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 237 (cap. 34 – *Răspunderile tinerilor*).

b. În lumea plină de stres de astăzi, ce trecem adesea cu vederea? Cântarea Cântărilor 2:15.

Cânt. Cânt. 2:15: „Prindeți-ne vulpile, vulpile cele mici care strică viile; căci viile noastre sunt în floare.”

„Voi sunteți apăsați de griji, poveri și îndatoriri urgente, însă, cu cât este mai dificilă poziția în care vă aflați și cu cât sunt mai grele poverile voastre, cu atât mai mult aveți nevoie de ajutor divin. Isus va fi Ajutorul vostru. Voi aveți nevoie continuă de lumina vieții pentru a vă lumina calea, și apoi razele ei divine se vor reflecta asupra altora. Lucrarea lui Dumnezeu este un tot desăvârșit, pentru că toate părțile ei sunt perfecte. Atenția conștiințioasă față de lucrurile pe care lumea le numește mărunte este ceea ce face marea frumusețe și succesul vieții. Mici fapte de caritate, câteva cuvinte de amabilitate, mici fapte de lepădare de sine, o înțeleaptă folosire a ocaziilor mici și o atentă cultivare a micilor talente, îi fac pe oameni să fie mari înaintea lui Dumnezeu. Dacă acele lucruri mici sunt luate în seamă cu credincioșie, dacă darurile acelea sunt în voi și abundă, ele vă vor face desăvârșiți în orice lucrare bună.

Nu este de ajuns să dați cu generozitate pentru cauza lui Dumnezeu. El cere o consacrare fără rezerve a tuturor puterilor voastre. A vă reține pe voi a fost greșeala vieții voastre. Poate că voi credeți că este dificil ca, în poziția pe care o aveți, să mențineți o strânsă legătură cu Dumnezeu; dar lucrarea voastră va fi de zece ori mai grea dacă nu veți face acest lucru...

Dumnezeu cheamă la o completă și totală consacrare, și El nu va accepta nimic mai puțin decât aceasta. Cu cât este mai dificilă poziția voastră, cu atât mai mult aveți nevoie de Isus.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 543 (cap. 51 – *Avertizări și îndemnuri*).

Joi

25 iulie

5. UITARE PERICULOASĂ = ORBIRE

a. Dacă ne lipsește vreunul din harurile creștine, spre ce indică aceasta? 2 Petru 1:9; Apocalipsa 2:4.

2 Petru 1:9: „Dar cine nu are aceste lucruri este orb, umblă cu ochii închiși și a uitat că a fost curățat de vechile lui păcate.”

Apocalipsa 2:4: „Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi.”

„Acela care nu se urcă pe scara progresului și nu adaugă har după har ‘este orb și nu poate vedea departe’ (engl. KJV). El nu mai distinge că fără a face acești pași succesivi în ascensiunea pe scară, treaptă după treaptă, în a crește în harul și în cunoașterea Domnului nostru Isus Hristos, el nu se pune

într-o poziție în care lumina lui Dumnezeu să reflecte asupra sa. Întrucât nu adaugă har după har, el a uitat de pretențiile lui Dumnezeu față de sine și că trebuie să primească iertarea păcatelor prin supunerea față de cerințele lui Dumnezeu. El se află în poziția de păcătos în fața lui Dumnezeu. Dacă deține aceste haruri creștine, le va exercita și le va îmbogăți, însă, dacă nu aduce rod în fapte bune spre slava lui Dumnezeu, el rămâne într-o stare de orbire și ignoranță, îngăduință de sine și păcat. El 'umblă cu ochii închiși.' Privirile îi sunt îndreptate asupra celor vremelnice, nu spre Dumnezeu în slavă, în capătul scării.

Această clasă poate avea avantaje pământești, dar nu are discernământ în ce privește privilegiul și binecuvântările de a trăi în lumina care se reflectă deasupra scării, de la Dumnezeu. Ei nu cunosc lucrurile care le aduc pacea. Ei nu pot privi înapoi cu o vedere spirituală clară, deoarece nu văd lucrurile în lumina cerului. Ei s-au bucurat cândva de iubirea lui Dumnezeu; și-au mărturisit păcatele și s-au înrolat pentru a deveni slujitori ai lui Isus Hristos, dar au uitat toate jurămintele făcute lui Dumnezeu la botez — toate obligațiile solemne asumate, de a căuta slava, cinstea și nemurirea.” — *Manuscript Releases*, vol. 19, pp. 350, 351.

Vineri

26 iulie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De ce și în ce fel de situații sunt în pericol de a fi parțial părtinitor?**
- 2. În ce fel de condiții tinde spiritul meu caritabil să eşueze?**
- 3. Cum putem face distincția între dragostea creștină adevărată și cea falsă?**
- 4. Care sunt gesturile minore, caritabile, pe care tind să le neglijez?**
- 5. De ce încă nu reușesc să ating standardul dragostei creștine – și de ce contează atât de mult acest lucru?**

Sabat, 3 august 2024

Darul Sabatului Întâi pentru Departamentul de Educație al Conferinței Generale

Educația, ca și sfințirea, este lucrarea unei vieți, o parte intrinsecă a experienței umane. În acest Sabat, vă cerem sprijinul pentru a face ca această parte vitală a bisericii să-și extindă raza de acțiune.

Trebuie să învățăm să fim misionari încă din primii noștri ani. „Fiecare ucenic adevărat este născut în Împărăția lui Dumnezeu ca misionar.” (*Hristos, Lumina Lumii*, p. 195). „Să le repeți fiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei fi în călătorie, când te vei culca și când te vei trezi.” (Deuteronomul 6:7). Și când biruința va fi asigurată, iar păcatul și păcătoșii nu vor mai exista, lucrarea educației va continua.

Acum, mai mult ca niciodată, biserica noastră trebuie să fie gata să ofere materiale pe care părinții le pot folosi pentru a pune bazele educaționale adecvate pentru copiii lor, tinerii pot crește în cunoașterea voinței lui Dumnezeu, iar adulții pot continua să se îmbogățească.

Din păcate, majoritatea instituțiilor de învățământ s-au îndepărtat de la învățăturile fundamentale, devenind centre de îndoctrinare lumească. Dându-și seama cât de multă influență are școala asupra copiilor lor, mulți au cerut materiale care să îi ajute în educarea lor pentru onoarea și slava lui Dumnezeu.

Prin urmare, Departamentul de Educație al Conferinței Generale creează o întregă programă cu acest scop precis ca obiectiv. Colaborând cu educatorii noștri și diferitele uniuni și conferințe de câmp, activitatea de pregătire a acestor programe este în plină desfășurare.

Totuși, proiectul este mai amplu decât sumele disponibile. Avem nevoie de contribuțiile dumneavoastră generoase la această colectă, pentru a pregăti materialele, a le traduce și a le face accesibile. Sprijinul dumneavoastră face posibil ca noi să pregătim materiale de cea mai înaltă calitate, astfel încât elevii care le folosesc în cadrul școlilor noastre, cât și la școala de acasă, să fie „pregătiți pentru a fi folositori în această viață și pentru slujirea lui Dumnezeu de-a lungul veșniciei.”—*Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 495.

Înțelegem că acest proiect este mare, dar merită. Cu sprijinul dumneavoastră, vom produce materiale care să-i pregătească pe cei mai tineri dintre noi pentru a transmite în mod eficient întregii lumi mesajul Evangheliei. Vă mulțumim anticipat și fie ca Dumnezeu să binecuvânteze darurile și dăruitorii.

Departamentul de Educație al Conferinței Generale

Asigurându-ne

Text de memorat: „De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să vă asigurați chemarea și alegerea voastră, căci, dacă faceți astfel, nu veți aluneca niciodată!” (2 Petru 1:10 engl.KJV).

„Cei care s-au convertit cu adevărat au fost îngropați împreună cu Hristos, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui și s-au ridicat din mormântul de apă, printr-o înviere asemănătoare cu a Lui, pentru a umbla în înnoirea vieții. Printr-o ascultarea credincioasă față de adevăr, ei trebuie să-și asigure chemarea și alegerea lor.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1115.

Studiu recomandat: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, pp. 186-188 (cap. 19 – *Unitatea în Hristos Isus*), 191-194 (cap. 20 – *Lucrarea editorială de la Colleege View*).

Duminică

28 iulie

1. UN APEL LA SÂRGUINȚĂ

a. Care trebuie să fie cea mai serioasă prioritate în viața noastră creștină? 2 Petru 1:10. De ce implică aceasta o cruce în experiența noastră? Matei 10:38.

2 Petru 1:10, engl. KJV: „De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să vă asigurați chemarea și alegerea voastră, căci, dacă faceți astfel, nu veți aluneca niciodată!”

Matei 10:38: „Cine nu-și ia crucea lui și nu vine după Mine nu este vrednic de Mine.”

„Dumnezeu cere o anumită excelență a caracterului; și oricine care, prin harul lui Hristos, va atinge standardul cerinței Sale, va avea intrare liberă în împărăția slavei. Toți cei care vor să atingă acest standard, în ceea ce privește caracterul, va trebui să-și folosească mijloacele pe care le au de la Dumnezeu pentru acest scop. Dacă vreți să moșteniți odihna care rămâne pentru copiii lui Dumnezeu, trebuie să deveniți împreună lucrători cu Dumnezeu. Sunteți aleși să duceți jugul lui Hristos — să purtați povara Lui, crucea Lui. Trebuie să fiți sârguincioși la ‘a vă întări chemarea și alegerea voastră’. Cercetați Scripturile și veți vedea că nici un fiu sau fiică a lui Adam nu este mântuit, dacă nu ascultă de Legea lui Dumnezeu. Lumea nu ține cont de Legea lui Dumnezeu; însă creștinii sunt chemați să se sfințească prin ascultarea de adevăr. Dacă vor să poarte cununa, ei trebuie să ducă crucea.” – *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 126 (cap. 15 – *Valoarea studierii Bibliei*).

„Cel care evită crucea, evită răsplata promisă credincioșilor.” – *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 248 engl. (cap. *Dacă evităm crucea, pierdem viața veșnică*).

Luni

29 iulie

2. LUPTÂND CU DUMNEZEU

- a. **În timp ce căutăm să depășim defectele noastre de caracter — făcând astfel chemarea și alegerea noastră sigure — ce exemplu ne este dat în Isus, ca Fiu al omului, când era pe pământ? Evrei 5:7, 8.**

Evrei 5:7, 8: „*El este Acela care, în zilele vieții Sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte, și fiind ascultat, din pricina evlaviei Lui, măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit.*”

„În timp ce orașul era cuprins de liniște, iar ucenicii se întorseseră la casele lor, pentru o reîmprospătare în somn, Isus nu dormea. Rugăciunile Lui sfinte se înălțau spre Tatăl Său, de pe Muntele Măslinilor, pentru ca ucenicii Lui să poată fi păziți de influențele pe care aveau să le întâmpine zilnic în lume, și ca propriul Lui suflet să poată fi întărit și sprijinit pentru sarcinile și încercările zilei următoare. Toată noaptea, în timp ce ucenicii Lui dormeau, divinul lor Învățător Se ruga. Roua și frigul nopții cădeau asupra capului Său plecat în rugăciune. Exemplul Lui a fost lăsat pentru urmașii Săi.

Maiestatea cerului, în timp ce era angajat în lucrarea Lui, Se afla adesea în rugăciune fierbinte. El nu mergea totdeauna pe Muntele Măslinilor; pentru că ucenicii Lui aflaseră locul Lui favorit, și adesea Îl urmau. El alegea liniștea nopții, când n-avea să fie întrerupt. Isus putea să-i vindece pe bolnavi și să-i învie pe morți. El Însuși era un izvor de binecuvântare și tărie. El a poruncit chiar și furtunilor; și acestea au ascultat de El. N-a fost întinat de stricăciune, era străin față de păcat; totuși, S-a rugat, și încă des și cu strigăte puternice și lacrimi. S-a rugat pentru ucenicii Săi și pentru Sine, identificându-Se astfel cu nevoile noastre, cu slăbiciunile noastre și cu neajunsurile noastre, care sunt atât de obișnuite la oameni. El a fost un mare petiționar, neavând pasiunile firii noastre umane căzute, dar cuprins de infirmități asemănătoare, ispitit în toate privințele, cum suntem și noi. Isus a îndurat chinul care necesita ajutor și sprijin de la Tatăl Său.

Hristos este exemplul nostru.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 508 (cap. 61 – *Cuvânt către pastori*).

b. Explicați rezultatul acestui tip de viață înrădăcinată în rugăciune. Fapte 4:13.

Fapte 4:13: „Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, s-au mirat, întrucât știau că erau oameni necărturari și de rând; și au priceput că fuseseră cu Isus.”

„Viața lui Isus a fost o viață de încredere neîncetată, susținută prin comuniune neîntreruptă, iar slujirea Sa pentru cer și pământ a fost fără greșeli sau ezitări.

Ca om, El stăruia cu rugăminți fierbinți la tronul lui Dumnezeu, până când natura Sa umană era încărcată cu un curent ceresc care lega omenscul de divin. Primind viață de la Dumnezeu, El oferea viață oamenilor.”
– Educație, p. 80 (cap. 8 – Învățătorul trimis de la Dumnezeu).

Marți

30 iulie

3. PERSEVERÂND ÎN CREDINȚĂ

a. Ce se întâmplă ori de câte ori nu reușim să menținem sânguința constantă, pentru a ne asigura chemarea și alegerea? Ezechiel 33:13. Dați un exemplu.

Ezechiel 33:13: „Când zic celui neprihănit că va trăi negreșit – dacă se încrede în neprihănirea lui, și săvârșește nelegiuirea, atunci toată neprihănirea lui se va uita, și el va muri din pricina neleguirii pe care a săvârșit-o.”

„Dumnezeu Și-a arătat dezacordul față de faptul că David avea mai multe soții, trimițând diferite judecăți asupra lui și îngăduind să i se întâmple rele, pornind din propria lui casă. Teribila nenorocire pe care Dumnezeu a îngăduit-o să vină asupra lui David, care odinioară fusese numit om după inima lui Dumnezeu, constituie, pentru generațiile care au urmat, o dovadă că Dumnezeu nu socotește neprihănit pe nici un om care calcă poruncile Sale, ci El pedepsește cu siguranță pe cel vinovat, oricât de neprihănit și plăcut lui Dumnezeu ar fi fost el înainte, când Îl urma pe Domnul în curăție de inimă. Când cei neprihăniți se întorc de la neprihănirea lor și fac ceea ce este rău, neprihănirea lor trecută nu-i va salva de mânia unui Dumnezeu drept și sfânt.” — *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 379.

„Există adevăr care trebuie primit dacă sufletele sunt salvate. Păzirea poruncilor lui Dumnezeu este viață veșnică pentru cel care primește. Însă Scripturile înfățișează clar faptul că cei care au cunoscut odată calea vieții și s-au bucurat de adevăr sunt în pericol să cadă prin apostazie și să se piardă. Prin urmare, este nevoie de o convertire hotărâtă, zilnică, față de Dumnezeu.

Toți cei care caută să susțină doctrina alegerii, odată în har, întotdeauna în har, fac aceasta împotriva unui simplu: 'Așa spune Domnul!' — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1114 engl. (cap. referitor la Efeseni 1).

b. În contrast, descrieți care trebuie să fie atitudinea noastră — și de ce trebuie să păstrăm în minte adevărul esențial. Ezechiel 18:21; 1 Corinteni 15:1, 2 (prima parte).

Ezechiel 18:21: „Dar dacă cel rău se întoarce de la toate păcatele pe care le-a săvârșit și păzește toate legile Mele, și face ce este drept și plăcut, va trăi negreșit, nu va muri.”

1 Corinteni 15:1, 2: „Vă fac cunoscut, fraților, Evanghelia pe care v-am propovăduit-o, pe care ați primit-o, în care ați rămas și prin care sunteți mântuiți, dacă o țineți așa după cum v-am propovăduit-o; altfel, degeaba ați crezut.”

„Mulți cred că uitarea constituie o scuză eficientă pentru greșelile cele mai grosolane. Dar nu dețin ei, asemenea tuturor celorlalți, aceleași însușiri ale intelectului? Prin urmare, acești oameni au nevoie să-și disciplineze mintea, astfel încât să fie capabili să memoreze.

Este un păcat a uita, este un păcat a fi neglijent. Dacă vă formați obiceiul de a fi neglijenți, este posibil să ajungeți să vă neglijați chiar și mântuirea sufletului vostru și să descoperiți, în cele din urmă, că sunteți nepregătiți pentru Împărăția lui Dumnezeu.” – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 358 (cap. 25 — *Talanții*).

„Să aveți totdeauna Biblia cu voi. Ori de câte ori aveți ocazia, citiți în ea; fixați bine versetele ei în minte. Chiar și atunci când mergeți pe stradă puteți citi un pasaj și medita asupra lui, fixându-l astfel bine în minte.” – *Calea către Hristos*, p. 90 (cap. 10 – *Cunoașterea de Dumnezeu*).

Miercuri

31 iulie

4. ALEȘI DE ALEGERILE NOASTRE

a. Dacă respectăm condițiile în temeiul cărora ne asigurăm chemarea și alegerea, care este rezultatul? 2 Petru 1:10 u.p., 11.

2 Petru 1:10 u.p. 11: „căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată. În adevăr, în chipul acesta vi se va da din belșug intrare în Împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.”

„Idealul lui Dumnezeu pentru copiii Săi este mai înalt decât cel mai înalt gând la care poate ajunge o minte omenească. ‘Fiți desăvârșiți după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.’ Porunca aceasta este o făgăduință. Planul de Mântuire urmărește recuperarea noastră totală de sub puterea lui Satan. Hristos desparte totdeauna de păcat pe cel căit. El a venit să nimicească lucrările diavolului și a luat măsuri ca Duhul Sfânt să fie dat oricărei ființe care se pocăiește, pentru a o feri de păcat.

Lucrarea ispitorului nu trebuie considerată ca scuză pentru o faptă greșită. Satan jubilează când îi aude pe urmașii declarați ai lui Hristos aducând scuze pentru diformitatea caracterului lor. Tocmai aceste scuze conduc la păcat. Nu există nici o scuză pentru a păcătui. Un temperament sfânt, o viață asemănătoare lui Hristos sunt accesibile fiecărui copil al lui Dumnezeu care se căiește și crede.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 311 (cap. 31 – *Predica de pe munte*).

b. Cum este exemplificată în viețile lui Iacov și Esau alegerea prin har prin puterea proprie de alegere? 1 Petru 1:2 (prima parte); Romani 9:10-14; 11:4, 5.

1 Petru 1:2 p.p., B.T.F.; „Aleși conform cunoașterii dinaintea a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea Duhului”...

Romani 9:10-14: „Ba mai mult, tot așa a fost cu Rebeca. Ea a zămislit doi gemeni numai de la părintele nostru Isaac. Căci, măcar că cei doi gemeni nu se născuseră încă și nu făcuseră nici bine, nici rău – ca să rămână în picioare hotărârea mai dinaintea a lui Dumnezeu, prin care se făcea o alegere, nu prin fapte, ci prin Cel ce cheamă – s-a zis Rebecă: „Cel mai mare va fi rob celui mai mic”, după cum este scris: „Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât.” Deci ce vom zice? Nu cumva este nedreptate în Dumnezeu? Nicidecum!”

Romani 11:4, 5: „Dar ce-i răspunde Dumnezeu? „Mi-am păstrat șapte mii de bărbați care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal.” Tot așa, și în vremea de față, este o rămășiță datorită unei alegeri prin har.”

„Esau și Iacov au fost instruiți la fel în cunoașterea lui Dumnezeu și amândoi erau liberi să umble în calea poruncilor Sale și să se bucure de favoarea Sa; dar n-au ales să facă amândoi acest lucru. Cei doi frați au umblat pe căi diferite și căile lor aveau să continue să se despartă din ce în ce mai mult.

N-a fost o alegere arbitrară din partea lui Dumnezeu, prin care Esau a fost lăsat în afara binecuvântărilor mântuirii. Darurile harului Său prin Hristos sunt oferite în mod liber tuturor. Nu există nicio alegere, decât cea

proprie a omului, ca urmare a căreia cineva poate pieri. În Cuvântul Său, Dumnezeu a prezentat condițiile prin care fiecare suflet poate fi ales pentru viața veșnică, și anume ascultarea de poruncile lui Dumnezeu, prin credința în Hristos. Dumnezeu a ales un caracter în armonie cu Legea Sa, și toți aceia care vor atinge standardul cerut de El, vor avea intrare în Împărăția slavei. 'Ferice de cei ce țin poruncile Sale, ca să aibă drept la pomul vieții, și să intre pe porți în cetate.'(Apocalipsa 22:14) Cu privire la mântuirea finală a omului, aceasta este singura alegere prezentată în Cuvântul lui Dumnezeu." – Patriarhi și profeți, p. 207 (cap. 19 – Întoarcerea în Canaan).

Joi

1 august

5. AGĂȚÂNDU-NE DE BIRUITOR

a. Cum descrie apostolul Pavel parcursul său ascendent? Filipeni 3:12-14.

Filipeni 3:12-14: „Nu că am și câștigat premiul sau că am și ajuns desăvârșit; dar alerg înainte, căutând să-l apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Isus. Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă; dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.”

b. De ce știm că biruința este posibilă în Hristos? Filipeni 1:6; Iuda 24; 1 Corinteni 1:30.

Filipeni 1:6: „Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos.”

Iuda 1:24: „Iar a Aceluia care poate să vă păzească de orice cădere și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale.”

1 Corinteni 1:30: „Și voi, prin El, sunteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare.”

„Noi suntem mântuiți urcând scara fuscel cu fuscel, privind la Hristos, agățându-ne de Hristos, urcând treaptă cu treaptă până la înălțimea lui Hristos, așa încât El este făcut pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare. Credința, fapta, cunoștința, înfrânarea poftelor, răbdarea, evlavia, dragostea de frați și iubirea de oameni sunt trepte ale acestei scări...

Nu e lucru ușor să câștigi comoara fără de preț a vieții veșnice. Nimeni nu poate face lucrul acesta și să se lase totuși dus de curentul lumii. El trebuie să iasă din lume, să fie despărțit și să nu se atingă de ce este necurat.

Nimeni nu poate să se poarte ca o ființă lumească, fără a fi dus prin aceasta de curentul lumii. Nimeni nu va avea o evoluție ascendentă fără un efort stăruitor. Acela care vrea să biruiască trebuie să se prindă tare de Hristos. El nu trebuie să privească înapoi, ci să țină privirea numai în sus, câștigând har după har. Vegherea individuală este prețul siguranței. Satan joacă jocul vieții pentru sufletele voastre. Nu vă plecați nici un deget de partea lui, ca nu cumva el să câștige avantaj asupra voastră.

Dacă vom ajunge în cer, aceasta se va face prin legarea sufletelor noastre de Hristos, sprijinindu-ne de El și despărțindu-ne de lume, de nebuniile și farmecele ei. Din partea noastră, trebuie să fie o conlucrare spirituală cu ființele inteligente ale cerului.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, pp. 147, 148 (cap. 18 — *Piedici în calea reformei*).

Vineri

2 august

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce legătură are crucea cu viața mea?**
- 2. De ce este atât de esențială intensitatea vieții mele de rugăciune în vederea mântuirii?**
- 3. Ce determină o persoană să cadă în fața ispitei?**
- 4. Explicați de ce Iacov, chiar dacă a greșit, a fost acceptat de Dumnezeu, în timp ce Esau a fost respins.**
- 5. Recitați câteva promisiuni, pe care să le țineți minte, atunci când vă luptați ca sa ieșiți biruitori.**

Întăriți în Adevărul Prezent

Text de memorat: „De aceea, nu voi neglija să vă amintesc totdeauna despre acestea, deși le știți și sunteți întemeiați în adevărul prezent.” (2 Petru 1:12).

„Noi nu avem nici o îndoială, nici nu ne-am îndoit de-a lungul anilor, că doctrinele pe care le avem astăzi constituie adevărul prezent și că ne apropiem de judecată. Noi ne pregătim să-L întâmpinăm pe El, care, escortat de un cortegiu de îngeri, are să apară pe norii cerului pentru a da celor credincioși și drepți retușul final al nemuririi.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 355 (cap. 52 – *Cumpătare creștină*).

Studiu recomandat: *Scrieri timpurii*, pp. 61-71 engl. (cap. *Mesagerii*— cap.

Pregătire pentru sfârșit).

Duminică

4 august

1. CRESCÂND AICI ȘI ACUM

a. Ce le-a subliniat apostolul Petru credincioșilor? 2 Petru 1:12-15.

2 Petru 1:12-15: „De aceea, voi fi gata să vă aduc totdeauna aminte de lucrurile acestea, măcar că le știți și sunteți tari în adevărul pe care-l aveți [engl. sunteți tari în adevărul prezent]. Dar socotesc că este drept, cât voi mai fi în cortul acesta, să vă țin trei aducându-vă aminte; căci știu că dezbrăcarea de cortul meu va veni deodată, după cum mi-a arătat Domnul nostru Isus Hristos. Îmi voi da osteneala, dar, ca, și după moartea mea, să vă puteți aduce totdeauna aminte de aceste lucruri.”

„A existat un adevăr prezent pentru zilele lui Luther— un adevăr de o deosebită importanță pentru vremea aceea; există un adevăr prezent și pentru biserica de astăzi. Acela care face totul după sfatul voii Sale, a găsit cu cale să-i pună pe oameni în diferite situații și să le încredințeze îndatoriri speciale pentru vremurile în care trăiesc și pentru condițiile în care se găsesc. Dacă aceștia vor să prețuiască lumina care le-a fost dată, li se va descoperi o înțelegere mai profundă a adevărului.” – *Tragedia veacurilor*, p. 143 (cap. 7 – *Despărțirea lui Luther de Roma*).

b. Explicați cum ar trebui să creștem în înțelegerea luminii cerești. Evrei 5:12-14; 6:1-3.

Evrei 5:12-14: „În adevăr, voi, care de mult trebuia să fiți învățători, aveți iarăși trebuință de cineva să vă învețe cele dintâi adevăruri ale cuvintelor lui Dumnezeu și ați ajuns să aveți nevoie de lapte, nu de hrană tare. Și oricine nu se hrănește decât cu lapte nu este obișnuit cu cuvântul despre neprihănire, căci este un prunc. Dar hrana tare este pentru oamenii mari, pentru aceia a căror judecată s-a deprins, prin întrebuițare, să deosebească binele și răul.”

Evrei 6:1-3: „De aceea, să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos și să mergem spre cele desăvârșite, fără să mai punem din nou temelii pocăinței de faptele moarte și a credinței în Dumnezeu, învățătura despre botezuri, despre punerea mâinilor, despre învierea morților și despre judecata veșnică. Și vom face lucrul acesta, dacă va voi Dumnezeu.”

„Fiecare pas de credință și de ascultare aduce sufletul într-o legătură mai strânsă cu Lumina lumii, în care ‘nu este deloc întuneric.’” – *Tragedia veacurilor*, p. 476 (cap. 27 – *Redeșteptări moderne*).

Luni

5 august

2. RĂSPUNDERE

a. De ce și cum trebuie să ne schimbăm planul de acțiune atunci când primim mai multă lumină trimisă din ceruri? Iacov 4:17; Proverbe 4:18; Matei 6:23.

Iacov 4:17: „Deci cine știe să facă bine, și nu face, săvârșește un păcat!”

Proverbe 4:18: „Dar cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei.”

Matei 6:23: „dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întuneric. Așa că, dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta!”

„Dumnezeu cere de la poporul Său, în raport cu harul și adevărul care le-au fost date. Toate cerințele Lui drepte trebuie să fie împlinite pe deplin. Ființele responsabile trebuie să umble în lumina care strălucește pe calea lor. Dacă nu fac așa, lumina lor devine întuneric, și întunericul lor este mare, în raport cu abundența luminii lor. Asupra poporului lui Dumnezeu a strălucit lumină acumulată; dar mulți au neglijat să urmeze lumina, și din această cauză sunt într-o stare de mare slăbiciune spirituală.

Poporul lui Dumnezeu nu pierde acum din lipsă de cunoștință. Ei nu vor fi condamnați pentru că n-au cunoscut calea, adevărul și viața. Adevărul pe care au ajuns să-l înțeleagă și lumina care a strălucit asupra sufletului lor,

dar care a fost neglijată sau refuzată, îi vor condamna. Aceia care niciodată n-au avut lumină spre a o respinge nu se vor afla sub condamnare. Ce ar fi putut fi făcut mai mult pentru via lui Dumnezeu, decât a fost făcut? Lumină, lumină prețioasă strălucește asupra poporului lui Dumnezeu; dar ea nu-i va mântui, decât dacă ei consimt să fie mântuiți prin ea, s-o trăiască pe deplin, și s-o transmită altora din întuneric. Dumnezeu îl cheamă pe poporul Său să acționeze. Este necesară o lucrare individuală, de mărturisire și părăsire a păcatelor și de întoarcere la Domnul. Nimeni nu poate face această lucrare pentru altul. Cunoștința religioasă s-a acumulat și aceasta a mărit corespunzător obligațiile. Asupra bisericii a strălucit multă lumină și, prin ea, ei sunt condamnați, pentru că au refuzat să umble în ea. Dacă ar fi orbi, ar fi fără păcat. Dar ei au văzut lumina și au auzit mult adevăr, totuși nu sunt înțelepți și sfinți. Mulți n-au avansat, timp de ani de zile, în cunoștință și sfințire. Ei sunt pitici spirituali. În loc să înainteze spre desăvârșire, merg înapoi spre întuneric și robia din Egipt. Mințile lor nu sunt exersate spre evlavie și sfințire adevărată.

Vrea Israelul lui Dumnezeu să se trezească? Vor toți cei care mărturisesc evlavia să caute să îndepărteze fiecare greșeală, să-I mărturisească lui Dumnezeu orice păcat ascuns, și să-și măhnească sufletul înaintea Lui? Vor ei să cerceteze, cu cea mai mare smerenie, motivele fiecărei acțiuni și știu ei că ochiul lui Dumnezeu citește totul și cercetează fiecare lucru ascuns? Fie ca lucrarea să fie completă, iar consacrarea față de Dumnezeu, totală. El cheamă la o predare deplină a tot ceea ce avem și suntem. Pastori și popor au nevoie de o nouă convertire, o schimbare a minții, fără de care nu sunt o mireasmă de viață spre viață, ci de la moarte spre moarte.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, pp. 123, 124 (cap. 16 – *Privește la Isus*)

Marti

6 august

3. ADEVĂRUL PREZENT

- a. Dați exemple de subiecte care să fie punctul central al studiului și de la care ar trebui să nu fim distrași. Daniel 7:9, 10; 8:14; Psalmi 119:33–35.**

Daniel 7:9, 10: „Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roțile lui ca un foc aprins. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.”

Daniel 8:14: „Și el mi-a zis: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățat!”

Psalmi 119:33-35: „Învață-mă, Doamne, calea orânduiri Tale, ca s-o țin până la sfârșit! Dă-mi pricepere, ca să păzesc Legea Ta și s-o țin din toată inima mea! Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, căci îmi place de ea.”

„Există multe adevăruri prețioase în Cuvântul lui Dumnezeu, dar turma are nevoie acum de ‘adevărul prezent’. Am văzut primejdia ca solii să fugă de punctele importante ale adevărului prezent și să se ocupe de subiecte care nu sunt menite să aducă unitate în turmă și să sfințească sufletul. Satan se va folosi aici de orice avantaj posibil pentru a aduce vătămare cauzei.

Însă astfel de subiecte, cum ar fi Sanctuarul, studiat în legătură cu cele 2300 de zile, poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus, sunt foarte potrivite pentru a explica mișcarea adventă care a trecut și a arăta care este poziția noastră prezentă, a întări credința celor care se îndoiesc și de a oferi siguranța unui viitor glorios. Am văzut în mod repetat că acestea erau subiectele principale de care ar trebui să se ocupe solii.” – *Scrieri timpurii*, p. 63 (sect. — *Mesagerii*).

b. Timp de aproximativ 180 de ani (relativ recent în întreaga istorie mondială), care a fost un aspect esențial al adevărului prezent? Apocalipsa 14:6-13.

Apocalipsa 14:6-13: „Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. El zicea cu glas tare: „Te-meți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!” Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!” Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei și oricine primește semnul numelui ei! Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” Și am auzit un glas din cer care zicea: „Scrie: Ferice de acum încolo de morții care mor în Domnul!” „Da”, zice Duhul, „ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează!”

„Proclamarea primei, a celei de-a doua și a celei de-a treia solii îngerești a fost localizată în timp de cuvântul inspirat. Nici o iotă sau frântură nu trebuie schimbată. În același fel în care nici autoritatea omenească nu are dreptul de a înlocui Vechiul Testament cu Noul Testament, nu are dreptul de a schimba localizarea acestor solii. Vechiul Testament este Evanghelia în imagini și simboluri, iar Noul Testament este Evanghelia în esență. Amândouă sunt la fel de importante. Vechiul Testament ne prezintă învățăturile de pe buzele Domnului Hristos; ele nu și-au pierdut nicidecum puterea. Prima și cea de-a doua solie au fost date în 1843, respectiv 1844, iar acum ne aflăm în timpul proclamării celei de-a treia; dar toate trei trebuie proclamate în prezent. Întocmai ca și în trecut, este la fel de crucial acum ca aceste solii să fie din nou prezentate aceluia care caută adevărul. Atât prin scris, cât și prin viu grai, noi suntem datori să proclamăm aceste solii în această ordine și să arătăm cum se împlinesc profețiile pentru a duce la solia celui de-al treilea înger. A treia solie nu poate exista fără primele două. Noi suntem datori să prezentăm aceste solii în publicațiile și intervențiile noastre orale, arătând în lumina istoriei profetice lucrurile care au fost și cele care au să vină.”
– *Sfaturi către editori*, p. 26 (cap. 2 – *Natura articolelor din periodice*).

Miercuri

7 august

4. TÂNJIND DUPĂ CREȘTERE

- a. **Descrieți atitudinea care ne permite să îmbrățișăm adevărul prezent, pe măsură ce acesta se desfășoară, chiar și atunci când alții îl resping. Ieremia 29:13; Matei 18:3; Ioan 7:17.**

Ieremia 29:13: „Mă veți căuta, și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima.”

Matei 18:3: „și le-a zis: „Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor.”

Ioan 7:17: „Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine.”

„Când vei deveni asemenea unui copilaș, dispus să fii călăuzit, și când priceperea ta va fi sfințită și îți vei preda voința și prejudecățile, o asemenea strălucire îți va umple inima, încât va lumina Scripturile și îți va arăta adevărul prezent în armonia sa minunată. Îți va apărea asemenea unui lanț de aur, verigile prinzându-se una de alta într-un tot desăvârșit.” – *Mărturiile pentru comunitate*, vol. 3, p. 448 (cap. 36 – *Unitatea în Biserică*).

b. Cum slăbește neglijența adesea impactul adevărului prezent – și care este leacul? Isaia 56:9, 10; 1 Corinteni 14:8; Apocalipsa 3:17–19.

Isaia 56:9, 10: „*Veniți, toate fiarele de pe câmp, veniți de mâncați, toate fiarele din pădure! Toți păzitorii lui sunt orbi, fără pricepere; toți sunt niște câini muți, care nu pot să latre; aiurează, stau tolăniți și le place să doarmă.*”

1 Corinteni 14:8: „*Și, dacă trâmbița dă un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?*”

Apocalipsa 3:17-19: „*Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățat prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi. Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă, dar, și pocăiește-te!”*

„Noi suntem în primejdie de a prezenta solia îngerului al treilea într-un chip atât de imprecis, încât să nu-i impresioneze pe oameni. Atât de multe alte lucruri sunt introduse, încât însăși solia care ar trebui să fie proclamată cu putere ajunge să fie slabă și fără glas.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 60 (cap. 4 – *Adunările în tabără*).

„Trăim cu siguranță în ultimele zile ale istoriei acestui pământ. Trebuie să dedicăm mult timp intereselor noastre spirituale, dacă vrem să experimentăm creșterea spirituală care este esențială în această epocă. Trebuie să facem reforme hotărâte. Vocea a spus: Străjerii trebuie să se trezească și să dea un semnal clar din trâmbiță. Vine dimineața; și, de asemenea, noaptea. Treziți-vă, străjerii Mei! Vocile care ar trebui să fie auzite prezentând adevărul sunt tăcute. Sufletele pier în păcatele lor, iar slujitorii, medicii și învățătorii sunt adormiți. Treziți-vă, străjerilor!” – *The Pacific Union Recorder*, 20 februarie 1908.

„Martorul Credincios declară că, atunci când crezi că te afli cu adevărat într-o stare de prosperitate, nu ai nici de unele. Nu este de ajuns ca pastorii să prezinte subiecte teoretice; ei ar trebui să prezinte și subiectele care sunt practice. Ei au nevoie să studieze lecțiile practice pe care le-a dat Hristos ucenicilor Săi și să le transforme în aplicații concrete pentru propriile lor suflete și pentru popor. Să presupunem că Hristos nu are o iubire plină de gingășie pentru poporul Său din cauză că dă această mărturie mustrătoare? O, nu! El, care a murit pentru a răscumpăra pe om de la moarte, iubește cu o iubire divină; și pe aceia pe care îi iubește îi mustră.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 257 (cap. 27 – *Biserica laodiceană*).

5. PĂMÂNTUL LUMINAT DE SLAVĂ

a. Descrieți cum se extinde și accelerează adevărul prezent înaintea de întoarcerea Domnului Isus pe acest pământ. Apocalipsa 18:1-5.

Apocalipsa 18:1-5: „După aceea, am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. El a strigat cu glas tare și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte; pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătărilor ei.” Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Jeșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei! Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit și au ajuns până în cer; și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei.”

„(Apocalipsa 18:1, 2, 4 — citat) Aceste versete indică o vreme când se va repeta anunțarea căderii Babilonului, așa cum a fost vestită de îngerul al doilea din Apocalipsa 14:8, cu mențiunea suplimentară asupra imoralităților care vor pătrunde în diferitele organizații care alcătuiesc Babilonul, în perioada de după prima vestire a soliei, în vara anului 1844....” – *Tragedia veacurilor*, p. 603 (cap. 38 – *Ultima avertizare*).

b. Cum trebuie să ne comportăm având în vedere modul în care majoritatea lumii vede mesajul adevărului prezent ca fiind supărător, deranjant? 1 Corinteni 2:12-16.

1 Corinteni 2:12-16: „Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său. Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească, ci cu vorbiri învățate de la Duhul Sfânt, întrebuițând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești. Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie; și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuie judecate duhovnicește. Omul duhovnicesc, dimpotrivă, poate să judece totul, și el însuși nu poate fi judecat de nimeni. Căci „cine a cunoscut gândul Domnului, ca să-l poată da învățătură?” Noi însă avem gândul lui Hristos.”

„Dumnezeu însuși trebuie să fie cel care ne îndrumă în experiența personală. Când Îl căutăm cu o inimă sinceră, Îi vom mărturisi defectele noastre de caracter, iar El a făgăduit să-i primească pe toți cei ce vin la El cu un spirit de dependență umilă. Cei care se supun cerințelor lui Dumnezeu vor avea

prezența continuă a lui Hristos și vor prețui nespus tovarășia Sa. Prinzându-se de înțelepciunea divină, ei vor scăpa de nelegiuirea care este în lume prin poftă.” — *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, p. 483 (cap. 69 – *Iehova este Regele nostru*).

„Când veniți la Hristos, nu vă veți lăuda: ‘Eu sunt sfânt’. Lăsați-L numai pe Dumnezeu să spună aceasta despre voi, căci nu vă cunoașteți propria inimă. Această laudă este o dovadă sigură că nu cunoașteți Scripturile și nici puterea lui Dumnezeu. Lăsați-L pe Dumnezeu să scrie în cărțile Sale, după voia Sa, că sunteți copii ascultători, ținând legile Sale cu o inimă veselă, iar rapoartele vor consemna aceasta înaintea îngerilor și oamenilor în ziua răsplătirii.” — *The Signs of the Times*, 2 decembrie 1887.

Vineri

9 august

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum este adevărul prezent pentru astăzi diferit față de vremurile trecute?
2. De ce sunt răspunzător în fața lui Dumnezeu pentru trăirea adevărului prezent?
3. De ce ar trebui să fac un obicei din a împărtăși altora adevărul prezent?
4. Cum afectează atitudinea față de lumina mai puternică creșterea mea spirituală?
5. Care trebuie să fie cursul meu hotărât de acțiune în fața împotrivrării?

Profeția în folosul nostru

Text de memorat: „Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre.” (2 Petru 1:19)

„Acceptând a treia solie îngerească, noi nu ne ținem de fabule, ci de ‘Cuvântul prorociei’. Acum trăim în deplina strălucire a luminii adevărului biblic.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 592 (cap. 60 – *Societățile de tractate*).

Studiu recomandat: *Solii alese*, vol. 1, pp. 15–23 (cap. 1, *Inspirația scriitorilor-profeți*).

Duminică

11 august

1. CREDINȚĂ, NU FABULE

a. De ce a fost Petru capabil să confirme divinitatea Domnului Isus Hristos? Matei 17:1-7.

Matei 17:1-7: „După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan, fratele lui, și i-a dus la o parte pe un munte înalt. El S-a schimbat la față înaintea lor; fața Lui a strălucit ca soarele, și hainele I s-au făcut albe ca lumina. Și iată că li s-au arătat Moise și Ilie, stând de vorbă cu El. Petru a luat cuvântul și a zis lui Isus: „Doamne, este bine să fim aici; dacă vrei, am să fac aici trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie.” Pe când vorbea el încă, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Și din nor s-a auzit un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!” Când au auzit, ucenicii au căzut cu fețele la pământ și s-au înspăimântat foarte tare. Dar Isus S-a apropiat, S-a atins de ei și le-a zis: „Sculați-vă, nu vă temeți!”

„Pe munte, era reprezentată în miniatură Împărăția viitoare a slavei — Hristos împăratul, Moise ca reprezentant al sfinților înviați, iar Ilie, al celor proslăviți.

Ucenicii nu înțeleg încă lucrurile din fața lor; dar se bucură că Învățătorul, plin de răbdare, umil și blând, care a umblat pe pământ ca un străin fără ajutor, este onorat de ființele favorizate din cer.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 422 (cap. 46 – *Schimbarea la față*).

„Noaptea întreagă fusese petrecută pe munte; la răsăritul soarelui, Isus și ucenicii au coborât în câmpie. Absorbiți de gânduri, ucenicii erau înspăimântați și tăcuți. Nici Petru nu era în stare să spună vreun cuvânt.” – *Ibid.*, p. 426 (cap. 47 — *Servire*).

b. Ce a putut Petru să declare cu încredere — și cum ar trebui noi, prin credință, să repetăm exemplul său curajos? 2 Petru 1:16-18.

2 Petru 1:16-18: „În adevăr; v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui. Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când, din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.” Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt.”

„Nicio minciună nu vine din adevăr. Dacă urmărim fabulele meșteșugit alcătuite, ne unim cu forțele vrăjmașului împotriva lui Dumnezeu și a lui Hristos...”

Fiecare formă a răului așteaptă oportunitatea de a ne asalta. Lingușirea, corupția, îndemnurile, promisiunile de înălțare minunată, vor fi folosite cu cea mai mare asiduitate.

Ce fac slujitorii lui Dumnezeu pentru a ridica bariera unui ‘Așa zice Domnul’ împotriva acestui rău?” — *Solii alese*, vol. 1, p. 194 engl. (cap.24, *Alfa și Omega*).

Luni

12 august

2. IMPACTUL PROFETIEI

a. Când confuzia abundă, pentru ce putem fi recunoscători, așa cum ne arată felul în care Domnul Hristos a adus speranță ucenicilor dezamăgiți pe drumul către Emaus? Luca 24:15-21, 27, 32; 2 Petru 1:19.

Luca 24:15-21, 27, 32: „Pe când vorbeau ei și se întrebau, Isus S-a apropiat și mergea pe drum împreună cu ei. Dar ochii lor erau împiedicați să-L cunoască. El le-a zis: „Ce vorbe sunt acestea pe care le schimbați între voi pe drum?” Și ei s-au oprit, uitându-se triști. Drept răspuns, unul din ei, numit Cleopa, I-a zis: „Tu ești singurul străin aici în Ierusalim, de nu știi ce s-a întâmplat în el zilele acestea?” „Ce?”, le-a zis El. Și ei I-au răspuns: „Ce s-a întâmplat cu Isus din Nazaret, care era un proroc puternic în fapte și în cuvinte înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod. Cum preoții cei mai de seamă și mai marii noștri L-au dat să fie osândit la moarte și L-au răstignit? Noi trăgeam nădejde că El este Acela care va izbăvi pe Israel; dar cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri...²⁷ Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El...³² Și au zis unul către altul: „Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?”

2 Petru 1:19: „Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziua și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre.”

„Inimile ucenicilor [pe calea către Emaus] s-au trezit, credința s-a aprins. Ei erau ‘născuți din nou la o nădejde vie’, chiar înainte ca Isus să li Se descopere. Planul Lui era să le lumineze înțelegerea și să le prindă credința de ‘Cuvântul sigur al profeției’. El dorea ca adevărul să prindă rădăcini puternice în mintea lor, nu numai pentru că era susținut de mărturia Sa personală, ci datorită dovezilor neîndoielnice prezentate de simbolurile și umbrele legii tipice și de către profețiile Vechiului Testament. Trebuia ca urmașii lui Hristos să aibă o credință inteligentă nu numai pentru ei, ci și pentru a putea duce lumii cunoștința despre Hristos. Și, ca prim pas în răspândirea acestei cunoștințe, Isus i-a îndreptat pe ucenici către ‘Moise și toți prorocii’. Aceasta era mărturia dată de Mântuitorul înviat cu privire la valoarea și importanța Scripturilor Vechiului Testament.” – *Tragedia veacurilor*, p. 349 (cap. 19 – *Lumină prin întuneric*).

„Este planul Lui [Dumnezeu] ca aceia care sunt părtași la această mare mântuire prin Isus Hristos să fie misionarii Săi... Oamenii trebuie să fie avertizați să se pregătească pentru judecata care vine. Celor care au ascultat numai fabule, povești, Dumnezeu vrea să le dea o ocazie să audă cuvântul sigur al profeției, la care bine fac să ia seama ca la o lumina care strălucește într-un loc întunecos. El va prezenta cuvântul sigur al adevărului spre a fi înțeles de toți cei care vor să ia seama la el; toți pot să pună în contrast adevărul cu poveștile prezentate lor de oamenii care pretind că înțeleg Cuvântul lui Dumnezeu și că sunt calificați să-i instruiască pe cei din întuneric.” – *Mărturie pentru comunitate*, vol. 2, pp. 631, 632 (cap. 78 – *Cauza în Vermont*).

b. Numiți un avertisment al lui Pavel către Timotei, care este foarte relevant și astăzi. 1 Timotei 6:20, 21.

1 Timotei 6:20, 21: „Timoteie, păzește ce ți s-a încredințat; ferește-te de flecăriile lumești și de împotrivirile științei, pe nedrept numite astfel, pe care au mărturisit-o unii, și au rătăcit cu privire la credință. Harul să fie cu voi! Amin.”

„Același spirit al idolatriei păgâne este în floare și astăzi, deși, sub influența științei și a educației, a luat astăzi o formă mai rafinată și mai atrăgătoare. Fiecare zi adaugă dovezi dureroase că acea credință în cuvântul cel sigur al profeției scade repede, iar în locul acesteia superstiția și vrăjitoria satanică iau în stăpânire mintea oamenilor.” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 5, p. 192 (cap. 20 – *Să consultăm pe medicii spirituiști?*).

Marți

13 august

3. O ANCORĂ PENTRU SUFLETUL NOSTRU

a. Cum putem distinge profeția autentică drept o ancoră, un stâlp de bază al credinței creștine? Amos 3:7; 2 Petru 1:20, 21.

Amos 3:7: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.”

2 Petru 1:20, 21: „Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nicio prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură. Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.”

„Mulți, foarte mulți pun la îndoială autenticitatea și adevărul Scripturilor. Motivele omenești și închipuirile inimii omenești răstălmăcesc inspirația Cuvântului lui Dumnezeu și ceea ce trebuie să fie primit ca sigur, este învăluit într-un nor de misticism. Nimic nu este întemeiat în mod clar și limpede, pe o temelie solidă. Acest fapt este unul din semnele deosebite ale zilelor din urmă.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 15 engl. (cap. 1, *Inspirația scriitorilor-profeți*).

„Sunt oameni care se străduiesc să fie originali, care se cred mai înțelepți decât ce stă scris; de aceea, înțelepciunea lor este o nebunie. Ei descoperă lucruri minunate în avans, idei care relevă faptul că sunt cu mult în urmă în înțelegerea voinței și scopurilor divine ale lui Dumnezeu. Căutând să deslușească, să talmăcească tainele ascunse din veșnicii față de omul muritor, ei sunt ca un om care se zbate în mocirlă, nefiind capabil să scape de acolo, dar care le spune altora cum să iasă din mocirla în care se găsesc și ei înșiși. Aceasta este o reprezentare potrivită pentru oamenii care se apucă să corecteze erorile Bibliei. Nici un om nu poate îmbunătăți Biblia, sugerând ceea ce a vrut să spună sau ar fi trebuit să spună Domnul.

Unii ne privesc grav și spun: ‘Nu crezi că s-ar fi putut strecura vreo greșală la transcriere sau la traducere?’ Acest fapt este probabil, însă mintea care este atât de îngustă încât va ezita și se va împiedica de această posibilitate sau probabilitate, va fi la fel de gata să se împiedice de tainele Cuvântului inspirat, deoarece mintea aceasta slabă nu poate distinge planurile lui Dumnezeu.” – *Ibid.*, p. 16.

„Domnul vorbește ființelor omenești într-un limbaj imperfect, pentru ca simțurile degenerate, percepția pământească, greoaie a ființelor pământești, să poată înțelege cuvintele Sale. Astfel se dovedește condescendența lui Dumnezeu. El întâmpină ființele omenești decăzute acolo unde se află ele. Biblia, desăvârșită în simplitatea ei, nu este echivalentul mărețelor idei ale lui Dumnezeu, pentru că ideile infinite nu pot fi redată perfect prin mijloacele mărginite ale gândirii omenești. În loc ca exprimările Bibliei să fie exagerate, așa cum susțin mulți oameni, expresiile puternice pălesc înaintea măreției gândurilor, deși pana scriitorului a ales limbajul cel mai expresiv prin care să redea adevărurile educației mai înalte.” – *Ibid.*, p. 22.

„Când oamenii îndrăznesc să critice Cuvântul lui Dumnezeu, ei se aventurează pe un pământ sacru, sfânt, și ar fi mai bine să se teamă, să tremure și

să-și ascundă înțelepciunea ca pe o nebulie. Dumnezeu nu a delegat pe nimeni să pronunțe vreo judecată asupra Cuvântului Său, selectând unele lucruri ca fiind inspirate și discreditând pe altele ca fiind neinspirate.” – Ibid., p. 23.

Miercuri

14 august

4. PREVEDERILE LUI DUMNEZEU PENTRU COPIII SĂI

a. Descrieți o situație gravă întâlnită frecvent astăzi — și cum ar trebui să o abordăm. 2 Petru 2:1-3; 1 Timotei 4:1, 2; Deuteronomul 6:24, 25.

2 Petru 2:1-3: „În norod s-au ridicat și proroci mincinoși, cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura pe furie erezii nimicroare, se vor lepăda de Stăpânul care i-a răscumpărat și vor face să cadă asupra lor o pierzare năprasnică. Mulți îi vor urma în destrăbălările lor. Și, din pricina lor, calea adevărului va fi vorbită de rău. În lăcomia lor vor căuta ca prin cuvântări înșelătoare să aibă un câștig de la voi. Dar osânda îi paște de multă vreme, și pierzarea lor nu dormitează.”

1 Timotei 4:1, 2: „Dar Duhul spune lămurit că, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor, abătuți de fățărnicia unor oameni care vorbesc minciuni, însemnați cu fierul roșu în însuși cugetul lor.”

Deuteronomul 6:24, 25: „Domnul ne-a poruncit atunci să împlinim toate aceste legi și să ne temem de Domnul Dumnezeuul nostru, ca să fim întotdeauna fericiți și să ne țină în viață, cum face astăzi. Vom avea parte de îndurarea Lui, dacă vom împlini cu scumpătate toate aceste porunci înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, cum ne-a poruncit El.”

„Niciodată, niciodată nu a fost un timp când adevărul va suferi mai mult din cauza faptului că este reprezentat greșit, desconsiderat și degradat prin dezbaterile pervertite ale oamenilor, decât are de suferit în aceste zile din urmă. Unii au venit cu masa lor eterogenă de erezii pe care le reprezintă ca fiind învățături pentru popor. Oamenii sunt fermecați de unele idei noi și ciudate și nu sunt înțelepți în experiența de a discerne caracterul ideilor pe care oamenii le pot prezenta în așa fel încât să pară a fi ceva important. Însă, a spune că este foarte importantă și a o lega de cuvintele învățaturii lui Dumnezeu, nu face ca aceasta să fie adevăr...”

Trebuie să ascultăm glasul lui Dumnezeu din Cuvântul Său descoperit, cuvântul sigur al profeției. Cei care se vor lăuda, căutând să facă ceva extraordinar, ar face mai bine să ajungă la o minte sănătoasă.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 6, pp. 1064, 1065 (cap. referitor la Fapte 20).

„Legea lui Dumnezeu este temelia oricărei reforme care durează. Noi trebuie să prezentăm lumii, în mod clar și distinct, nevoia ascultării de această lege. Ascultarea de Legea lui Dumnezeu constituie cel mai puternic imbold către hărnicie, economie, credincioșie și legături drepte între oameni...

Aceia care ascultă cu sârguință de glasul Domnului și țin cu bucurie poruncile Lui vor fi în numărul celor care Îl vor vedea pe Dumnezeu.” – *Mărturie pentru comunitate*, vol. 8, p. 199 (cap. 32 – *Lucrarea pentru timpul prezent*).

b. Ce exemple biblice citează Petru pentru a arăta nevoia – și certitudinea – eliberării pline de har a lui Dumnezeu pentru cei care Îl iubesc și se tem de El? 2 Petru 2:4-8.

2 Petru 2:4-8: „Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu pe îngerii care au păcătuit, ci i-a aruncat în Adânc, unde stau înconjurați de întuneric, legați cu lanțuri și păstrați pentru judecată; dacă n-a cruțat El lumea veche, ci a scăpat pe Noe, acest propovăduitor al neprihănirii, împreună cu alți șapte inși, când a trimis potopul peste o lume de nelegiuți; dacă a osândit El la pieire și a prefăcut în cenușă cetățile Sodoma și Gomora, ca să slujească de pildă celor ce vor trăi în nelegiuire, și dacă a scăpat pe neprihănitul Lot, care era foarte întristat de viața destrăbălată a acestor stricați; (căci neprihănitul acesta, care locuia în mijlocul lor, își chinuia în toate zilele sufletul lui neprihănit, din pricina celor ce vedea și auzea din faptele lor nelegiuite)”

„Poporul lui Dumnezeu, expus puterii înșelătoare și răutății neadormite a prințului întunericului și în conflict cu toate forțele răului, este asigurat de paza neîncetată a îngerilor cerești. Această asigurare nu este dată fără să fie nevoie. Dacă Dumnezeu a dat copiilor Săi făgăduința harului și a protecției Sale, acest lucru se datorează faptului că aceștia au de întâmpinat agenți puternici ai răului — agenți numeroși, hotărâți, neobosiți, a căror răutate nu poate fi în siguranță trecută cu vederea sau ignorată de nimeni.” – *Tragedia veacurilor*, p. 513 (cap. 31 – *Lucrarea duhurilor rele*).

Joi

15 august

5. PREȚUINDU-L PE IZBĂVITORUL NOSTRU

a. Care este cea mai valoroasă izbăvire pe care ne-o oferă Dumnezeu? 2 Petru 2:9 p.p.; 1 Corinteni 10:13; Psalmii 50:15.

2 Petru 2:9 (prima parte): „înseamnă că Domnul știe să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici...”

1 Corinteni 10:13: „Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.”

Psalmii 50:15: „Cheamă-Mă în ziua necazului, și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!”

„Dumnezeu îi va apăra pe toți aceia care merg pe cărarea ascultării; dar, dacă te depărtezi de ea, ajungi pe terenul lui Satan. Acolo cădem cu siguranță. Mântuitorul ne-a dat porunca aceasta: ‘Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită.’ (Marcu 14:38). Meditația și rugăciunea ne vor feri de a ne arunca de bunăvoie în calea primejdiei și, în felul acesta, vom fi scăpați de multe înfrângeri.

Cu toate acestea, nu ar trebui să ne pierdem curajul atunci când suntem atacați de ispită. Adesea, când ajungem într-o încercare, ne îndoim că Duhul Sfânt ne-a condus până acolo. Dar Duhul L-a condus pe Isus în pustie, ca să fie ispitit de Satan. Când ne duce într-o încercare, Dumnezeu are un plan de îndeplinit pentru binele nostru. Isus nu S-a încrezut cu îngâmfare în făgăduințele lui Dumnezeu, mergând fără să fie nevoie în ispită, nici nu S-a lăsat pradă descurajării când a venit ispita asupra Lui. Nici noi să nu facem altfel.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 126 (cap. 13 – *Biruința*).

„Ispita nu înseamnă păcat. Isus a fost sfânt și curat; și cu toate acestea, a fost ispitit în toate lucrurile ca și noi, dar cu o putere și o tărie pe care omul nu va fi niciodată chemat să le îndure. În rezistența Sa plină de succes, El ne-a lăsat un exemplu strălucit, pentru ca și noi să călcăm pe urmele Lui. Dacă ne încredem în noi înșine sau în neprihănirea noastră, vom fi lăsați să cădem sub puterea ispitei; dar dacă privim la Isus și ne încredem în El, chemăm în ajutorul nostru o putere care a biruit pe vrăjmaș pe câmpul de bătaie, și cu fiecare ispitire, El va găsi o cale de scăpare. Când Satan vine ca un potop, noi trebuie să întâmpinăm ispitirile sale cu sabia Duhului și Isus va fi ajutorul nostru și va ridica pentru noi un steag împotriva lui. Tatăl minciunii se clatină și tremură atunci când adevărul lui Dumnezeu, care este o putere ce arde, îi este spus în față.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 426 (cap. 48 – *Afacerile și religia*).

Vineri

16 august

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum mă poate ajuta înțelegerea profețiilor biblice în zilele ce vor veni?**
- 2. De ce a împărtășit Isus profeția cu ucenicii pe drumul spre Emaus?**
- 3. În ce moduri caută Satan să ne slăbească încrederea în Scriptură?**
- 4. De ce este atât de important să ne agățăm cu putere de Cuvintele Inspirației?**
- 5. Când suntem asaltați de ispită, cum ar trebui să acționăm?**

Puritate într-un secol corupt

Text de memorat: „Pentru cei puri toate sunt pure, dar pentru cei întinați și care nu cred, nimic nu este curat ci chiar mintea și conștiința lor sunt întinate.” (Tit 1:15 engl. KJV).

„Un comportament prevăzător și rezervat, care nu își îngăduie indecența și nu acceptă atenții nepermise, ci păstrează o atitudine morală înaltă și o demnitate cuvenită, ar putea face să fie evitat mult rău.” – *Căminul adventist*, p. 331 (cap. 55 – *Standarde morale*).

Studiu recomandat: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pp. 137-148 (cap. 12 – *Agenți ai lui Satan*).

Duminică

18 august

1. PĂZINDU-NE ATITUDINEA

a. Cum a pedepsit-o Dumnezeu pe sora lui Moise pentru invidie – și cum este aceasta o avertizare și pentru zilele noastre?

Numeri 12:1, 2, 6-10; Iacov 4:11; 2 Petru 2:9 (a doua parte), 10.

Numeri 12:1, 2, 6-10: „Maria și Aaron au vorbit împotriva lui Moise din pricina femeii etiopiene pe care o luase el de nevastă; căci luase o femeie etiopiană. Și au zis: „Oare numai prin Moise vorbește Domnul? Nu vorbește oare și prin noi?” Și Domnul a auzit-o...⁶⁻¹⁰ Și a zis: „Ascultați bine ce vă spun! Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis. Nu tot așa este însă cu robul Meu Moise. El este credincios în toată casa Mea. Eu îi vorbesc gură către gură, Mă descopăr lui nu prin lucruri grele de înțeles, ci el vede chipul Domnului. Cum de nu v-ați temut deci să vorbiți împotriva robului Meu, împotriva lui Moise?” Domnul S-a aprins de mânie împotriva lor. Și a plecat. Norul s-a depărtat de pe Cort. Și iată că Maria era plină de lepră, albă ca zăpada. Aaron s-a întors spre Maria; și iată că ea avea lepră.”

Iacov 4:11: „Nu vă vorbiți de rău unii pe alții, fraților! Cine vorbește de rău pe un frate sau judecă pe fratele său, vorbește de rău Legea sau judecă Legea. Și, dacă judeci Legea, nu ești împlinitor al Legii, ci judecător.”

2 Petru 2:9, 10: „...ca să fie pedepsiți în ziua judecării: mai ales pe cei ce, în pofta lor necurată, umblă poftind trupul altuia și disprețuiesc stăpânirea. Ca niște îndrăzneți și încăpățânați ce sunt, ei nu se tem să batjocorească dregătoriile...”

„Dacă invidia și nemulțumirea Mariei nu ar fi fost pedepsite în mod vădit, ar fi adus urmări foarte rele. Invidia este una dintre cele mai satanice trăsături de caracter care pot exista în inima omului și una dintre cele mai dăunătoare în efectele ei. Furia este crudă și mânia cumplită, dar cine este

în stare să stea în picioare în fața invidiei?’ (Proverbele 27:4 engl. KJV). Invidia a fost aceea care a adus tulburare în cer, iar cultivarea ei a produs între oameni rele nespuse. ‘Fiindcă unde este invidie și ceartă, este confuzie și fiecare lucrare rea.’ (Iacov 3:16 engl. KJV).

Nu trebuie să fie socotit ca un lucru de mică importanță faptul de a-i vorbi de rău pe alții sau de a ne face judecători ai motivelor și umblării altora. ‘Cine vorbește de rău pe un frate sau judecă pe fratele său, vorbește de rău Legea sau judecă Legea; și dacă judeci Legea, nu ești împlinitor al Legii, ci judecător.’ (Iacov 4:11). Este un singur Judecător... Și oricine se apucă să-i judece și să-i condamne pe semenii săi, uzurpă drepturile Creatorului.

În mod deosebit, Biblia ne învață să ne ferim de a aduce cu ușurință acuzații împotriva acelor pe care Dumnezeu i-a chemat să lucreze ca trimiși ai Săi.” – *Patriarhi și profeți*, pp. 385, 386 (cap. 33 – *De la Sinai la Cadeș*).

Luni

19 august

2. ÎNDRĂZNEALĂ AROGANTĂ

- a. Cum avertizează Dumnezeu împotriva celor mândri, aroganți care se laudă în desfrâul lor – mai ales dacă încearcă să se infiltreze printre cei din poporul Său? 2 Petru 2:11-13.**

2 Petru 2:11-13: „Pe când îngerii, care sunt mai mari în tărie și putere, nu aduc înaintea Domnului nicio judecată batjocoritoare împotriva lor. Dar aceștia, ca niște dobitoace fără minte, din fire sortite să fie prinse și nimicite, batjocorind ce nu cunosc, vor pieri în însăși stricăciunea lor și își vor lua astfel plata cuvenită pentru nelegiuirea lor. Fericea lor este să trăiască în plăceri ziua în amiaza mare. Ca niște întinați și spurcați, se pun pe chefuit la mesele lor de dragoste, când ospătează împreună cu voi.”

„Când puterea fascinantă a lui Satan pune stăpânire pe o persoană, Dumnezeu este uitat, iar omul, care este plin de scopuri stricate, este înălțat. Fapte imorale sunt practicate în secret de către aceste suflete înșelate, considerându-le a fi o virtute. Aceasta este un fel de vrăjitorie. Întrebarea pusă de apostol galatenilor poate, pe bună dreptate, să fie pusă: ‘O, galateni nechibzuiți! Cine v-a fermecat, pe voi, înaintea ochilor cărorora a fost zugrăvit Isus Hristos ca răstignit?’ Există totdeauna o putere fermecătoare în erezii și în imoralitate. Minte este așa de înșelată, încât nu mai poate raționa în mod inteligent și o iluzie continuă o îndepărtează de curăție. Vederea spirituală ajunge să se întunece și persoane care până acum au dus o viață morală, nepătată, ajung să fie confuze datorită sofismelor înșelătoare ale acelor agenți ai lui Satan care mărturisesc a fi soli ai luminii. Această înșelăciune este cea care le dă putere acestor agenți. Dacă ar veni cu îndrăzneală și și-ar face în mod deschis propunerile, ei ar fi respinși fără niciun fel de ezitare. Dar, la început, ei lucrează pentru a obține simpatie și a-și asigura o încredere în ei

ca oameni sfinți ai lui Dumnezeu și gata de sacrificiu de sine. Apoi, în calitate de soli speciali, ei își încep lucrarea iscusită de a atrage suflete departe de calea cea dreaptă, încercând să desființeze Legea lui Dumnezeu.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 142 (cap. 12 – *Agenți ai lui Satan*).

b. În fața unor astfel de primejdii, pe ce ar trebui să ne concentrăm? Isaia 51:7, 8; Tit 1:15.

Isaia 51:7, 8: „Ascultați-Mă, voi care cunoașteți neprihănirea, popor care ai în inimă legea Mea! Nu te teme de ocara oamenilor și nu tremura de ocările lor. Căci îi va mânca molia ca pe o haină și-i va roade viermele cum roade lâna; dar neprihănirea Mea va dăinui în veci, și mântuirea Mea se va întinde din veac în veac.”

Tit 1:15: „Totul este curat pentru cei curați; dar pentru cei necurați și necredincioși, nimic nu este curat: până și mintea și cugetul le sunt spurcate.”

„În acest veac al stricăciunii morale, când adversarul nostru, diavolul, aleargă ca un leu răcnind, căutând pe cine să înghită, văd că este necesar să-mi ridic vocea și să avertizez: ‘Vegheați și rugați-vă ca să nu cădeți în ispită.’ Sunt mulți care au talente strălucite, dar care le folosesc în mod rău, slujindu-i lui Satan. Ce avertizare să adresez unor oameni care mărturisesc că au ieșit afară din lume și că au părăsit faptele ei, faptele întunericului?... Mulți dintre aceștia nutresc gânduri necurate, închipuiri nesfinte, dorințe nesfințite și pasiuni josnice. Dumnezeu urăște roadele aduse de un astfel de pom. Îngerii curați și sfinți privesc la o asemenea atitudine cu scârbă, în timp ce Satan jubilează. O, dacă bărbații și femeile ar lua în considerație ce anume se câștigă prin călcarea Legii lui Dumnezeu! În orice împrejurare, călcarea Legii lui Dumnezeu este o dezonoare la adresa lui Dumnezeu și un blestem pentru om. Noi trebuie să privim aceasta în felul acesta, oricum ar fi deghizată și indiferent de cine ar făptui aceasta.” – *Ibid.*, p. 146 (cap. 12 – *Agenți ai lui Satan*).

Marți

20 august

3. RĂSPUNZĂTORI PENTRU O LUMINĂ MAI MARE

a. Cum descrie Inspirația soarta prădătorilor care ar încerca să întineze poporul lui Dumnezeu? 2 Petru 2:14; 2 Timotei 3:5-9.

2 Petru 2:14: „Le scapără ochii de preacurvie și nu se satură de păcăuit. Momesc sufletele nestatornice, au inima deprinsă la lăcomie, sunt niște blestemați!”

2 Timotei 3:5-9: „Având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. De-părtează-te de oamenii aceștia. Sunt printre ei unii care se vâra prin case și momesc pe femeile ușurate, îngreuiate de păcate și frământate de felurite poftă, care învață întotdeauna, și nu pot ajunge niciodată la deplina cunoștință a adevă-

rului. După cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în ce privește credința. Dar nu vor mai înainta; căci nebunia lor va fi arătată tuturor, cum a fost arătată și a celor doi oameni.”

„Nefericirea și degradarea ce urmează pe calea imoralității nu pot fi estimate. Lumea este mânjită de locuitorii ei. Aceștia aproape au împlinit măsura nelegiurii lor; dar ceea ce va aduce cea mai grozavă pedeapsă este practicarea nelegiurii sub mantia evlaviei. Răscumpărătorul lumii n-a respins niciodată adevărata pocăință, oricât de mare sau gravă ar fi fost vina; dar El îi condamnă aspru pe farisei și pe cei ipocriți. Este mult mai multă speranță pentru un păcătos sincer decât pentru astfel de oameni.

‘Din această pricină [refuzul de a primi iubirea adevărului], Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună: pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în neleguire, să fie osândiți.’ Acest om și cei ce au fost înșelați de el nu iubesc adevărul, ci au plăcere de neleguire. Și ce înșelăciune mai mare poate veni asupra lor decât aceea că Dumnezeu nu găsește nicio neplăcere în imoralitate și adulter? Biblia conține multe avertizări împotriva acestor păcate.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pp. 144, 145 (cap. 12 – *Agenți ai lui Satan*).

„Ca ambasador al lui Hristos, vă implor pe voi, care pretindeți că susțineți adevărul prezent, să respingeți cu hotărâre orice avans făcut către necurăție și să părăsiți societatea acelor care exprimă vreo sugestie impură. Să vă fie silă de aceste păcate care pângăresc și să arătați față de ele cea mai mare ură...

Având în vedere că numărul acelor care practică aceste păcate pângăritoare crește continuu în lume și că s-ar strecura și în biserica noastră, vă avertizez să nu le oferiți nici un loc. Îndepărtați-vă de seducători. Deși unul ca acesta mărturisește că este un urmaș al Domnului Hristos, el este Satan sub chipul unui om.” – *Ibid.*, p. 146 (cap. 12 – *Agenți ai lui Satan*).

b. Numiți un pericol specific pentru cei care pretind că au o lumină mai mare. Romani 2:21–23.

Romani 2:21–23: „Tu deci, care înveți pe alții, pe tine însuși nu te înveți? Tu, care propovăduiești: „Să nu furi”, furi? Tu care zici: „Să nu preacurvești”, preacurvești? Tu, căruia ți-e scârbă de idoli, le jefuiești templele? Tu, care te fălești cu Legea, necinstești pe Dumnezeu prin călcarea acestei Legi?”

„Solia cea mai solemnă care a fost încredințată vreodată muritorilor a fost dată acestui popor și ei pot avea o influență puternică, dacă vor să fie sfințiți prin aceasta. Ei pretind a sta pe platforma cea mai înaltă a adevărului veșnic, păzind toate poruncile lui Dumnezeu; de aceea, dacă se complac în păcat, dacă vor comite desfrâu și adulter, neleguirea lor este de zece ori mai

mare decât a clasei pe care am menționat-o înainte [n.tr. adventiștii de ziua întâi], care nu recunosc obligativitatea Legii lui Dumnezeu pentru ei.” – Ibid., vol. 2, p. 450, 451 (cap. 59 – *Un apel către Biserică*).

Miercuri

21 august

4. ESTE TIMPUL SĂ RENUNȚĂM LA PĂCATELE FAVORITE!

a. Cu cine suntem comparați dacă ne complăcem cu încăpățănare în vreun obicei păcătos – și de ce? 2 Petru 2:15, 16; Numeri 22:9, 12, 21, 27, 28; 31:16.

2 Petru 2:15, 16: „După ce au părăsit calea cea dreaptă, au rătăcit și au urmat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata fărădelegii. Dar a fost muștrat aspru pentru călcarea lui de lege: o măgăriță necuvântătoare, care a început să vorbească cu glas omenesc, a pus frâu nebuniei prorocului.”

Numeri 22:9, 12, 21, 27, 28: „Dumnezeu a venit la Balaam și a zis: „Cine sunt oamenii aceștia pe care-i ai la tine?”¹² Dumnezeu a zis lui Balaam: „Să nu te duci cu ei; și nici să nu blestemi poporul acela, căci este binecuvântat.”²¹ Balaam s-a sculat dimineața, a pus șaua pe măgăriță și a plecat cu căpeteniile lui Moab...²⁷⁻²⁸ Măgărița a văzut pe Îngerul Domnului și s-a culcat sub Balaam. Balaam s-a aprins de mânie și a bătut măgărița cu un băț. Domnul a deschis gura măgăriței, și ea a zis lui Balaam: „Ce ți-am făcut, de mai bătut de trei ori?”

Numeri 31:16: „Iată, ele sunt acelea care, după cuvântul lui Balaam, au târât pe copiii lui Israel să păcătuiască împotriva Domnului, în fapta lui Peor; și atunci a izbucnit urgia în adunarea Domnului.”

„Iată o avertizare solemnă pentru poporul lui Dumnezeu de astăzi, să nu permită niciunei trăsături necreștine să trăiască în inimile lor. Un păcat care este nutrit, devine un obicei; și, întărit prin repetiție, în curând exercită o influență dominantă, aducând în supunere toate puterile mai nobile. Balaam a iubit răsplata nedreptății. El nu s-a împotrivit și nu a biruit păcatul lăcomiei, pe care Dumnezeu îl clasifică drept idolatrie. Satan a obținut controlul deplin asupra lui prin această singură greșală, care i-a deteriorat caracterul.” — *Comentarii Biblice ale Vechiului Testament* [E. G. White Comments], vol. 1, p. 1116 (cap. referitor la Numeri 22).

b. Prin ce mijloace sunt ademeniți la corupție creștinii imprudenți? 2 Petru 2:17, 18; Romani 6:12; Efeseni 6:12.

2 Petru 2:17, 18: „Oamenii aceștia sunt niște fântâni fără apă, niște nori alungați de furtună; lor le este păstrată negura întunericului. Ei vorbesc cu trufie lucruri de nimic, momesc, cu poftele cărnii și cu desfrânări, pe cei ce de abia au scăpat de cei ce trăiesc în rătăcire.”

Romani 6:12: „Deci păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor și să nu mai ascultați de poftele lui.”

Efeseni 6:12: „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor în întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.”

„Spiritiștii plini de îngâmfare proclamă o mare libertate și, într-un limbaj plăcut și plin de înflorituri, caută să-i fascineze și să-i amăgească pe cei lesne-crezători să aleagă calea largă a plăcerii și a îngăduințelor păcătoase, mai degrabă decât calea îngustă și drumul cel drept. Spiritiștii numesc cerințele Legii lui Dumnezeu sclavie și spun că aceia care ascultă de ele duc o viață de frică și de robie. Prin cuvinte dulci și cuvântări fermecătoare, ei se laudă cu libertatea lor și caută să acopere ereziile lor periculoase cu hainele neprihănirii. Ei ar face ca păcatele cele mai revoltătoare să fie considerate ca o binecuvântare pentru omenire.

Ei deschid înaintea păcătosului o ușă largă, ca să poată urma dorințele inimii firești și să calce Legea lui Dumnezeu, în special porunca a șaptea. Cei care rostesc aceste cuvinte bombastice, vanitoase, și care triumfă în libertatea lor în păcat, le promet celor pe care îi amăgesc astfel bucuria libertății pe calea răzvrătirii față de voința lui Dumnezeu descoperită omului. Aceste suflete amăgite se află ele însele în robia cea mai aspră a lui Satan, sunt stăpânite de puterea lui, și totuși le promet libertate celor care vor avea curaj să urmeze aceeași cale a păcatului pe care au ales-o ele.

Prin aceasta se împlinesc într-adevăr cuvintele Scripturii, [care spun] că niște călăuze oarbe conduc alți orbi. Căci fiecare este robul lucrului de care este biruit. Aceste suflete înșelate sunt în cea mai de plâns robie – față de voința demonilor. Ei s-au aliat cu puterile întunericului și nu au putere să se mai împotrivescă voinței demonilor.” – *The Review and Herald*, 15 aprilie 1875.

Joi

22 august

5. BINECUVÂNTAȚI PRIN MUSTRARE

- a. Explicați alegerea pe care o avem la dispoziție. 2 Petru 2:19; Romani 6:16, 19; Proverbele 10:17** (engl. KJV: „*Cel care este pe calea vieții, păzește instruirea; dar cel care refuză mustrarea, greșește*”).

2 Petru 2:19: „*Le făgăduiesc slobozenia, în timp ce ei înșiși sunt robi ai stricăciunii. Căci fiecare este robul lucrului de care este biruit.*”

Romani 6:16, 19: „*Nu știți că, dacă vă dați robi cuiva, ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire? ...*¹⁹*Vorbesc omenește, din pricina neputin-*

tei firii voastre pământești: după cum odinioară v-ați făcut mădularele voastre roabe ale necurăției și fărădelegii, așa că săvârșeați fărădelegea, tot așa, acum trebuie să vă faceți mădularele voastre roabe ale neprihănirii, ca să ajungeți la sfințirea voastră!"

Proverbe 10:17: „Cine își aduce aminte de certare apucă pe calea vieții; dar cel ce uită mustrarea apucă pe căi greșite.”

„[Ioan] a fost adesea avertizat și atenționat de Mântuitorul și a primit aceste mustrări. În timp ce caracterul Celui Divin se manifesta înaintea lui, Ioan și-a văzut propriile lui lipsuri și a fost umilit prin această descoperire. Zi de zi, în contrast cu firea lui violentă, el a privit blândețea și îngăduința lui Isus și a auzit lecțiile Sale de umilință și răbdare. Zi de zi, inima lui a fost atrasă către Hristos până ce el, din iubire pentru Învățătorul său, s-a pierdut pe sine din vedere. Puterea și blândețea, măreția și smerenia, tăria și răbdarea pe care le-a văzut în viața zilnică a Fiului lui Dumnezeu, au umplut sufletul său de admirație. El și-a predat firea sa răzbunătoare și ambițioasă puterii modulatorie a lui Hristos și iubirea divină a lucrat în el transformarea caracterului.

Într-un izbitor contrast cu sfințirea lucrată în viața lui Ioan este experiența lui Iuda, care era împreună ucenic cu el... Deseori, când asculta cuvintele Mântuitorului, sentimentul vinovăției îl stăpânea, dar el nu voia să-și umilească inima sau să-și mărturisească păcatele. Împotrivindu-se influenței divine, el l-a dezonorat pe Învățătorul pe care mărturisea că-L iubește. Ioan a dus o luptă cruntă împotriva defectelor sale; însă Iuda și-a călcat în picioare conștiința și s-a supus ispitei...

Ioan și Iuda îi reprezintă pe aceia care mărturisesc că sunt urmași ai lui Hristos. Acești doi ucenici au avut aceleași ocazii să studieze și să urmeze Modelul divin. Amândoi au fost în strânsă legătură cu Isus și au avut privilegiul să asculte învățăturile Sale. Fiecare avea serioase defecte de caracter; și fiecare a avut acces la harul divin care transformă caracterul... Unul murind zilnic față de eu și biruind păcatul, era sfințit prin adevăr; celălalt, împotrivindu-se puterii transformatoare a harului și îngăduindu-și dorințe egoiste, a ajuns rob al lui Satan.” – *Faptele Apostolilor*, pp. 557, 558 (cap. 55 – *Schimbat prin har*).

Vineri

23 august

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum ar fi putut Miriam să fie scutită de rușinea leprei?**
- 2. Cum face societatea de astăzi ca avertismentele lui Petru să fie atât de relevante pentru noi?**
- 3. Într-o lume pervertită, în ce moduri vor fi oamenii din poporul lui Dumnezeu unici?**
- 4. Numai cum pot evita soarta lui Balaam?**
- 5. Explicați diferența de atitudine dintre Ioan cel greșit și Iuda cel greșit.**

Prețuind lumina cerească

Text de memorat: „Deci, cine știe să facă un bine, și nu face, săvârșește un păcat!” (Iacov 4:17).

„Îngerul a spus: ‘Dacă este dată o lumină și această lumină este lăsată la o parte sau respinsă, atunci urmarea este condamnarea și neplăcerea lui Dumnezeu; însă, înainte de a veni lumina, nu este considerat păcat, căci ei nu au avut lumină pe care să o respingă.’” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 116 (cap. 16 – *Timpul Începerii Sabatului*).

Studiu recomandat: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, pp. 695-711 (cap. 81 – *Responsabilitate pentru lumina primită*).

Duminică

25 august

1. PROBLEME DE ATITUDINE

a. Cum explică Petru soarta falșilor învățători? 2 Petru 2:20.

2 Petru 2:20: „În adevăr, dacă, după ce au scăpat de înșelăciunile lumii, prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, se încurcă iarăși și sunt biruiți de ele, starea lor de pe urmă se face mai rea decât cea dintâi.”

„Apostolul îi compară pe acești învățători mincinoși, ridicați în biserică și socotiți credincioși de către mulți dintre frații lor în credință, cu ‘niște fântâni fără apă, niște nori alungați de furtună: lor le este păstrată pentru totdeauna negura întunericului.’ ‘Starea lor de pe urmă’, declară el, ‘este mai rea decât cea dintâi.’” – *Faptele Apostolilor*, p. 535 (cap. 52 – *Statornic până la moarte*).

b. Ce cuvinte eterne ne ajută să avem o perspectivă matură și să facem alegeri înțelepte, atunci când alții ne disprețuiesc sau ne încearcă răbdarea? Eclesiastul 7:8.

Eclesiastul 7:8: „Mai bun este sfârșitul unui lucru decât începutul lui; mai bine cel bun la suflet decât cel îngâmfat.”

„Multora le place să fie lăudați și urmăresc cu gelozie orice desconsiderare și neglijență. Există un spirit dur și neiertător. Există invidie, luptă și rivalitate...”

În timp ce te străduiești cu atâta zel să fii primul, adu-ți aminte că vei fi ultimul înaintea lui Dumnezeu, dacă nu reușești să ai un duh blând și sme-

rit. Mândria inimii îi va face pe mulți să dea greș acolo unde ar fi putut avea succes. 'Înainte onoarei vine umiliința' și cel răbdător în duh este mai bun decât cel cu un duh îngâmfat.'" — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 50 (cap. 4 – *O mărturie importantă*).

Luni

26 august

2. CÂTEVA ILUSTRAȚII INTERESANTE

a. La ce face referire Petru pentru a ne trezi?

Proverbele 26:11; 2 Petru 2:20–22.

Proverbele 26:11: „Cum se întoarce câinele la ce a vărsat, așa se întoarce nebunul la nebulnia lui.”

2 Petru 2:20–22: „În adevăr, dacă, după ce au scăpat de înșelăciunile lumii, prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, se încurcă iarăși și sunt biruiți de ele, starea lor de pe urmă se face mai rea decât cea dintâi. Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea neprihănirii, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă care le fusese dată. Cu ei s-a întâmplat ce spune zicala adevărată: „Câinele s-a întors la ce vărsase” și „scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă.”

„Lumea se coace pentru nimicire. Dumnezeu îi va mai putea suporta pe păcătoși doar foarte puțin. Ei trebuie să bea drojdia paharului mâniei Sale neamestecată cu milă... Se va ști în curând cine este de partea Domnului, cine nu se va rușina de Isus. Aceia care nu au curajul moral de a lua în mod conștient poziție în fața necredincioșilor, de a părăsi practicile lumii și de a imita viața plină de tăgăduire de sine a lui Hristos, se vor rușina de El și nu vor iubi exemplul Său.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 287 (cap. 59 – *Puterea exemplului*).

b. Cum ne avertizează Domnul Hristos în mod similar împotriva eșecului de a menține o legătură umilă și dependentă cu El?

Luca 11:24–26.

Luca 11:24–26: „Duhul necurat, când iese afară dintr-un om, umblă prin locuri fără apă și caută odihnă. Fiindcă n-o găsește, zice: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit.” Și, când vine, o găsește măturată și împodobită. Atunci se duce de mai ia cu el alte șapte duhuri, mai rele decât el; intră împreună în casă, se așază în ea, și starea de pe urmă a omului acela ajunge mai rea decât cea dintâi.”

„Casa împodobită reprezintă sufletul plin de îndreptățire de sine. Satan este alungat de Domnul Hristos. Însă el s-a întors, în speranța că va găsi in-

trare. El găsește casa goală, măturată și împodobită. Doar îndreptățirea de sine sălășluiește acolo. 'Atunci se duce, ia alte șapte duhuri, mai rele decât el, intră în casă și își fac locuința acolo; iar starea din urmă a celui om devine mai rea decât cea dintâi.'

Îndreptățirea de sine este un blestem, o împodobire umană, pe care Satan o folosește pentru slava sa. Cei care își împodobesc sufletul cu laude și măguliri de sine, pregătesc calea celor șapte duhuri mai rele decât primul. Chiar în privința primirii adevărului, aceste suflete se înșală singure. Ele construiesc pe o temelie a îndreptățirii de sine. Rugăciunile comunităților pot fi adresate lui Dumnezeu împreună cu o serie de ceremonii, dar dacă sunt făcute în îndreptățire de sine, Dumnezeu nu este onorat de ele. Domnul declară: 'Voi face cunoscute însă dreptatea ta și faptele tale, căci ele nu-ți vor fi de folos.' În ciuda întregii lor etalări, a locuinței lor împodobite, Satan vine împreună cu o trupă de îngeri răi și își găsește loc în suflet, pentru a contribui la înșelăciune. Apostolul scrie: 'Astfel, dacă, după ce au scăpat de murdăriile lumii, prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, se încurcă iarăși și sunt biruiți de ele, starea lor de pe urmă ajunge mai rea decât cea dintâi. Era mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății decât ca, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă care le-a fost dată.'" — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 5, p. 1093 (cap. referitor la Matei 12).

Marti

27 august

3. RĂMÂNÂND ÎN CREDINȚĂ

a. De ce ni se spune clar să „rămânem” în Hristos? Coloseni 1:21-23

Coloseni 1:21-23: „Și pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină; negreșit, dacă rămâneți și mai departe întemeiați și neclintiți în credință, fără să vă abateți de la nădejdea Evangheliei pe care ați auzit-o, care a fost propovăduită oricărei făpturi de sub cer și al cărei slujitor am fost făcut eu, Pavel.”

„Nu este necesar să alegem intenționat să servim împărăției întunericii, pentru ca să ajungem sub stăpânirea ei. N-avem decât să neglijăm să ne aliem cu împărăția luminii. Dacă nu conlucrăm cu puterile cerești, Satan va lua în stăpânire inima și va face din ea locuința lui. Singura apărare împotriva răului este sălășluirea lui Hristos în inimă, prin credință în neprihănirea Lui. Dacă nu suntem legați strâns de Dumnezeu, nu putem rezista niciodată efectelor nesfințite ale iubirii de sine, ale îngăduinței de sine și

tendenței spre păcat. Noi putem părăsi multe obiceiuri rele și, pentru câtva timp, putem da la o parte tovarășia lui Satan; dar, fără o legătură vie cu Dumnezeu prin predarea noastră față de El în fiecare clipă, vom fi biruiți. Fără o cunoaștere personală a lui Hristos și o comuniune continuă cu El, suntem supuși bunului plac al lui Satan și până la urmă vom împlini cerințele lui.”
– *Hristos, Lumina lumii*, p. 324 (cap. 33 – *Cine sunt frații mei?*).

b. Explicați echilibrul frumos pe care trebuie să-l înțelegem prin îndreptățirea prin credința în Domnul Isus. Romani 3:24–26; Evrei 6:4–6; 10:26, 27.

Romani 3:24–26: „Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus. Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui; căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu; pentru ca, în vremea de acum, să-Și arate neprihănirea Lui în așa fel, încât să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus.”

Evrei 6:4–6: „Căci cei ce au fost luminați odată – și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt, și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor – și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou, pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu și-L dau să fie batjocorit.”

Evrei 10:26, 27: „Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare înfricoșată a judecății și văpaia unui foc care va mistui pe cei răzvrățiți.”

„Acela care a vindecat pe bolnavi și a scos demoni când umbla printre oameni este același Mântuitor puternic și astăzi. Credința vine prin Cuvântul lui Dumnezeu. Însușiți-vă făgăduința Sa: ‘Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară.’ (Ioan 6:37). Aruncați-vă la picioarele Sale și strigați: ‘Cred, Doamne! Ajută Tu necredinței mele!’ Niciodată nu vei putea pieri dacă faci astfel, niciodată!” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 429 (cap. 47 – *Servire*).

„Când cel păcătos privește la Lege, vinovăția lui îi este arătată cu claritate și, în conștiința lui, este adusă convingerea că este condamnat. El găsește mângâierea și nădejdea numai când privește la crucea de pe Golgota. Când îndrăznește să ceară împlinirea făgăduințelor, crezându-L pe Dumnezeu pe cuvânt, în sufletul lui vin pacea și eliberarea. El strigă: ‘Doamne, Tu ai făgăduit că îi vei mântui pe toți cei ce vin la Tine în Numele Fiului Tău. Eu sunt un suflet pierdut, neajutorat și lipsit de speranță. Doamne, salvează-mă sau voi pieri!’ El se bazează pe Hristos prin credință și este îndreptățit înaintea lui Dumnezeu.

Însă în timp ce Dumnezeu poate să fie drept, și totuși să-l îndreptățească pe cel păcătos prin meritele lui Hristos, niciun om nu poate să-și acopere sufletul cu hainele neprihănirii lui Hristos, în timp ce practică păcate cunoscute sau neglijează împlinirea datoriilor știute. Înainte ca îndreptățirea să poată avea loc, Dumnezeu cere o predare deplină a inimii, iar pentru ca omul să poată păstra îndreptățirea, este necesară o ascultare continuă, printr-o credință activă și vie, care lucrează din dragoste și curăță sufletul.” — *Solii alese*, vol. 1, pp. 365, 366 engl. (cap. 57, *Hristos, Calea vieții*).

Miercuri

28 august

4. TRĂIND ÎN CONFORMITATE CU LUMINA

- a. **Binecuvântați fiind cu o abundență de lumină cerească, ce trebuie să avem în vedere dacă suntem serioși în privința mântuirii noastre? Iacov 4:17.**

Iacov 4:17: „Deci cine știe să facă bine, și nu face, săvârșește un păcat!”

„Când li se vorbește oamenilor despre problema sănătății, ei spun adesea: ‘Știm multe lucruri mai bine de cum le facem.’ Ei nu-și dau seama că sunt răspunzători pentru fiecare rază de lumină legată de bunăstarea lor fizică și că fiecare deprindere este descoperită înaintea ochiului cercetător al lui Dumnezeu. Viața fizică nu trebuie să fie tratată la întâmplare. Fiecare organ, fiecare fibră a ființei trebuie să fie păzită cu sfințenie de obiceiuri vătămătoare.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 372 (cap. 45 – *Redeșteptare în reforma sanitară*).

- b. **În multe dintre aspectele adevărului prezent în care este nevoie de reformă (sănătatea fiind doar un exemplu), cât de departe ajung rezultatele deciziilor noastre zilnice? Romani 14:21; Ieremia 13:20.**

Romani 14:21: „Bine este să nu mănânci carne, să nu bei vin și să te ferești de orice lucru care poate fi pentru fratele tău un prilej de cădere, de păcățuire sau de slăbire.”

Ieremia 13:20: „Ridică-ți ochii și privește pe cei ce vin de la miazănoapte. Unde este turma care-ți fusese dată, turma de care erai așa de mândru?”

„Subiectul reformei sănătății a fost prezentat în comunități; dar lumina nu a fost primită din toată inima. Poftele egoiste, distrugătoare de sănătate ale bărbaților și femeilor au contracarat influența soliei care urmează să pregătească un popor pentru ziua cea mare a lui Dumnezeu. Dacă comunitățile așteaptă putere, ele trebuie să trăiască adevărul pe care li l-a dat Dumnezeu. Dacă membrii comunităților noastre trec cu vederea lumina cu privire la

acest subiect, ei vor culege consecința sigură a degenerării spirituale și fizice. Iar influența acestor vechi membri ai bisericii va dospî în cei veniți de curând la credință. Domnul nu lucrează acum pentru a aduce multe suflete la adevăr din cauza membrilor bisericii care n-au fost niciodată convertiți și a acelor care au fost cândva convertiți, dar care au apostaziat. Ce influență vor avea acești membri neconsacrați asupra noilor convertiți? Nu vor face ei oare fără efect solia dată de Dumnezeu, pe care trebuie s-o vestească poporul Său?” – Ibid., p. 370 (cap. 45 – *Redeșteptare în reforma sanitară*).

c. Având în vedere responsabilitatea grea care apasă asupra tuturor celor ce au fost încredințați cu lumina trimisă din ceruri pentru astăzi, ce îndemn stăruitor răsună chiar acum? **Jeremia 3:12, 13; Psalmii 32:5.**

Jeremia 3:12, 13: „Du-te de strigă aceste cuvinte spre miazănoapte și zi: „Întoarce-te, necredincioasa Israel, zice Domnul. Nu voi arunca o privire întunecoasă împotriva voastră, căci sunt milostiv, zice Domnul, și nu țin mînie pe vecie. Recunoaște-ți numai nelegiuirea, recunoaște că ai fost necredincioasă Domnului Dumnezeului tău, că ai alergat încoace și încolo la dumnezei străini, sub orice copac verde, și că n-ai ascultat glasul Meu, zice Domnul.”

Psalmii 32:5: „Atunci Ți-am mărturisit păcatul meu și nu mi-am ascuns fărădelegea. Am zis: „Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile!” Și Tu ai iertat vina păcatului meu.”

Joi

29 august

5. STĂRUIND ÎNAINTE

a. Descrieți câteva îndemnuri potrivite pentru biserica lui Dumnezeu care trăiește în vremuri dificile. **Evrei 5:13, 14; 6:1; Filipeni 2:14, 15.**

Evrei 5:13, 14: „Și oricine nu se hrănește decât cu lapte nu este obișnuit cu cuvântul despre neprihănire, căci este un prunc. Dar hrana tare este pentru oamenii mari, pentru aceia a căror judecată s-a deprins, prin întrebuițare, să deosebească binele și răul.”

Evrei 6:1: „De aceea, să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos și să mergem spre cele desăvârșite, fără să mai punem din nou temelii pocăinței de faptele moarte și a credinței în Dumnezeu.”

Filipeni 2:14, 15: „Faceți toate lucrurile fără cârtiri și fără șovăieli, ca să fiți fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini în lume.”

„Prin toate comunitățile noastre trebuie să aibă loc o reconversie și o re- consacrare în slujire. Să nu fim noi, în lucrarea noastră viitoare și în adunările pe care le ținem, o inimă și un gând? Să nu ne luptăm noi cu Dumnezeu în rugăciune, cerând ca Duhul Sfânt să vină în fiecare inimă? Prezența lui Hristos, manifestată printre noi, ar vindeca lepra necredinței, care a făcut slujirea noastră atât de slabă și neroditoare. Avem nevoie ca suflul vieții divine să ne fie insuflat. Noi trebuie să fim canale prin care Domnul poate transmite lumii lumină și har. Cei căzuți de la credință trebuie să fie recâștigați. Noi trebuie să îndepărtăm păcatele noastre, umilindu-ne inimile noastre mândre înaintea lui Dumnezeu, prin mărturisire și pocăință. Valuri de putere spirituală trebuie să se reverse asupra aceluia care sunt pregătiți să o primească.” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 8, p. 46 (cap. 7 – *O priveliște a luptei*).

„Oricare ar fi lucrarea voastră, iubiți frați și surori, faceți-o ca pentru Domnul și faceți-o cel mai bine cu putință. Nu treceți cu vederea ocaziile de aur din prezent, și nu lăsați ca viața voastră să se dovedească un eșec în timp ce leneviți, visând la tihnă și succes, într-o lucrare pentru care Dumnezeu nu a spus niciodată că sunteți potriviți. Faceți lucrarea care este cel mai aproape de voi. Faceți-o, chiar dacă ar trebui să treceți prin primejdii și greutăți în câmpul misionar; dar, vă rog, nu vă plângeți de greutăți și sacrificii. Priviți la valdenzi. Vedeți ce planuri au făcut ei pentru ca lumina Evangheliei să poată străluci în mințile întunecate. Noi nu trebuie să lucrăm așteptându-ne răsplata în această viață, ci având ochii ațintiți spre premiul de la sfârșitul alergării. Este nevoie de bărbați și femei care să fie credincioși la datorie precum acul busolei față de pol, bărbați și femei care să lucreze fără a li se netezi calea și a li se îndepărta orice obstacol.” – *Evanghelizarea prin literatură*, p. 68 (cap. 9 – *Exemplari în obiceiuri, comportament și îmbrăcăminte*).

Vineri

30 august

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Presupun eu ce este mai rău atunci când cineva nu pare să mă aprecieze?
2. În ce moduri se manifestă îndreptățirea de sine în aceste zile din urmă?
3. Cum pot obține și păstra îndreptățirea prin credința în sângele Domnului Hristos?
4. În ce domenii ale vieții ar trebui ca faptele mele să reflecte mai bine ceea ce știu?
5. Când sunt ispitit să mă plâng, ce trebuie să-mi amintesc?

Sabat, 7 septembrie 2024 Darul Sabatului Întâi pentru sediul Uniunii din Angola

La începutul anului 2015, a fost inaugurat de către Conferința Generală câmpul Angolei de nord-est în cadrul Mișcării de Reformă a AZȘ, pentru a deservi trei provincii — Kwanza de Nord, Uíge și Malanje. Aceasta din urmă este situată în cadrul sediului câmpului central-nordic al Angolei.

Regiunea are o suprafață de 181.110 km² și o populație estimată la 3.550.774 de locuitori. Mișcarea de Reformă a AZȘ a ajuns în această regiune în 1978, începând treptat. Cu toate acestea, în 1990, prin harul lui Dumnezeu, lucrarea devenise definitiv întemeiată în regiune și de atunci solia nu s-a oprit. Au fost înregistrate progrese semnificative, iar mesajul adevărului prezent a ajuns în mai multe locuri din regiune.

Nevoia noastră pentru acum este de a avea o clădire de birouri cu săli de lucru pentru angajații Uniunii din Angola, o librărie și o sală pentru conferințe.

Am achiziționat un teren într-o zonă periferică, cu acces ușor. Sperăm că în acest spațiu putem construi clădirea mult dorită pentru a reprezenta în mod corespunzător lucrarea sfântă a lui Dumnezeu în această regiune.

În contemplarea mării misiuni dinaintea noastră, avem nevoie de o organizare instituțională care să permită coordonarea și planificarea activităților într-o ordine perfectă, ținând cont de faptul că „[Dumnezeu] cere ca ordinea și sistemul să fie respectate în conducerea treburilor bisericii de azi, ca și în zilele din vechime. El dorește ca lucrarea Sa să înainteze în mod desăvârșit și cu exactitate, pentru ca astfel El să poată pune asupra ei pecetea aprobării Sale. Creștin să fie unit cu creștin, biserică cu biserică, uneltele omenești conlucrând cu cele divine, fiecare instrument supunându-se Duhului Sfânt, și toate strânse laolaltă pentru a duce lumii vestea cea bună a harului lui Dumnezeu.” – *Faptele Apostolilor*, p. 96 (cap. 9 – *Cei șapte diaconi*).

Mesajul mântuirii trebuie să ajungă în toate țările și suntem siguri că Domnul „nu va slăbi nici nu se va descuraja până ce nu va fi așezat judecata pe pământ; și insulele vor aștepta legea Lui.” (Isaia 42:4).

În această privință, ne rugăm, dragi frați și surori din întreaga lume, ca să ne ajutați oferind cu generozitate darurile dumnevoastră la acest proiect, pentru a ajuta la răspândirea Evangheliei către sufletele din acest teritoriu vast al Angolei. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze din belșug.

Frații și surorile voastre din Uniunea Angolei de nord-est

Întărindu-ne mintea

Text de memorat: „*Preaiubiților, aceasta este acum a doua epistolă pe care v-o scriu. În amândouă, caut să trezesc mintea sănătoasă, prin înștiințări.*” (2 Petru 3:1).

„Ar trebui să ne amintim mereu de binecuvântările noastre. Ar trebui să le adunăm și să le agățăm în sala memoriei. Ce fel de imagine vei agăța acolo astăzi?” – *The Review and Herald*, 26 martie 1889.

Studiu recomandat: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pp. 671-691 (cap. 81 – *Natura și influența mărturiilor*).

Duminică

1 septembrie

1. UN APEL CĂTRE SALA MEMORIEI

a. Cum și de ce apelează Petru la puterea memoriei noastre? 2 Petru 3:1.

2 Petru 3:1: „*Preaiubiților, aceasta este a doua epistolă pe care v-o scriu. În amândouă caut să vă trezesc mintea sănătoasă, prin înștiințări.*”

„Când bărbații și femeile pot înțelege mai pe deplin mărimea marelui sacrificiu care a fost făcut de Maiestatea cerului, murind în locul omului, atunci planul mântuirii va fi preamărit și meditații asupra Golgotei vor trezi în inima creștinilor emoții afectuoase, sacre și însuflețitoare. În inimile și pe buzele lor, vor fi laude pentru Dumnezeu și pentru Miel. Mândria și prețuirea de sine nu pot înflori în inimile care păstrează proaspete în memorie scenele Golgotei. Lumea aceasta va apărea numai de mică valoare celor care apreciază marele preț de răscumpărare al omului, prețiosul sânge al Fiului lui Dumnezeu. Toate bogățiile lumii nu au valoare suficientă spre a răscumpăra un suflet care piere. Cine poate să măsoare iubirea pe care a simțit-o Hristos pentru o lume pierdută, când era ținut pe cruce, suferind pentru păcatele oamenilor vinovați? Iubirea aceasta era de nemăsurat, infinită.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 212 (cap. 29 – *Suferințele lui Hristos*).

„Oh, dacă toate energiile greșit canalizate ar fi devotate singurului mare obiectiv – acela al bogatelor dovezi de har al lui Dumnezeu în această viață – ce mărturii am putea atârna în muzeele de amintiri, relatând despre mila și harul lui Dumnezeu!... Apoi, acest obicei ar fi dus cu noi, ca un principiu activ, pentru a acumula comori spirituale cu acea seriozitate și perseverență cu care cei din lume lucrează pentru lucrurile pământești și vremelnice.” – *Înalta noastră chemare*, p. 188.

2. CE SĂ DEPOZITĂM ÎN MEMORIA NOASTRĂ

a. Care ar trebui să fie cea mai mare prioritate pentru noi, de care să ne aducem aminte, și de ce? 2 Petru 3:2; Psalmii 119:11.

2 Petru 3:2: „Ca să vă fac să vă aduceți aminte de lucrurile vestite mai dinainte de sfinții proroci și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru, dată prin apostolii voștri.”

Psalmii 119:11: „Strâng cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!”

„Ispitele par adesea irezistibile pentru că, prin neglijarea rugăciunii și a studiului Bibliei, cel ispitit nu-și poate aminti cu ușurință făgăduințele lui Dumnezeu și nu-l poate întâmpina pe Satan cu armele Scripturii. Dar îngerii sunt în jurul aceluia care sunt gata să se lase învățați în lucrurile dumnezeiești; și în timp de mare nevoie, ei își vor aminti chiar acele adevăruri de care au trebuință. În felul acesta, ‘când vrăjmașul va năvăli ca un râu, Duhul Domnului îl va pune pe fugă.’ (Isaia 59:19).

Isus le-a făgăduit ucenicilor Săi: ‘Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.’ (Ioan 14:26). Dar învățăturile lui Hristos trebuie să fi fost anterior depozitate în minte, pentru ca Duhul lui Dumnezeu să ni le aducă aminte în vreme de primejdie.” – *Tragedia veacurilor*, pp. 599, 600 (cap. 37 – *Scripturile, o apărare sigură*).

b. Dați câteva exemple care subliniază importanța vitală a umplerii minții noastre cu istoria și învățăturile Bibliei. Luca 1:67-70; Faptele Apostolilor 3:20, 21.

Luca 1:67-70: „Zaharia, tatăl lui, s-a umplut de Duhul Sfânt, a prorocit și a zis: „Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru că a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său. Și ne-a ridicat o mântuire puternică în casa robului Său David, – cum vestise prin gura sfinților Săi proroci care au fost din vechime.”

Faptele Apostolilor 3:20, 21: „și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime.”

„Biblia este cea mai veche și cea mai amplă sursă istorică pe care o au oamenii. Ea a venit direct de la izvorul adevărului veșnic și, de-a lungul veacurilor, o mână divină i-a păstrat puritatea. Ea luminează trecutul îndepărtat, trecut pe care cercetarea omenească încearcă în zadar să-l pătrundă.

Numai în Cuvântul lui Dumnezeu descoperim puterea care a așezat temeliile pământului și a întins cerurile. Numai aici găsim un raport autentic al originii națiunilor. Numai aici ne este dată istoria neamului nostru omenesc, neîntinată de mândria sau prejudecățile omenești.” – *Educație*, p. 173 (cap. 19 – *Istoria și profeția*).

„Mintea mea a fost împovărată de chestiunea scrierii unei istorii a Vechiului Testament. Sunt tulburată să văd că frații și surorile mele aduc atât de puțin din adevărul biblic în viața de zi cu zi. Pentru ca noi să fim biruitori, trebuie să ne dăm seama că există o bătălie de dat. Ne bucurăm să știm că, prin puterea întăritoare a harului lui Dumnezeu, suntem siguri că vom birui. Dumnezeu este mai puternic decât toate puterile vrăjmașului căzut.” — *The Bible Training School*, 1 iunie, 1903.

Marti

3 septembrie

3. UN SEMN PROFETIC ÎMPLINIT

a. Ce se întâmplă în zilele din urmă pentru a zgudui credința multora? 2 Petru 3:3.

2 Petru 3:3: „Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor.”

„Metoda folosită în general pentru educarea tinerilor nu se ridică la standardul adevăratei educații. În manualele școlare sunt strecurate dovezi ale necredinței, iar scrierile sfinte ale lui Dumnezeu sunt așezate într-o lumină discutabilă și chiar îndoielnică. Astfel, mintea tinerilor se familiarizează cu sugestiile lui Satan și îndoielile, odată acceptate, devin fapte sigure pentru cei care le susțin, iar cercetările științifice sunt derutante din cauza modului în care descoperirile sunt interpretate și răstălmăcite. Oamenii își asumă răspunderea de a opri Cuvântul lui Dumnezeu în fața unui tribunal mărginit și se pronunță o sentință asupra inspirației divine după o măsură limitată, iar adevărul lui Dumnezeu este făcut să apară ca un lucru nesigur în fața rapoartelor științei... Atunci când ei ar fi trebuit să inspire credință aceluia care se îndoiesc, ei își dau pe față nesiguranța cu privire la autenticitatea Cuvântului lui Dumnezeu și a descoperirilor științei, pe nedrept numite astfel. Aceia care au fost cu adevărat conștiincioși au fost făcuți să se clatine în credința lor, din cauza ezitării aceluia care pretindeau că pot tălmăci Biblia atunci când era vorba de cuvintele vii. Satan a profitat de nesiguranța minții și, prin agenți nevăzuți, i-a copleșit cu sofistării și a făcut ca oamenii să ajungă învăluți în ceața scepticismului.” – *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 329 (cap. 42 – *Temelia adevăratei educații*).

b. Ce avertizare a lui Pavel se aplică în această privință astăzi? 1 Timotei 6:20.

1 Timotei 6:20: „Timoteie, păzește ce ți s-a încredințat; ferește-te de flecăriile lumesti și de împotrivirile științei, pe nedrept numite astfel.”

„S-a zăbovit mult asupra invariabilității naturii și s-au adoptat în grabă teorii sceptice de către cei a căror minte a ales atmosfera de îndoială, deoarece ei nu erau în armonie cu Legea cea sfântă a lui Dumnezeu, temelia guvernării Sale în cer și pe pământ. Tendința lor naturală către rău a făcut să fie ușor pentru ei să aleagă cărările rătăcirii și să se îndoiască de faptul că se pot bizui pe rapoartele și pe istoria atât ale Vechiului cât și ale Noului Testament. Ei înșși, otrăviți de minciună, au căutat orice ocazie de a semăna semințele îndoielii în mintea semenilor lor. Natura este înălțată mai presus de Dumnezeu naturii, iar simplitatea credinței este nimicită; căci temelia credinței este făcută să apară nesigură. Derutate de scepticism, mințile celor care se îndoiesc sunt lăsate să se zbată pe stâncile necredinței.” – Ibid.

Miercuri

4 septembrie

4. INSPIRAȚIA VIZATĂ

a. Pe lângă subminarea autorității Sfințelor Scripturi, la ce se mai concentrează atacul sinistru al lui Satan? Apocalipsa 12:17; 19:10.

Apocalipsa 12:17: „Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.”

Apocalipsa 19:10: „Și m-am aruncat la picioarele lui ca să mă închin lui. Dar el mi-a zis: „Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi care păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te! (Căci mărturia lui Isus este duhul prorociei.)”

„Planul lui Satan este acela de a slăbi încrederea poporului lui Dumnezeu în Mărturie. Apoi, urmează neîncrederea cu privire la punctele vitale ale credinței noastre, stâlpii poziției noastre, după aceea, îndoiala și în privința Sfințelor Scripturi și, în cele din urmă, marșul în jos, spre pierzare. Când mărturiile, care au fost crezute cândva, sunt puse la îndoială și se renunță la ele, Satan știe că cei înșelați nu se vor opri aici; el își dublează eforturile până când îi lansează în răzvrătire pe față, care va deveni incurabilă și va sfârși în distrugere.” – *Mărturie pentru comunitate*, vol. 4, p. 211 (cap. 18 – *Mustrări necesare*).

„Ultima mare amăgire a lui Satan va fi de a face fără efect mărturiile Duhului lui Dumnezeu. ‘Când nu este nici o viziune, poporul este fără frâu.’ (Proverbele 29:18 engl. KJV). Satan va lucra în mod ingenios, în diferite mo-

duri și prin diferiți agenți, pentru a tulbura încrederea rămășiței poporului lui Dumnezeu în adevărata mărturie. El va aduce viziuni false, pentru a îndruma greșit și pentru a amesteca adevărul cu neadevărul, pentru a dezgusta poporul, astfel încât ei să privească ceea ce poartă numele de viziune, ca pe un fel de fanatism; dar sufletele sincere, prin contrastul care există între ceea ce este fals și ceea ce este adevăr, vor fi făcute în stare să facă deosebirea între ele.” — *Credința prin care trăiesc*, p. 296 engl (cap. Testați toate lucrurile).

b. Ce se întâmplă când preinșii credincioși ai soliei celui de-al treilea înger încep să se îndoiască de Mărturii – și adesea, de ce fac ei acest lucru? Ioan 3:19, 20.

Ioan 3:19, 20: „Și judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele. Căci oricine face răul urăște lumina și nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele.”

„Cunosc primejdia în care vă aflați. Dacă vă pierdeți încrederea în mărturii, atunci vă veți îndepărta de adevărul Bibliei. M-am temut de faptul că mulți vor lua o poziție de îndoială și neîncredere, și, în durerea mea pentru sufletele voastre, v-am avertizat. Câți vor da ascultare acestei avertizări? Cum voi aveți acum mărturiile, dacă una dintre ele se va intersecta cu drumul vostru, corectându-vă greșelile, vă veți simți liberi să acceptați sau să respingeți o parte din ea sau totul? Ceea ce sunteți cel mai puțin înclinați să primiți este, de fapt, partea de care aveți cel mai mult nevoie. Dumnezeu și Satan nu lucrează niciodată în parteneriat. Mărturiile poartă fie amprenta lui Dumnezeu, fie pe aceea a lui Satan. Un pom bun nu poate face roade rele și nici un pom rău, stricat, nu poate aduce roade bune. După roadele lor îi veți cunoaște. Dumnezeu a vorbit. Cine tremură la Cuvântul Său?” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 98 (cap. 7 — *Gelozia și căutarea de greșeli condamnate*).

Joi

5 septembrie

5. PREȚUIND SOLIILE DE ASTĂZI

- a. De ce este esențial să dăm ascultare mărturiilor pe care Dumnezeu le trimite poporului Său prin Duhul Profeției, în special în aceste zile din urmă? Proverbele 29:18 (prima parte); Osea 12:13; 2 Cronici 20:20 (ultima parte).**

Proverbele 29:18 p.p.: „Când nu este nicio descoperire dumnezeiască, poporul este fără frâu...”

Osea 12:13: „Dar printr-un proroc a scos Domnul pe Israel din Egipt și printr-un proroc a fost păzit Israel.”

2 Cronici 20:20 u.p.: „...Încredeți-vă în Domnul Dumnezeuul vostru, și veți fi întăriți; încredeți-vă în prorocii Lui, și veți izbuti.”

„Domnul cere o înnoire a mărturiei directe prezentate în anii trecuți. El cere o înnoire a vieții spirituale. Energiile spirituale ale poporului Său sunt de multă vreme într-o stare de adormire, dar trebuie să aibă loc o înviere din moartea aparentă. Noi trebuie să curățăm calea pentru venirea Împăratului, prin rugăciune și prin mărturisirea păcatului. Când vom proceda astfel, puterea Duhului Sfânt va veni la noi. Avem nevoie de puterea Zilei Cincizecimii. Ea va veni, pentru că Domnul a făgăduit că va trimite Duhul Său ca pe o putere atotbiruitoare.

În fața noastră se află vremuri pline de pericole. Toți cei care cunosc adevărul trebuie să se trezească și să se așeze, cu trupul, sufletul și inima, sub disciplina lui Dumnezeu. Vrajmașul este pe urmele noastre. Trebuie să fim cât se poate de vigilenți, să ne păzim de el. Trebuie să îmbrăcăm întreaga armură a lui Dumnezeu. Trebuie să respectăm îndrumările date prin Spiritul profeției. Trebuie să iubim și să împlinim adevărul pentru timpul nostru. Acest lucru ne va salva de la acceptarea unor amăgiri puternice. Dumnezeu ne-a vorbit prin Cuvântul Său; El ne-a vorbit prin mărturiile adresate bisericii și prin cărțile care ne-au ajutat să înțelegem care este datoria noastră prezentă și poziția pe care trebuie să o ocupăm acum. Avertizările care ne-au fost date, învățătură peste învățătură, precept după precept, trebuie să fie ascultate. Ce scuză vom putea aduce, dacă le desconsiderăm?

Îi îndemn cu insistență pe cei care lucrează pentru Dumnezeu să nu accepte falsitatea în locul adevărului. Raționamentul omenesc să nu fie așezat acolo unde trebuie să stea adevărul sfințitor. Domnul Hristos așteaptă să aprindă flacăra credinței și a iubirii în inima poporului Său. Nici o teorie greșită să nu obțină aprobare din partea poporului care ar trebui să stea cu fermitate pe temelii adevărului veșnic. Dumnezeu ne cheamă să păstrăm cu statornicie principiile fundamentale, care se întemeiază pe o autoritate indiscutabilă.” - *Slujitorii Evangheliei*, pp. 307, 308 (sect. 8 — *Pericole*).

Vineri

6 septembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. **Asupra căror amintiri zăbovesc, pe care ar trebui să le înlocuiesc cu unele mai bune?**
2. **Cum mă pot pregăti cel mai bine pentru următoarea încercare majoră, cu care inevitabil mă voi confrunta?**
3. **Ce aspecte ale educației mele au acționat contrar credinței mele?**
4. **De ce este vrăjmașul sufletelor hotărât să discrediteze Mărturiile?**
5. **De ce ar trebui să dedic mai mult timp de calitate și mai multă apreciere studiului mărturiilor?**

Timp suplimentar cu un scop

Text de memorat: „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.” (2 Petru 3:9)

„Dar când vom sta pe Marea de Cristal cu toți cei mântuiți, cu harpe de aur și coroane de slavă, având înaintea noastră imensitatea veșniciei, atunci vom vedea cât de scurtă a fost așteptarea perioadei de probă.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 485 (cap. 54 – *Unitate și iubire în biserică*).

Studiu recomandat: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, pp. 183-199 (cap. 28 – *Spiritul lumesc în biserică*).

Duminică

8 septembrie

1. CE VEDEM?

- a. **Ce citează adesea batjocoritorii ca scuză pentru îndoielile lor – și cum îi afectează această atitudine chiar pe mulți dintre așteptătorii Domnului? 2 Petru 3:4; Isaia 56:12.**

2 Petru 3:4: „Și vor zice: „Unde este făgăduința venirii Lui? Căci, de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii!”

Isaia 56:12: „Veniți – zic ei – am să caut vin, și ne vom îmbăta cu băuturi tari! Mâine vom face tot ca azi, ba încă și mai rău!”

„Iubirea de lume ne-a ocupat într-atât cugetele, încât privirea noastră nu este îndreptată în sus, ci în jos, către pământ. Noi ne grăbim și ne angajăm cu zel și seriozitate în diferite întreprinderi, dar Dumnezeu este uitat și comoara cerească nu este prețuită. Nu suntem într-o poziție de așteptare și veghere. Iubirea de lume și înșelăciunea bogățiilor ne-au eclipsat credința și nu dorim cu înfocare, și nici nu iubim arătarea Mântuitorului nostru. Noi încercăm prea tare să îngrijim de eul nostru. Suntem tulburați și, în mare măsură, ne lipsește încrederea fermă în Dumnezeu. Mulți se îngrijorează și lucrează, născocesc și plănuiesc, temându-se că s-ar putea să sufere lipsuri materiale. Ei nu-și pot permite să-și ia timp pentru rugăciune sau să ia parte la adunări religioase și, în purtarea de grijă proprie, nu-I lasă lui Dumnezeu nicio șansă să le poarte de grijă. Iar Domnul nu face mult pentru ei, căci

nu-I dau nicio ocazie. Ei fac prea mult pentru ei înșiși și cred și se încred în Dumnezeu prea puțin.

Iubirea de lume are o putere teribilă asupra poporului căruia Domnul i-a poruncit să vegheze și să se roage tot timpul, ca nu cumva, venind pe neașteptate, să-i găsească dormind.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, pp. 195, 196 (cap. 28 – *Spiritul lumesc în biserică*).

Luni

9 septembrie

2. ÎNTR-UN FINAL... SAU FOARTE CURÂND?

a. Explicați cum batjocura apare adesea chiar și în rândul preinșilor creștini adventiști. Matei 24:48-51; Proverbele 26:20-22; Romani 1:29-32.

Matei 24:48-51: „Dar dacă este un rob rău, care zice în inima lui: „Stăpânul meu zăbovește să vină!” Dacă va începe să bată pe tovarășii lui de slujbă și să mănânce și să bea cu bețivii, stăpânul robului aceluia va veni în ziua în care el nu se așteaptă și în ceasul pe care nu-l știe, îl va tăia în două, și soarta lui va fi soarta fățarnicilor; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.”

Proverbele 26:20-22: „Când nu mai sunt lemne, focul se stinge; și când nu mai este niciun clevetitor, cearta se potolește. După cum cărbunele face jăratic și lemnul foc, tot așa și omul gâlcevitor aprinde cearta. Cuvintele clevetitorului sunt ca niște prăjituri, alunecă până în fundul măruntaielor.”

Romani 1:29-32: „Așfel, au ajuns plini de orice fel de nelegiuire, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, de ucidere, de ceartă, de înșelăciune, de porniri răutăcioase; sunt șoptitori, bârfitori, urători de Dumnezeu, obraznici, trufași, lăudăroși, născocitori de rele, neascultători de părinți, fără pricepere, călcători de cuvânt, fără dragoste firească, neînduplecați, fără milă. Și, măcar că știu hotărârea lui Dumnezeu, că cei ce fac asemenea lucruri sunt vrednici de moarte, totuși, ei nu numai că le fac, dar și găsesc de buni pe cei ce le fac.”

„Robul cel rău zice în inima lui: ‘Domnul meu zăbovește să vină!’ El nu spune că Hristos nu va veni. Nu ia în răs ideea celei de a doua veniri a Lui. Dar în inimă, prin purtarea și cuvintele lui, el declară că venirea Domnului întârzie. El îndepărtează din mintea celorlalți convingerea că Domnul vine în curând. Influența lui îi determină pe oameni să se simtă în siguranță și să fie nepăsători. Ca urmare, ei se adâncesc în deșertăciunea lumească și în starea de letargie. Mintea este luată în stăpânire de poftă pământești și de gânduri murdare. Servul cel rău mănâncă și bea cu bețivii, se unește cu lumea în căutarea de plăceri. El îi lovește pe cei împreună-slujitori cu

el, acuzând și calomniind pe cei care sunt credincioși față de Domnul lor.”
– *Hristos, Lumina lumii*, p. 635 (cap. 69 – *Pe Muntele Măslinilor*).

b. Cum trebuie să ne poziționăm în contrast cu cei care consideră că revenirea Domnului Hristos este proiectată undeva în viitorul îndepărtat? Coloseni 3:1–4.

Coloseni 3:1-4: „Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă.”

„În timp ce atenția celor lumești este îndreptată spre diferite întreprinderi, a noastră trebuie să fie îndreptată spre ceruri. Credința noastră trebuie să ajungă departe și tot mai departe, în mărețele taine ale comorii cerești, atrăgând prețioasele raze de lumină divină din Sanctuarul ceresc să lumineze în inimile noastre, așa cum strălucesc pe fața lui Isus. Batjocoritorii râd de cei care așteaptă, veghează și întreabă: ‘Unde este făgăduința venirii Lui? Voi ați fost dezamăgiți. Angajați-vă acum cu noi și veți prospera în lucrurile lumești. Veți avea câștig, veți obține bani și veți fi onorați de lume.’ Așteptătorii privesc în sus și răspund: ‘Noi veghem.’ Și, întorcându-se de la plăcerile pământești și faimă lumească, de la înșelăciunea bogățiilor, ei se arată a fi în acea poziție. Prin veghere, ei ajung puternici; biruiesc nepăsarea, egoismul și iubirea de comoditate. Focul suferinței se aprinde asupra lor și timpul de așteptare pare lung. Uneori, ei se întristează și credința le șovăie, dar se reînuflețesc din nou, biruiesc temerile și îndoielile lor, și în timp ce ochii le sunt îndreptați spre ceruri, ei spun împotrivoritorilor lor: ‘Eu veghez, eu aștept revenirea Domnului meu. Mă voi bucura în necaz, în suferință și în nevoi.’” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 2, pp. 194, 195 (cap. 28 – *Spiritul lumesc în biserică*).

Marti

10 septembrie

3. JUDECATA PRIN ELEMENTE NATURALE

a. Ce eveniment foarte important din istoria acestei lumi este adesea trecut cu vederea în mod indiferent? Geneza 6:5–8; 7:23; 2 Petru 3:5, 6.

Geneza 6:5–8: „Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău. I-a părut rău Domnului că a făcut pe om pe pământ și S-a mâhnit în inima Lui. Și Domnul a zis: „Am să șterg de pe fața pământului pe omul pe care l-am făcut, de

la om până la vite, până la târâtoare și până la păsările cerului; căci Îmi pare rău că i-am făcut.” Dar Noe a căpătat milă înaintea Domnului.”

Geneza 7:23: „Toate făpturile care erau pe fața pământului au fost nimicite, de la om până la vite, până la târâtoare și până la păsările cerului: au fost nimicite de pe pământ. N-a rămas decât Noe și ce era cu el în corabie.”

2 Petru 3:5, 6: „Căci înadins se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pământ scos prin Cuvântul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei și că lumea de atunci a pierit tot prin ele, înecată de apă.”

„Înainte de distrugerea lumii vechi prin potop, existau oameni talentați, oameni care posedau pricepere și cunoștințe. Însă, s-au corupt în închipuirea lor, pentru că L-au lăsat pe Dumnezeu în afara planurilor și sfaturilor lor. Au fost înțelepți să facă ceea ce Dumnezeu nu le spusese niciodată să facă, înțelepți să facă răul. Domnul a văzut că acest exemplu ar fi dăunător pentru cei care urma să se nască mai târziu și El a intervenit. Timp de o sută douăzeci de ani, El le-a trimis avertismente prin slujitorul Său, Noe. Dar ei au folosit perioada de probă, care li s-a oferit cu atâta har, pentru a-și bătea joc de Noe. L-au ridiculizat și l-au criticat. Ei au râs de feroarea lui aparte și de simțămintele puternice cu privire la judecățile pe care declarase că Dumnezeu le va împlini negreșit. Ei vorbeau despre știință și despre legile care controlează natura. Apoi au făcut haz de vorbele lui Noe, numindu-l un fanatic nebun. Răbdarea lui Dumnezeu s-a epuizat.” — *Comentarii Biblice ale Vechiului Testament* [E. G. White Comments], vol. 1, p. 1090 (cap. referitor la Geneza 6).

b. Ce se va întâmpla în cele din urmă cu această planetă? 2 Petru 3:7; Psalmii 11:6; 59:13.

2 Petru 3:7: „Iar cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin același cuvânt, pentru focul din ziua de judecată și de pieire a oamenilor nelegiuiți.”

Psalmii 11:6: „Peste cei răi plouă cărbuni, foc și pucioasă: un vânt dogoritor, iată paharul de care au ei parte.”

Psalmii 59:13: „Nimicește-i, în mânia Ta, prăpădește-i, ca să nu mai fie! Fă-i să știe că împărățește Dumnezeu peste Iacov, până la marginile pământului.”

„Măruntaiele pământului erau arsenalul Domnului, din care El a făurit armele pe care le-a folosit în distrugerea lumii vechi. Apele din adâncul pământului au țâșnit și s-au unit cu apele din cer, pentru a îndeplini lucrarea de distrugere. De la potop, Dumnezeu a folosit atât apa, cât și focul pe pământ, ca agenți ai distrugerii cetăților păcătoase.” — *Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 82.

„Întreaga lucrare a tatălui minciunii este înregistrată în cărțile legii cerești, iar cei care se predau slujirii lui Satan, pentru a lansa și a prezenta oamenilor minciunile lui Satan prin învățătură și practică, vor primi întocmai după faptelor lor. Rădăcina și ramurile vor fi distruse de focurile ultimei zile. Satan, marele general al apostaziei, este rădăcina, iar toți slujitorii săi, care propovăduiesc minciunile lui cu privire la Legea lui Dumnezeu, sunt ramurile.” — *Comentarii Biblice ale Vechiului Testament* [E. G. White Comments], vol. 4, p. 1184 (cap. referitor la Maleahi 4).

Miercuri

11 septembrie

4. DUMNEZEU CEL VEȘNIC ȘI MINUNAT

- a. Pentru ca cei ce se numesc copii ai lui Dumnezeu să capete încredere în promisiunile Sale și speranță pentru veșnicie, cum este rezumat scopul nemărginit al Creatorului nostru? Psalmii 90:4; 2 Petru 3:8.**

Psalmii 90:4: „Căci înaintea Ta, o mie de ani sunt ca ziua de ieri, care a trecut, și ca o strajă din noapte.”

2 Petru 3:8: „Dar, preaiubiților, să nu uitați un lucru: că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi.”

„Moștenirea pe care Dumnezeu a făgăduit-o poporului Său nu este din lumea aceasta. Avraam n-a avut nici o stăpânire pe pământul acesta, ‘nici măcar o palmă de loc.’ (Fapte 7:5) El a avut o mare avere și a folosit-o spre slava lui Dumnezeu și spre binele semenilor săi; dar el n-a considerat lumea aceasta ca fiind căminul său. Dumnezeu îl chemase să plece dintre concetățenii săi idolatri, cu făgăduința că îi va da Canaanul ca o stăpânire veșnică; și totuși, nici el, nici fiul său, nici fiul fiului său nu l-au primit. Când Avraam a avut nevoie de un loc de înmormântare pentru soția sa decedată, el a trebuit să-l cumpere de la canaaniti. Unica sa proprietate în țara făgăduinței a fost acel mormânt săpat în stâncă din peștera Macpela.

Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu dăduse greș; nici nu s-a împlinit în totul prin ocuparea Canaanului de către poporul iudeu. ‘Făgăduințele au fost făcute lui Avraam și seminței lui.’ (Galateni 3:16) Avraam însuși trebuia să fie părtaș la moștenire. Poate părea că împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu întârzie mult, însă ‘pentru Domnul o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi’ (2 Petru 3:8); s-ar putea să pară că întârzie; dar, la timpul hotărât, ‘va veni și se va împlini negreșit.’ (Habacuc 2:3)” – *Patriarhi și profeți*, pp. 169, 170 (cap. 14 – *Distrugerea Sodomei*).

b. Ce trebuie să realizăm cu privire la revenirea Domnului Hristos? 2 Petru 3:9; Naum 1:3.

2 Petru 3:9: „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.”

Naum 1:3: „Domnul este îndelung răbdător, dar de o mare tărie; și nu lasă nepedepsit pe cel rău. Domnul umblă în furtună și în vârtej, și norii sunt praful picioarelor Lui.”

„Minunată este îndelunga răbdare a lui Dumnezeu. Dreptatea așteaptă îndelung, în timp ce mila apelează la cel păcătos...”

Lumea a ajuns foarte îndrăzneată în călcarea Legii lui Dumnezeu. Datorită îndelungii Sale îndurări, oamenii au călcat în picioare autoritatea Sa. Ei s-au încurajat unul pe altul în a oprima și a se purta cu cruzime față de moștenirea Sa, spunând: ‘Cum știe Dumnezeu? Și este cunoaștere în Cel Preaînalt?’ (Psalmii 73:11). Dar există o limită peste care ei nu pot trece. Timpul este aproape când ei vor ajunge la limita pusă. Chiar și acum, aproape că au depășit granițele îndelungii răbdări a lui Dumnezeu, limitele harului Său, limitele milei Sale. Dumnezeu va interveni pentru a salva propria Sa onoare, pentru a elibera pe poporul Său și pentru a nimici mândria celor nelegiuți.”
– Hristos, Lumina lumii, p. 177 (cap. 14 — Nu va face Dumnezeu dreptate aleșilor Săi?).

Joi

12 septembrie

5. O ȘANSĂ LA O POCĂINȚĂ MAI PROFUNDĂ

a. De ce putem fi foarte recunoscători pentru îndelunga răbdare a lui Dumnezeu? Psalmii 86:12-15.

Psalmii 86:12-15: „Te voi lăuda din toată inima mea, Doamne Dumnezeul meu, și voi preamări Numele Tău în veci! Căci mare este bunătatea Ta față de mine, și Tu îmi izbăvești sufletul din adâncă locuință a morților. Dumnezeule, niște îngâmfați s-au sculat împotriva mea, o ceată de oameni asupritori vor să-mi ia viața și nu se gândesc la Tine. Dar Tu, Doamne, Tu ești un Dumnezeu îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate și în credincioșie.”

„Domnul este binevoitor să ne ajute, să ne întărească și să ne binecuvânteze; dar noi trebuie să trecem prin procesul purificării, până când toate necurățiile din caracterul nostru sunt arse și îndepărtate. Fiecare membru al bisericii va fi supus focului purificator al cuptorului, nu pentru a fi nimicit, ci pentru a fi curățit.” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 5, p. 485 (cap. 54 – *Unitate și iubire în biserică*).

„Nu priviți la oameni și nici nu vă puneți nădejdea în ei, considerând că sunt infailibili, ci priviți mereu la Isus. Nu spuneți nimic care va arunca, reproș asupra credinței voastre. Mărturișiți-vă numai Dumnezeului vostru păcatele voastre ascunse. Recunoașteți rătăcirile inimii voastre Celui care știe în mod desăvârșit cum să trateze cazul vostru. Dacă v-ați purtat cum nu se cuvine cu semenul vostru, recunoașteți-vă păcatul înaintea lui și faceți roade vrednice de lucrul acesta, compensând ceea ce trebuie. Apoi cereți binecuvântarea. Veniți la Dumnezeu exact așa cum sunteți și lăsați ca El să vă vindece infirmitățile. Aduceți cazul vostru înaintea tronului harului; lăsați ca lucrarea aceasta să fie o lucrare temeinică. Fiți sinceri în relațiile voastre cu Dumnezeu și cu voi înșivă. Dacă veniți la El cu o inimă cu adevărat smerită, El vă va da biruință. Apoi puteți să dați o mărturie plăcută despre libertate, aducând laude Lui, Aceluia care v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. El nu va înțelege sau judeca greșit. Semenii voștri nu vă pot absolvi de păcat sau curăți de nelegiuire. Isus este singurul care vă poate da pacea. El vă iubește și S-a dat pe Sine pentru voi. Inima Sa mare, plină de iubire, are ‘milă de slăbiciunile noastre’. Ce păcate sunt oare prea mari ca El să nu le poată ierta? Ce suflet este așa de întunecat și apăsător de păcat, ca El să nu-l poată mântui? El este binevoitor, nu caută merite la noi, ci, datorită bunătății Lui nemărginite, ne vindecă de rătăcirile noastre și ne iubește necondiționat, și aceasta în vreme ce noi încă suntem păcătoși. El este ‘încet la mânie și plin de bunătate’. Are o ‘îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.’ – Ibid., p. 649 (cap. 79 – *Idei greșite cu privire la mărturisire*).

Vineri

13 septembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce aspecte din lume mă pot îndepărta de la Dumnezeu?**
- 2. Cum aş putea fi găsit vinovat de lovirea semenilor mei slujitori, vorbind din punct de vedere spiritual?**
- 3. De ce ar trebui să dezvolt o conștientizare clară a judecății viitoare prin foc?**
- 4. Explicați moștenirea lui Avraam și a copiilor săi (Galateni 3:29).**
- 5. De ce ar trebui să fiu recunoscător pentru acest puțin timp suplimentar oferit – și cum să-l folosesc?**

21 septembrie 2024

Dar pentru o casă de rugăciune în Necșești, județul Teleorman

Situată în partea de sud a țării, la 80 km de București, comuna Necșești este așezată într-una din cele mai sărace zone ale României (în 2013 a fost desemnată de Ministerul Dezvoltării ca fiind cea mai săracă localitate din România). Aici oamenii au trăit și trăiesc din agricultură,

iar cel mai apropiat oraș este Alexandria, aflat la 40 de kilometri depărtare. Majoritatea locuitorilor care acum sunt în vârstă au lucrat la fostul CAP.

Aici mesajul Adventiștilor de Ziua Șaptea Mișcarea de Reformă a ajuns după cel de al doilea război și a prins rădăcini în inima unui frate care avea 6 copii, dar soția lui a fost foarte împotrivoare Adevărului. Singur în localitate și împrejurimi, el a rămas ca o făclie, împărțășind căldura adevărului, dar nu pentru mult timp. După moartea sa soția, copiii, care între timp s-au căsătorit, au simțit chemări calde la Dumnezeu și au început să studieze Cuvântul până atunci neprețuit. Așa se face că în anul 1965 toată familia și un nepot au primit botezul, într-o noapte, din cauza persecuției comuniste din acea vreme. Așa a luat ființă o mică comunitate formată din 14 membri. Treptat numărul a crescut, iar după 1990, odată cu libertatea, au cumpărat o casă modestă, situată la marginea localității, pe care au transformat-o într-un locaș de închinare. Aici tinerii, sprijiniți de frați din zonă și din conducere, au întemeiat o fanfară, care mult timp a ajutat biserica la diferite întruniri și programe, în special cele de înmormântare, chiar în toată țara. Astăzi acest locaș destul de vechi nu mai corespunde pentru o închinare și laudă la adresa lui Dumnezeu. Prin urmare frații au hotărât să construiască unul nou.

„Am cumpărat un alt teren mai la centru localității, mai ușor accesibil; am procurat mare parte din materiale, am început lucrările, dar resursele proprii sunt insuficiente și, datorită prețurilor care au crescut, ne simțim neputincioși, motiv pentru care apelăm la toți care pot, să ne ajute cu un dar pentru realizarea proiectului nostru.”

Domnul să atingă inimile și să binecuvânteze pe dragii noștri frați de pretutindeni pentru a contribui cu generozitate la acest proiect - și împreună să putem aștepta și grăbi venirea Domnului nostru, Isus.

Vă mulțumim anticipat!

Frații și surorile voastre din Necșești.

Ce fel de oameni?

Text de memorat: „Deci, fiindcă toate acestea vor fi nimicite, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, cu o purtare sfântă și evlavioasă!” (2 Petru 3:11 engl. KJV).

„Schimbul pe care îl facem prin tăgăduirea dorințelor și înclinațiilor egoiste — este un schimb al celor fără valoare și trecătoare cu ceea ce este prețios și etern. Acesta nu este un sacrificiu, ci un câștig infinit... În locul fiecărui lucru la care ne cere să renunțăm, Hristos ne oferă ceva mai bun.” – *Educație*, p. 296 (cap. 34 — *Disciplina*).

Studiu recomandat: *Scrieri timpurii*, pp. 52-54 (sect. – *Ultimele plăgi și judecata*); *Tragedia veacurilor*, pp. 662-673 (cap. 42 – *Sfârșitul luptei*).

Duminică

15 septembrie

1. INEVITABIL, DE NEOPRIT

a. Cum este înfățișată executarea finală a judecății? 2 Petru 3:10.

2 Petru 3:10: „Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.”

„Cerurile noi și pământul cel nou (Apocalipsa 21:1, Isaia 65:17, 2 Petru 3:13) nu vor apărea până când morții cei răi nu vor fi înviați și nimicți, la sfârșitul celor o mie de ani. Am văzut că Satan a fost ‘eliberat din închisoarea lui’ la sfârșitul celor o mie de ani, chiar în momentul în care morții cei răi au fost înviați; mi s-a arătat că Satan i-a înșelat, făcându-i să creadă că ar putea cuceri cetatea sfântă de la cei sfinți. Toți cei răi au mărșăluit în jurul ‘taberei sfinților’, cu Satan la cârma lor; iar când au fost gata să facă un efort pentru a lua cetatea, Cel Atotputernic a suflat din înaltul Său tron asupra cetății, un suflu de foc mistuitor, care a coborât peste ei și i-a mistuit, ‘rădăcină și ramuri’.

Și am văzut că, după cum Domnul Hristos este Vița și urmașii Săi, mlădițele, tot așa Satan este ‘rădăcina’, iar urmașii săi sunt ‘ramurile’, iar la distrugerea finală a lui ‘Gog și Magog’, toată oștirea celor nelegiuți va fi arsă, ‘rădăcină și ramuri’, — și vor înceta să mai existe.” — *A Word to the Little Flock*, pp. 11, 12.

Luni

16 septembrie

2. PĂMÂNTUL CURĂȚIT

a. Cum au prevăzut profeții Vechiului Testament distrugerea finală a răului și curățirea pământului? Isaia 34:8-10; Ezechiel 28:16-19.

Isaia 34:8-10: „Căci este o zi de răzbunare a Domnului, un an de răsplătire și răzbunare pentru Sion. Pârăile Edomului se vor preface în smoală, și pulberea lui în pucioasă; da, țara lui va fi ca smoala care arde. Nu se va stinge nici zi, nici noapte, și fumul lui se va înălța în veci. Din veac în veac va fi pustiit, și nimeni nu va trece prin el în veci de veci.”

Ezechiel 28:16-19: „Prin mărimea negoțului tău te-ai umplut de silnicie și ai păcătuit; de aceea te-am aruncat de pe muntele lui Dumnezeu și te nimicesc, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scânteietoare. Ți s-a îngâmfat inima din pricina frumuseții tale, și-ai stricat înțelepciunea cu strălucirea ta. De aceea te arunc la pământ, te dau priveriște împăraților: Prin mulțimea nelegiuirilor tale, prin nedreptatea negoțului tău și-ai spurcat locașurile sfinte; de aceea scot din mijlocul tău un foc care te mistuie și te prefac în cenușă pe pământ, înaintea tuturor celor ce te privesc. Toți cei ce te cunosc între popoare rămân uimiți din pricina ta; ești nimicit și nu vei mai fi niciodată!”

„Cade foc de la Dumnezeu din cer. Pământul se crapă. Armele ascunse în adâncurile lui sunt scoase în afară. Flăcări nimicitoare izbucnesc din fiecare prăpastie deschisă. Chiar și stâncile ard. A venit ziua care va arde ca un cuptor. Elementele se topesc de dogoarea mistuitoare, și chiar pământul cu tot ce este pe el arde. (Maleahi 4:1, 2; 2 Petru 3:10) Suprafața pământului pare o masă topită — un lac de foc uriaș, în clocot. Este vremea judecății și a pierzării oamenilor nelegiuți — ‘ziua de răzbunare a Domnului’...

Cei nelegiuți își primesc recompensa pe pământ. ‘Vor fi ca miriștea; și ziua care vine îi va arde în întregime, spune Domnul oștirilor.’ Unii sunt nimiciți într-o clipă, în timp ce alții suferă multe zile. Toți sunt pedepsiți ‘după faptele lor’. Păcatele celor drepti fiind transferate asupra lui Satan, el trebuie să sufere nu numai pentru răzvrătirea lui proprie, ci și pentru toate păcatele pe care i-a provocat pe sfinți să le săvârșească. Pedepsa lui este cu mult mai mare decât a acelora pe care i-a amăgit. După ce toți cei care au căzut prin amăgirile lui au pierit, el încă mai trăiește și mai suferă. În flăcările nimicitoare, cei nelegiuți sunt nimiciți, rădăcină și ramuri — Satan fiind rădăcina, iar urmașii lui, ramurile. Pedepsa deplină a Legii a fost adusă; cererea dreptății a fost satisfăcută; iar cerul și pământul, privind, declară neprihănirea lui Iehova.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 672, 673 (cap. 42 – *Sfârșitul luptei*).

b. Descrieți frumusețea următorului pas al lui Dumnezeu. Apocalipsa 20:7-10, 15; 21:1, 2.

Apocalipsa 20:7-10, 15: „Când se vor împlini cei o mie de ani, Satan va fi dezlegat și va ieși din temnița lui, ca să înșele neamurile care sunt în cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării. Și ei s-au suit pe fața pământului, și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea preaiubită. Dar din cer s-a coborât un foc care i-a mistuit. Și diavolul, care-i înșela, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă, unde este fiara și prorocul

mincinos. Și vor fi muncitori zi și noapte în vecii vecilor...¹⁵ Oricine n-a fost găsit scris în Cartea Vieții a fost aruncat în iazul de foc.”

Apocalipsa 21:1, 2: „Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era. Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.”

„Când Dumnezeu va curăți în cele din urmă pământul, acesta va fi ca un lac nemărginit de foc. Așa cum Dumnezeu a păstrat corabia în mijlocul învolburatului potop, deoarece avea în interiorul ei opt persoane neprihănite, la fel El va păzi și Noul Ierusalim, care îi are în interiorul lui pe cei credincioși din toate veacurile, de la neprihănitul Abel, până la ultimul sfânt care a trăit. Deși întregul pământ, cu excepția acelei porțiuni unde se află cetatea, va fi cuprins într-o mare de foc lichid, totuși cetatea va fi apărută așa cum a fost corabia, printr-o minune a puterii Celui Atotputernic. Aceasta rămâne nevățată în mijlocul elementelor nimicitoare.” — *Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 87.

Marti

17 septembrie

3. REALITATEA ZGUDUITOARE

- a. Ce ar trebui să ne determine să luăm în considerare realitatea finală și supremă care va veni asupra locuitorilor pământului? Psalmii 139:23, 24; 2 Petru 3:11.**

Psalmii 139:23, 24: „Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea, și du-mă pe calea veșniciei!”
2 Petru 3:11: „Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă.”

„Când adevărul are o influență sfințitoare asupra inimilor și vieților noastre, Îi putem sluji cu adevărat lui Dumnezeu și putem să-L slăvim pe pământ, fiind părtași la natura divină și scăpați de stricăciunea care este în lume, prin poftă.

Ah, cât de mulți vor fi găsiți nepregătiți când va veni Stăpânul să se socotească cu slujitorii Săi! Mulți au slabe idei de ceea ce este un creștin. Îndreptățirea de sine nu va mai folosi atunci la nimic. Vor putea să treacă proba numai aceia care vor fi găsiți îmbrăcați cu îndreptățirea lui Hristos, care vor fi plini de spiritul Lui și vor umbla chiar așa cum a umblat El, cu curăție în inimă și viață. Conversația trebuie să fie sfântă, și atunci cuvintele vor fi îmbibate cu har.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, pp. 317, 318 (cap. 44 – *Membrul nedisciplinat*).

- b. Explicați consacrarea mai profundă de care avem urgentă nevoie. 1 Ioan 2:6.**

1 Ioan 2:6: „Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.”

„Fiecare suflet care crede realmente în adevăr, va avea fapte corespunzătoare. Toți vor fi zeloși, solemn și neobosiți în eforturile lor de a câștiga suflete pentru Hristos. Dacă adevărul este mai întâi plantat adânc în sufletele lor, ei vor căuta apoi să-l planteze și în inimile altora. Adevărul este păstrat mult prea mult în curtea de afară. Aduceți-l în templul lăuntric al sufletului, întronați-l în inimă și lăsați-l să controleze viața. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie studiat și ascultat și atunci inima va găsi odihnă, pace și bucurie, iar aspirațiile vor tinde spre cer; dar atunci când adevărul este ținut în afara vieții, în curtea de afară, inima nu este încălzită de focul viu, arzător, al bunătății lui Dumnezeu.

Religia lui Isus este rezervată de mulți pentru anumite zile sau ocazii, iar în restul timpului este lăsată la o parte și neglijată. Principiul statornic al adevărului nu este numai pentru câteva ore în Sabat sau câteva acte de binefacere, ci el trebuie să fie adus în inimă, să purifice și să sfințească pe deplin caracterul. Dacă este un moment când omul să fie singur, fără această lumină și putere specială din ceruri, atunci el se poate dispensa de adevărul lui Dumnezeu. Biblia, Cuvântul curat și sfânt al lui Dumnezeu, trebuie să fie sfântuitorul și călăuză sa, puterea ce controlează viața sa. Ea ne oferă lecțiile ei, dacă le vom primi în inimă.” – Ibid., vol. 5, p. 547 (cap. 64 – *Influențe lumești*).

Miercuri

18 septembrie

4. SĂ NU FIM DESCURAJAȚI

- a. Descrieți planul lui Dumnezeu pentru poporul Său – și cum reacționează cei împărțiți cu inima, focuși pe cele lumești, la acest plan, precum și la cei care încearcă să trăiască conform lui. Tit 2:11-14; Deuteronomul 26:18.**

Tit 2:11-14: „Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftete lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătate, dreptate și evlavie, așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos. El S-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege și să-și curețe un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.”

Deuteronomul 26:18: „Și, azi, Domnul ți-a mărturisit că vei fi un popor al Lui, cum ți-a spus, dacă vei păzi toate poruncile Lui.”

„A venit timpul în care o mare parte din cei care s-au bucurat cândva și au strigat de bucurie, gândindu-se la venirea imediată a Domnului, să ocupe poziția bisericilor și a lumii care îi luau odată în râs, pentru credința în venirea lui Isus, și răspândeau tot felul de neadevăruri pentru a stârni prejudecățile împotriva lor și a le distruge influența. Acum, dacă există cineva care tânjește după Dumnezeul cel viu, flămânzind și însetând după

neprihănire, iar Dumnezeu îi oferă ocazia să simtă puterea Lui și îi satisface sufletul plin de dorință, turnându-i din belșug în inimă iubirea Sa, și dacă acesta îl slăvește pe Dumnezeu dându-I laudă, așa-zișii credincioși în apropiata venire a Domnului îl vor considera adesea pe acesta ca fiind amăgit și îl vor acuza că este hipnotizat sau că are vreun duh rău.

Mulți dintre acești creștini cu numele se îmbracă, discută și se poartă ca oamenii din lume, singurul lucru prin care pot fi cunoscuți fiind mărturisirea lor. Deși mărturisesc că îl caută pe Hristos, conversația lor nu este despre cer, ci despre lucrurile lumești. 'Ce fel de oameni' ar trebui să fie aceia 'printr-o purtare sfântă și evlavioasă' care mărturisesc că așteaptă și grăbesc 'venirea zilei lui Dumnezeu.' 'Oricine are nădejdea aceasta în El se curățește, după cum El este curat.' Dar este evident că mulți care poartă numele de adventist caută mai mult să-și împodobească trupurile și să apară bine în ochii lumii, decât să învețe din Cuvântul lui Dumnezeu cum să fie acceptați de El." – *Scrieri timpurii*, p. 108 (sect. – *Nădejdea bisericii*).

b. În contrast, pe ce ar trebui să ne concentrăm? 2 Corinteni 4:18.

2 Corinteni 4:18: „Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice.”

„Încetați pentru totdeauna să murmurați în privința acestei sărmane vieți; povara sufletului vostru să fie, însă, cum să vă puteți asigura o viață mai bună decât aceasta, un titlu la locuințele pregătite pentru cei care sunt sinceri și credincioși până la sfârșit. Dacă aici faceți o greșală, totul este pierdut. Dacă vă consacrați viața pentru a câștiga comori pământești, și le pierdeți pe cele cerești, veți descoperi că ați făcut o greșală teribilă. Nu puteți avea amândouă lumile.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 706 (cap. 118 – *Împreuna simțire în cămin*).

Joi

19 septembrie

5. PRIVIND TOT MAI SUS

a. Cum suntem avertizați împotriva încrederii oarbe în slăbiciunea umană a conducătorilor și a altor membrii apropiați care ar putea greși? Isaia 3:11, 12; Amos 2:4; 4:12.

Isaia 3:11, 12: „Vai de cel rău! Lui îi va merge rău, căci va culege rodul faptelor lui. Poporul meu este asuprit de niște copii și-l stăpânesc niște femei! Poporul meu, cârmuitorii tăi te duc în rătăcire și pustiesc calea pe care umbli!”

Amos 2:4: „Așa vorbește Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale lui Iuda, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentru că au nesocotit Legea Domnului și n-au păzit poruncile Lui, ci s-au lăsat duși în rătăcire de idoli mincinoși după care au umblat și părinții lor.”

Amos 4:12: „De aceea, îți voi face astfel, Israele – și fiindcă îți voi face astfel, pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeuul tău, Israele!”

„Sunt unii care, deși s-a crezut că îi slujesc lui Dumnezeu, au ajuns foarte repede să fie cuprinși de necredințioșie. Pentru ei, căile întortocheate par drepte. Ei trăiesc într-o continuă călcare a adevărului lui Dumnezeu, principii corupte sunt întreșesute cu viața lor zilnică și, oriunde merg, ei seamănă semințele răului. În loc de a-i conduce pe alții la Domnul Hristos, influența lor îi face să pună întrebări și să se îndoiască.” – *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, p. 281 (cap. 41 – *Legătura cu lucrarea lui Dumnezeu*).

„Îi avertizez pe membrii bisericii să fie atenți la cei care le predică altora Cuvântul vieții, dar care nu nutresc spiritul de umilință și lepădare de sine, pe care acesta îl inspiră. Pe astfel de oameni nu poți să te sprijini într-un timp de criză. Ei nesocotesc vocea lui Dumnezeu, tot așa cum a făcut și Saul și, ca și el, mulți sunt gata să-și justifice atitudinea. Când a fost muștrat de Domnul prin profetul Său, Saul a declarat cu fermitate că a ascultat de vocea lui Dumnezeu; dar behăitul oilor și mugetul boilor au mărturisit că el nu ascultase. În același fel, mulți își mărturisesc astăzi credințioșia față de Dumnezeu, dar interesul lor și alte întâlniri pentru plăceri, tovarășiile lor lumești, glorificarea eului și dorința lor nepotolită după popularitate, toate acestea mărturisesc că ei n-au ascultat vocea Sa: „Cât despre poporul meu, copiii sunt opresorii lor și femeii conduc peste ei.”

Acesta este un standard înalt pe care Evanghelia l-a pus înaintea noastră. Creștinul consecvent nu este numai o nouă creatură, ci și o creatură nobilă în Isus Hristos. El este o lumină sigură, pentru a arăta altora calea spre ceruri și spre Dumnezeu. Acela care își trage viața din Hristos nu va avea nicio dorință pentru plăcerile frivole și nesatisfăcătoare ale lumii.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 88 (cap. 6 – *Lucrătorii din colegiul nostru*).

Vineri

20 septembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. **Explicați adevărul biblic cu privire la ceea ce în mod obișnuit este denumit ‚focul iadului‘.**
2. **Ce minune face Dumnezeu în mijlocul acelor flăcări de nestins?**
3. **Cum se poate adânci experiența mea creștină și de ce este aceasta necesar?**
4. **Explicați pericolele de a te baza pe o fire pământescă în ceea ce privește mântuirea.**
5. **Ce pași ar trebui să fac în mod individual pentru a mă concentra mai intens asupra veșniciei?**

Stăruind până la final

Text de memorat: „Voi deci, preaiubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva să vă lăsați târați de rătăcirea acestor nelegiuți și să vă pierdeți tăria; ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava, acum și în ziua veșniciei. Amin.” (2 Petru 3:17-18)

„Nu există sfințire Biblică pentru aceia care aruncă în urma lor o parte a adevărului.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament*, [E. G. White Comments], vol. 7, p. 947 (cap. referitor la 2 Petru 3).

Studiu recomandat: *Faptele Apostolilor*, pp. 557-567 (cap. 55 – *Schimbare prin har*).

Duminică

22 septembrie

1. GRĂBIND PROCESUL ÎN MOD PROACTIV

a. Având în vedere focul final, ce suntem chemați să facem?

2 Petru 3:12.

2 Petru 3:12: „așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri, și trupurile cerești se vor topi de căldura focului?”

„Acum, înainte de venirea Fiului omului, Evanghelia veșnică se va predica ‘oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.’ (Apocalipsa 14:6, 14). Dumnezeu ‘a rânduit o zi în care să judece lumea.’ (Fapte 17:31) Domnul Hristos ne spune când se va apropia acea zi. El nu ne spune că toată lumea va fi convertită, ci că ‘Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.’ Vestind lumii evanghelia, stă în puterea noastră să grăbim venirea Domnului nostru. Noi nu trebuie numai să așteptăm, ci să și grăbim venirea zilei Domnului. (2 Petru 3:12 p.p.). Dacă biserica lui Hristos și-ar fi făcut lucrarea așa cum a rânduit Domnul, lumea întreagă ar fi fost deja avertizată, iar Domnul Isus ar fi venit pe pământ cu putere și slavă mare...

Aceia care veghează în vederea venirii Domnului, își curăță sufletele, prin ascultare de adevăr. Cu vegherea atentă, ei combină o activitate plină de zel. Pentru că știu că Domnul este la ușă, zelul lor este înviorat să colaboreze cu ființele cerești în lucrarea pentru salvarea sufletelor.” – *Hristos, Lumina lumii*, pp. 633, 634 (cap. 69 – *Pe Muntele Măslinilor*).

2. CE PRIVILEGIU!

a. Cum trebuie să grăbim fiecare dintre noi revenirea Domnului Hristos? **Eclesiastul 11:1, 2, 6.**

Eclesiastul 11:1, 2, 6: „Aruncă-ți pâinea pe ape, și după multă vreme o vei găsi iarăși! Împarte-o în șapte, și chiar în opt, căci nu știi ce nenorocire poate da peste pământ... ‘Dîmineața seamănă-ți sămînța, și până seara nu lăsa mîna să ți se odihnească, fiindcă nu știi ce va izbuti, aceasta sau aceea, sau dacă amîndouă sunt deopotrivă de bune.”

„Hristos a dat bisericii o însărcinare sfântă. Fiecare membru trebuie să fie un canal prin care Dumnezeu să poată împărtăși lumii comorile harului Său, bogățiile nepătrunse ale lui Hristos. Nu există nimic ce își dorește Mântuitorul atât de mult ca agenți care să prezinte lumii Spiritul și caracterul Său! Nu există nimic de care lumea să aibă atîta nevoie ca de manifestarea prin oameni a iubirii Mântuitorului. Întreg cerul așteaptă bărbați și femei prin care Dumnezeu să poată descoperi puterea creștinismului.

Biserica este instrumentul lui Dumnezeu pentru vestirea adevărului, împluternicită de El să facă o lucrare deosebită; și, dacă ea este loială față de El, ascultătoare de toate poruncile Sale, atunci înăuntrul ei va dăinui excelența harului divin. Dacă ea va fi credincioasă îndatoririlor ei, dacă va cinsti pe Domnul Dumnezeu lui Israel, atunci nu există putere care să-i stea împotriva.

Râvna pentru Dumnezeu și pentru cauza Sa i-a făcut pe ucenici să dea cu o mare putere mărturie pentru Evanghelie. Oare nu ar trebui ca o asemenea râvnă să ardă și în inimile noastre, cu hotărârea de a spune istoria iubirii răscumpărătoare a lui Hristos și El răstignit? Este privilegiul fiecărui creștin nu numai să aștepte, ci să și grăbească venirea Mântuitorului.”
— *Faptele Apostolilor*, p. 600 (cap. 58 – *Biserica biruitoare*).

b. Cum descrie Dumnezeu scopul Său pentru noi? **Cântarea Cântărilor 6:10; Psalmii 60:4.**

Cântarea cântărilor 6:10: „Cine este aceea care se ivește ca zorile, frumoasă ca luna, curată ca soarele, dar cumplită ca niște oști sub steagurile lor?”

Psalmii 60:4: „Ai dat celor ce se tem de Tine un steag, ca să-l înalțe spre biruința adevărului.”

„Adevărul și minciuna se apropie de finalul conflictului. Să mășăluiim sub steagul însângerat al Prințului Emanuel, ... pentru că adevărul va triumfa.” – *Sfaturi pentru o slujire creștină eficientă*, p. 77 (cap. 9 – *Chemarea la redșteptare*).

„Dacă biserica se va îmbrăca cu haina neprihănirii lui Hristos, dându-se înapoi de la orice ascultare față de lume, înaintea ei stau zorile unei zile

strălucitoare și glorioase. Făgăduința lui Dumnezeu făcută ei va sta nezdruncinată pentru veșnicie. El va face din ea o excelență veșnică, o bucurie a multor generații. Adevărul, lăsând în urmă pe cei care îl disprețuiesc și îl leapădă, va triumfa. Deși uneori pare întârziat, progresul lui nu a fost împiedicat. Când solia lui Dumnezeu întâmpină împotrivire, El îi dă noi puteri, pentru ca ea să poată exercita o și mai mare influență. Înzestrată cu o putere divină, ea își va croi drum printre cele mai puternice bariere și va birui orice obstacol.” — *Faptele Apostolilor*, p. 601 (cap. 58 – *Biserica biruitoare*).

Marti

24 septembrie

3. PUTERE ȘI SPERANȚĂ

a. Ce oferă putere fiecărui credincios dornic să se implice în misiunea de salvare a sufletelor? Isaia 53:11; 2 Corinteni 5:14, 15; 12:9.

Isaia 53:11: „Va vedea rodul muncii sufletului Lui și Se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor.”

2 Corinteni 5:14, 15: „Căci dragostea lui Hristos ne strânge; fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit. Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei.”

2 Corinteni 12:9: „Și El mi-a zis: „Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită.” Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Hristos să rămână în mine.”

„Avem de întâmpinat și de suportat munci și conflicte, tăgăduire de sine și tainice încercări ale inimii. Vor fi întristări și lacrimi pentru păcatele noastre; vor fi lupte neîntrerupte și vegheri, toate amestecate cu remușcări și rușine din pricina deficiențelor noastre...

Să lăsăm ca iubirea lui Hristos să ne constrângă să fim plini de compasiune și tandrețe, pentru a putea plânge pentru cei greșiți și care s-au îndepărtat de Dumnezeu. Un suflet are o valoare infinită. Aceasta poate fi estimată doar prin prețul plătit pentru răscumpărarea lui. Calvarul! Calvarul! Calvarul va lămuri adevărata valoare a unui suflet! ...

Fără puterea harului asupra inimii, putere care să ne ajute în eforturile noastre și să ne sfințească lucrările, nu vom reuși să salvăm nici sufletele noastre, nici pe ale altora. Sistemul și ordinea sunt extrem de importante, însă nimeni să nu-și facă impresia că acestea vor împlini lucrarea fără ca harul și puterea lui Dumnezeu să atingă mintea și inima. Inima și firea pământeană vor da greș în rutina rânduielilor și în împlinirea planurilor

noastre, dacă puterea lui Dumnezeu nu inspiră și nu dă curajul de a lucra.”
– *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, pp. 187, 188 (cap. 17 – *Lucrarea pentru cei greșiți*; cap. 18 – *Școala de Sabat*).

b. De ce este speranța veșniciei atât de însuflețitoare? 2 Petru 3:13; Psalmii 149:4.

2 Petru 3:13: „Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.”

Psalmii 149:4: „Căci Domnul are plăcere de poporul Său și slăvește pe cei nenoroțiți, mântuindu-i.”

„Cei blânzi ‘vor moșteni pământul’. Prin dorința de înălțare de sine a intrat păcatul în lume și primii noștri părinți au pierdut stăpânirea asupra acestui pământ frumos, împărăția lor. Prin tăgăduire de sine, Hristos răscumpără ce era pierdut. Și El spune că noi trebuie să biruim așa cum a biruit El. Prin umilință și predare de sine, noi putem deveni moștenitori împreună cu El atunci când ‘cei blânzi vor moșteni pământul.’

Pământul făgăduit celor blânzi nu va fi ca acesta, întunecat de umbra morții și a blestemului. ‘Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.’...

Nu mai este nici dezamăgire, nici întristare, nici păcat, nimeni care să zică: ‘Sunt bolnav’; nu mai sunt nici cortegii de înmormântare, nici plâns, nici moarte, nici despărțiri, nici inimi zdrobite; ci Isus este acolo, pacea este acolo.” – *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 17 (cap. 2 — *Fericirile*).

Miercuri

25 septembrie

4. UN APEL SOLEMN

a. Ce subliniază Petru în epistola sa – și de ce? 2 Petru 3:14.

2 Petru 3:14: „De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace.”

„Noi nu știm în nicio zi cât de puternică va fi lupta noastră a doua zi. Satan trăiește și este activ și în fiecare zi noi trebuie să strigăm cu stăruință după ajutor la Dumnezeu și după tărie pentru a putea să ne împotrivim lui. Atâta timp cât domnește Satan, vom avea de supus eul, de întâmpinat obstacole și nu există loc pentru zăbavă și punct în care să putem ajunge și să spunem că am ajuns la țintă.

Filipeni 3:12 — ‘Nu că am și dobândit toate acestea sau că am și ajuns desăvârșit, dar caut să le apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Isus.’

Viața creștinului este un continuu marș înainte. Domnul Isus Își curățește și purifică poporul; iar atunci când chipul Său este pe deplin reflectat în ei, atunci sunt desăvârșiți și sfinți, pregătiți pentru mutarea de pe acest pământ. De la creștin se cere o mare lucrare. Noi suntem îndemnați să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului, desăvârșindu-ne sfințirea în temere de Dumnezeu.” – *Mărturie pentru comunitate*, vol. 1, p. 340 (cap. 65 – *Nordul statului Wisconsin*).

b. De ce răbdarea este vitală pentru sfințirea noastră?

2 Petru 3:15, 16; Luca 21:19.

2 Petru 3:15, 16: „Să credeți că îndelunga răbdare a Domnului nostru este mântuire, cum v-a scris și preaiubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui, ca și în toate epistolele lui, când vorbește despre lucrurile acestea. În ele sunt unele lucruri grele de înțeles pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor.”

Luca 21:19: „Prin răbdarea voastră, vă veți câștiga sufletele voastre.”

„În Scripturi, există unele lucruri care sunt greu de înțeles și pe care, după cum spune Petru, cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc spre pierzarea lor. Noi nu putem explica, în această viață, însemnătatea fiecărui pasaj din Scriptură; dar nu există puncte vitale de adevăr practic, care să fie învelite în mister. Când, în providența lui Dumnezeu, va veni timpul ca lumea să fie pusă la probă privind adevărul pentru acel timp, minți vor fi inspirate prin Duhul Său să cerceteze Scripturile, chiar cu post și rugăciune, până când verigă după verigă sunt cercetate și unite într-un lanț perfect. Fiecare adevăr care privește în mod nemijlocit mântuirea sufletelor va fi făcut atât de clar, încât nimeni nu va fi nevoit să rățească sau să umble în întuneric.

Când am urmărit lanțul profetic, adevărul descoperit pentru timpul nostru a fost clar înțeles și explicat. Noi suntem răspunzători pentru privilegiile de care ne bucurăm și pentru lumina care strălucește pe calea noastră.” – *Ibid.*, vol. 2, p. 692 (cap. 80 – *Nicio punere la probă după venirea lui Hristos*).

„Voia lui Dumnezeu’ cu privire la voi ‘este sfințirea voastră.’ (1 Tesaloniceni 4:3) Este aceasta și voința voastră?” – *Faptele Apostolilor*, p. 566 (cap. 55 – *Schimbat prin har*).

Joi

26 septembrie

5. STATORNIC ÎN SPERANȚĂ

a. Cum ne îndeamnă Petru la o statornicie vigilentă? 2 Petru 3:17.

2 Petru 3:17: „Voi deci, preaiubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva să vă lăsați târâți de rătăcirea acestor nelegiuți și să vă pierdeți tăria.”

„Îndrumările arătate în Cuvântul lui Dumnezeu nu lasă niciun loc pentru compromis cu răul. Fiul lui Dumnezeu S-a descoperit pentru ca să-i poată atrage pe toți oamenii la Sine. El nu a venit pentru a legăna lumea ca să adoarmă, ci spre a arăta calea cea strâmtă pe care toți trebuie să meargă, ca să ajungă în cele din urmă la porțile cetății lui Dumnezeu. Copiii Săi trebuie să urmeze calea rânduită de El; cu prețul sacrificării unei vieți comode sau îngăduirii de sine egoiste, cu prețul oricărei trude și suferințe, ei trebuie să mențină o continuă luptă cu eul.” — *Faptele Apostolilor*, p. 565 (cap. 55 – *Schimbă prin har*).

b. În încheierea epistolei, care este apelul final al apostolului? 2 Petru 3:18.

2 Petru 3:18: „ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava, acum și în ziua veșniciei. Amin.”

„Păcatele voastre pot fi ca un munte înaintea voastră; dar, dacă vă umiliți inima și vă mărturișiți păcatele, încrezându-vă în meritele unui Mântuitor răstignit și înviat, El vă va ierta și vă va curăți de orice neleguire. Dumnezeu cere din partea voastră o totală conformare față de Legea Sa. Legea aceasta este eoul glasului Său, care vă spune: ‘Mai sfânt, tot mai sfânt.’ Doriți plinătatea harului lui Hristos! Inimile voastre să fie umplute cu o arzătoare dorință după neprihănirea Sa, a cărei lucrare, spune Cuvântul lui Dumnezeu, este pace, și al cărei rod este seninătatea și încrederea pentru vecie.

Când sufletul vostru tânjește după Dumnezeu, veți găsi mai mult și tot mai mult din bogățiile nepătrunse ale harului Său. Contemplând aceste bogății, veți ajunge să le stăpâniți și veți descoperi meritele jertfei Mântuitorului, ocrotirea neprihănirii Sale, plinătatea înțelepciunii Sale și puterea Sa de a vă înfățișa înaintea Tatălui ‘fără cusur și fără pată.’” – Ibid., pp. 566, 567 (cap. 55 – *Schimbă prin har*).

Vineri

27 septembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce poate arăta că zelul nostru este cu adevărat însufletit?**
- 2. Ce pași concreți pot să fac pentru a grăbi revenirea Domnului?**
- 3. În ciuda tuturor persecuțiilor și intimidărilor, cine va moșteni această planetă?**
- 4. De ce trebuie să mă raportez foarte solemn la procesul de sfințire?**
- 5. Pe măsură ce văd adâncimea păcătoșeniei mele, ce ar trebui să fac?**

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază:
Pe urmele Marelui Medic (Divina Vindecare)

Iulie — Pe urmele Marelui Medic (Divina Vindecare)

- 6 — *O adevărată cunoaștere a lui Dumnezeu*
- 13 — *Personalitatea lui Dumnezeu descoperită în Hristos*
- 20 — *Primejdia reprezentată de cunoașterea speculativă*
- 27 — *Fals și adevărat în educație*

August — Pe urmele Marelui Medic (Divina Vindecare)

- 3 — *Învățătura lui Hristos / Importanța căutării adevăratei cunoașteri*
- 10 — *Hristos, izvorul primordial al adevăratei cunoașteri*
- 17 — *Descoperiri mai clare ale lui Dumnezeu/ Ajutor în viețuirea zilnică*
- 24 — *Planurile lui Dumnezeu sunt cele mai bune*
- 31 — *Planuri pentru viitor / Plata / Dumnezeu va purta de grijă*

Septembrie — Pe urmele Marelui Medic (Divina Vindecare)

- 7 — *În contact cu alții / Îndelungă răbdare ... (prima parte)*
- 14 — *Îndelungă răbdare când suntem nedreptățiți (a doua parte)*
- 21 — *Creștere și slujire — Tărie de caracter*
- 28 — *Privilegiul rugăciunii (până la finalul cărții)*

Apusul soarelui pentru diferite zone ale țării:

Iulie

- 5. B: 21:03; CT: 20:52; IS: 21:07; SV: 21:15; MS: 21:17; CJ: 21:22; SM: 21:29; AR: 21:29
- 12. B: 20:59; CT: 20:48; IS: 21:04; SV: 21:11; MS: 21:13; CJ: 21:18; SM: 21:25; AR: 21:25
- 19. B: 20:54; CT: 20:43; IS: 20:58; SV: 21:05; MS: 21:07; CJ: 21:12; SM: 21:19; AR: 21:19
- 26. B: 20:47; CT: 20:35; IS: 20:50; SV: 20:57; MS: 21:00; CJ: 21:05; SM: 21:11; AR: 21:12

August

- 2. B: 20:39; CT: 20:28; IS: 20:41; SV: 20:48; MS: 20:51; CJ: 20:56; SM: 21:02; AR: 21:03
- 9. B: 20:29; CT: 20:19; IS: 20:30; SV: 20:37; MS: 20:40; CJ: 20:45; SM: 20:51; AR: 20:53
- 16. B: 20:19; CT: 20:08; IS: 20:19; SV: 20:25; MS: 20:29; CJ: 20:34; SM: 20:39; AR: 20:42
- 23. B: 20:07; CT: 19:57; IS: 20:06; SV: 20:12; MS: 20:17; CJ: 20:21; SM: 20:26; AR: 20:29
- 30. B: 19:55; CT: 19:45; IS: 19:53; SV: 19:59; MS: 20:04; CJ: 20:08; SM: 20:13; AR: 20:17

Septembrie

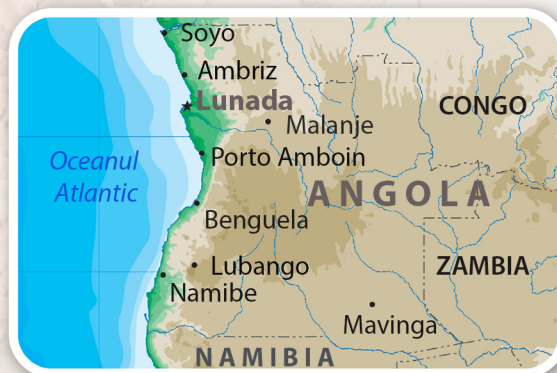
- 6. B: 19:42; CT: 19:32; IS: 19:39; SV: 19:45; MS: 19:50; CJ: 19:55; SM: 19:59; AR: 20:03
- 13. B: 19:29; CT: 19:19; IS: 19:25; SV: 19:31; MS: 19:36; CJ: 19:41; SM: 19:44; AR: 19:50
- 20. B: 19:16; CT: 19:06; IS: 19:11; SV: 19:16; MS: 19:22; CJ: 19:27; SM: 19:30; AR: 19:36
- 27. B: 19:03; CT: 18:53; IS: 18:57; SV: 19:02; MS: 19:08; CJ: 19:13; SM: 19:15; AR: 19:22

Darurile Sabatului Întâi

6 Iulie
pentru un locaș,
o școală și un sediu
în Liberia
(p. 4)

3 August
pentru
Departamentul
de Educație
al Conferinței
Generale
(p. 32)

7 Septembrie
pentru
sediul
Uniunii
din Angola
(p. 69)

Lecții Biblice pentru Sabat
Secțiunea Adulți

ÎNVĂȚĂȚURI DIN
*Epistolele lui
Petru (II)*

Iulie - Septembrie 2024

